

ריצ'רד בנט

החיפוש הרוחני

החיפוש הרוחני . ריצ'רד בנט

קֶרן אחוה משיחית • ירושלים

ד"ר ריצ'רד בנט התחיל את הקריירה שלו כמתכנן ערים. במהלך הכשרתו המקצועית חווה ריצ'רד את עוצמת אלוהים בדרך שחוללה שינוי בחייו. כתוצאה מכך, הוא התפטר ממשרתו ברשות מקומית, כדי להמשיך בלימודי כתבי הקודש בארה"ב.

ריצ'רד, שהחל את דרכו המשיחית בהתלהבות, כאדם מן השורה, משתף את קהל מאזיניו בעיקרים מכתבי הקודש, החל משנת 1946. קולו נשמע בקביעות במשך 20 שנים, באירופה, אפריקה, אסיה, מרכז ודרום אמריקה, מעל גלי האתר של רדיו "טראנס וורלד" ורדיו "שידורי המזרח הרחוק".

מאז שדורותי וריצ'רד נישאו ב־1958, הם עוסקים בשירות אלוהים יחדיו. לצד בעלה, אך גם בזכות עצמה, עוסקת דורותי בשירות יעיל בקרב הנשים. בשנים האחרונות, השירות שריצ'רד ודורותי מעניקים, התרחב והגיע אל עמים וארצות שלא זכו לכך בעבר. במהלך ביקורם בארצות מתפתחות, ששו בני הזוג בנט לפגוש בני לאומים רבים שהפגינו רעב רוחני אמיתי.

אך שימחתם נמהלה בצער, בראותם אנשים כה רבים הסובלים מעוני, רעב ומחסור. אהבתו של אלוהים בעבור אנשים אלה הניעה את ריצ'רד ודורותי לסייע להם באופן רוחני וחומרי.

מכל מקום, בני הזוג בנט שמחים לפגוש במספר הולך וגובר של אנשים הכמהים לקשר אינטימי עם אלוהים, לא רק בארצות מתפתחות אלא אף בארצות מתועשות. רבים מהם תוהים ומעלים שאלות הנוגעות לחיים ולאמונה.

האם קיימות תשובות אמינות לשאלות החשובות ביותר של החיים? ריצ'רד בנט בטוח שאלוהים עצמו העניק את התשובות האלה. מסיבה זו, הוא כתב את הספר "החיפוש הרוחני".

ISBN 965-447-112-4

9 789654 471121

קֶרן אחוה משיחית
ת"ד 10382
ירושלים 91103

A decorative border of grapevines and clusters of grapes surrounds the text. The border is composed of two vertical columns on the sides and a horizontal top section, all rendered in a stippled, engraved style.

החיפוש הרוחני

מאת: ריצ'רד איי. בנט

"Your Quest For God"
Richard A. Bennett

Copyright © 1998
by Cross Currents International Min.,
www.ccim-media.com

Hebrew translation © 2003
by
Keren Ahvah Meshihit
P. O. Box 10382, 91103 Jerusalem, Israel

ISBN 965-447-112-4

אין לצלם או להעתיק ספר זה או קטעים ממנו
ללא אישור בכתב מהמוציא לאור.

כל הזכויות לתרגום העברי שמורות © 2003

קרן אחוה משיחית
ת"ד 10382, ירושלים 91103

תרגום מאנגלית: שולמית גלאור

Printed in Israel 2003
הודפס בישראל, תשס"ג

ללא העידוד, האהבה, ההקרבה העצמית
והתפילות של דורותי, אישתי,
ספר זה לא היה נכתב.
כפי שאמר שאול השליח על פובי,
כך אני אומר על דורותי:
"כִּי־הִיְתָה גַם־הִיא עֹזֶרֶת לְרַבִּים . . . וְגַם לְעַצְמִי."

6	.....	מבוא
7	.....	הקדמה
9	.....	פרק ראשון האם אתה מאמין שאלוהים קיים?
15	.....	פרק שני האם המדריך הרוחני שלך הוא אמין?
26	.....	פרק שלישי מיהו אלוהים וכיצד הוא נראה?
34	.....	פרק רביעי מה מפריד באמת בין בני האדם?
44	.....	פרק חמישי מהי הבעיה האמיתית?
51	.....	פרק שישי מדוע בני אדם הולכים שולל במידה כה רבה?
60	.....	פרק שביעי אלוהים באמת אוהב אותי?
79	.....	פרק שמיני היכן אוכל למצוא חיים?
90	.....	פרק תשיעי כיצד אוכל להצטרף למשפחת אלוהים?
98	.....	פרק עשירי ומה עוד?
106	.....	הצהרת האמונה שלי

אני ממליץ בכל לבי על הספר הזה, *החיפוש הרוחני*, משתי סיבות: האחת היא מפני שאני מכיר את המחבר! הוא בן באמונה, ו"אין לי שימחה גדולה יותר מלשמוע את אשר בני יתהלכו באמת" (איגרת יוחנן השלישית א 4).

הסיבה השנייה היא אובייקטיבית יותר. ד"ר ריצ'רד בנט עשה עבודה נפלאה בהסברת יסודות מערכת היחסים בין האדם לאלוהים, בצורה מדויקת ומשכנעת.

כתבי הקודש אומרים כי אלוהים נתן את העולם בלב בני האדם... (קהלת ג 11). יש המפרשים את המילה "עולם" במונח המקראי הרגיל "נצח", ומכאן שאלוהים קבע את הנצח בלב בני האדם. לפיכך, מאחר ובני האדם נוצרו למען הנצח, ענייני עתות הזמנים לא יוכלו לעולם לספק אותם באופן מלא ותמידי. קיימת ריקנות אינסופית שרק אלוהים יכול למלאה. סנט. אוגוסטינוס היטיב להבהיר זאת כאשר הוא הצהיר: "הו אלוהים, יצרת אותנו למענך; נשמותינו חסרות מנוחה עד אשר תמצאנה מנוחה בך." ספר זה מסייע לנו להמשיך בחיפוש הזה, עד שנמצא מנוחה בקשר ממשי ואישי עם אלוהי הנצח.

תפילתי הכנה היא, שמספר רב של אנשים יקראו בדפים הבאים ויקשיבו בתשומת לב למסר שיגלה בפניהם, למען תפארת האלוהים ולתועלתם הנצחית.

במהלך מסעותינו הנרחבים, פגשנו, אישתי דורותי, ואני חברים רבים בדרכים הראשיות והצדדיות של החיים. כולם באו מרקע תרבותי וכלכלי שונה והיו בעלי רמות השכלה שונות.

איננו מאמינים שפגשנו את האנשים האלה במקרה. אנו אף לא מאמינים שהספרון הזה נמצא בידך במקרה.

במהלך השנים, השיחות החשובות ביותר שניהלנו עם ידידינו הרבים, התמקדו סביב החיפוש אחר אלוהים. חלק מן המחשבות שחלקנו בינינו נכללו בספר הזה.

המהדורה הראשונה של *החיפוש הרוחני*, שבעקבותיה ראו אור שתי מהדורות נוספות, נוצרה כתוכנית אישית של הודייה לאלוהים. כאשר דורותי ואני התקרבו ליום הנישואין ה־25 שלנו, תהינו כיצד נוכל להביע את תודתנו לאלוהים אשר הרעיף עלינו מטובו, בדרך החיונית ביותר.

סברנו כי הדרך הטובה ביותר לעשות זאת תהיה על ידי חיבור והוצאה לאור של מסר, אשר יעניק תקווה ושלווה ל־25,000 אנשים שיקבלו אותו. החישוב שעשינו התבסס על הענקת אלף ספרים עבור כל שנה משנות נישואינו.

אלוהים ברך את השקעת האהבה הפעוטה שלנו, והספר הגיע לכל רחבי התבל. כל 25,000 העותקים הוענקו ישירות לאנשים החיים במדינות רבות בעולם. שמחנו מאוד לקבל מכתבים מקוראים, אשר מצאו תכלית חדשה לחייהם לאחר קריאת *החיפוש הרוחני*.

הגיעו אלינו מספר בקשות לתרגם את הספר לשפות אחרות. לפיכך, החלטנו ליעד את המהדורה הראשונה של הטקסט למטרה זו, בתפילה ובתקווה שאנשים רבים נוספים סביב העולם יעזרו בספר הזה בחיפושם הרוחני אחר אלוהים. כתוצאה מכך, למעלה משני מיליון עותקים ראו אור בשלושים שפות והופצו במקומות רבים. אנו מתפללים כעת, שמהדורה שנייה זו, הכוללת חומר נוסף, תסייע יותר לקורא.

שני הפרקים הראשונים אינם רלוונטיים במידה זהה לגבי כל קורא. הפרק הראשון נכתב עבור אנשים התוהים על קיומו של אלוהים. אף על פי שהפרק השני עשוי לעניין במיוחד את הקוראים הנוהגים להטיל ספק בכל דבר, למעשה, הוא חיוני לכל הקוראים, משום שהוא יעודד כל אחד מכם להעריך מחדש את אמונותיו ואת גישותיו.

מכל מקום, פרקי ההכנה הללו חיוניים לנושא המקיף של הספר, מכיוון שהם מסייעים בביסוס אמינות המידע המופיע ביתר הפרקים. פרקים 3-10 מכילים אמיתות בסיסיות אשר יעזרו לך בחיפושך הרוחני. וכך, אנו שמחים להפקיד את המהדורה החדשה הזאת בידי אלוהים, ואנו תפילה שהוא יברך אותה לפי ראות עיניו. דורותי ואני מבקשים להביע את תודתנו לאלוהים עבור האהבה, התפילות והתובנות של אנשים רבים, אשר שיתפו אותנו בהתנסותם האישית עם אלוהים. אנשים אלה רבים מכדי לנקוב בשמם. לכן, אנו אומרים לחברים האלה: "תודה רבה."

גיאולוגיה היא האוטוביוגרפיה של האדמה,
אך כדוכן של כל האוטוביוגרפיות,
היא אינה חוזרת להתחלה.

סר צ'ולס לייל

פ ר ק ר א ש ו ן

האם אתה מאמין שאלוהים קיים?

יתכן כי עברו עליך תקופות שבהן מצבך נראה לך כה עגום, עד שלא רק פקפקת באהבתו של אלוהים, אלא אף הטלת ספק בעצם קיומו.

קיומו של אלוהים אינו מוסבר בכתבי הקודש ואף אינו מוכח. הוא פשוט מתקבל כמובן מאליו. הפסוק הראשון בכתבי הקודש:

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ
(בראשית א 1).

הוא הצהרה מעוררת יראה. מדובר בהצהרה פשוטה ומעמיקה כאחד. היא מכריזה שאלוהים קיים ושהוא בורא היקום.

לפני שנים רבות החזיקה אישתי, דורותי, במשרת אחות ראשית באחד מבתי החולים הפסיכיאטריים היוקרתיים ביותר באירופה. באחד הימים פנה אליה אחד הפסיכיאטרים המזבילים בתחום, שטען להיותו אתאיסט, ותיחקר אותה בנוגע לאמונתה. "דוקטור", היא אמרה לו, "אתה יודע שאני מכבדת אותך מאוד כבר־סמכא בתחום שלך. אתה מכהן כמרצה מוערך באוניברסיטה ושמן זוכה לכבוד רב. אך, אם תרשה לי להציע לך, לפני שתצהיר שוב על

היותך אתאיסט, כדאי שתקרא את כתבי הקודש באותה התלהבות המאפיינת את המחקר הפסיכיאטרי שלך."

לאחר מכן, היא הזכירה לו אחדים ממטופליו שהשתחררו לאחרונה מאגף החולים הכרוניים, משום שכוחו של אלוהים חולל שינויים נפלאים בחייהם. היא אף נקבה בשמותיהם של שניים ממטופליו, שהשתנו באופן כה קיצוני, עד שהחלו לנהל חיים יצרניים. דורותי סיפרה לפסיכיאטר המפורסם כיצד כל אחד מן המטופלים האלה התוודע לאלוהים באופן אישי ובדרך מלאת חיוניות. הרופא עצמו היה מודע לכך שמצבם של המטופלים הללו נותר ללא שינוי, חרף השימוש בטכניקות הפסיכיאטריות החדשות האחרונות. הוא לא הצליח להסביר, לא כאתאיסט ולא כפסיכיאטר, את המהפך שחל בחייהם.

ואז, זמן קצר לאחר שהרופא הצהיר בפני דורותי על חוסר אמונתו באלוהים, הוא סיים את השיחה בבקשו ממנה להתפלל עבורו! הוא אף הבטיח, שלראשונה בחייו, הוא יתחיל לקרוא את כתבי הקודש עם ראש פתוח.

מקץ מספר שבועות של קריאה יסודית בכתבי הקודש, פנה הפסיכיאטר לדורותי ואמר לה שהוא כבר אינו אתאיסט. מכל מקום, הייתה לו עדיין בעיה, משום שהוא הכיר בכך שמחויבות כנה לאלוהים דורשת שינוי באורח החיים. "הבעיה שלי היא כבר לא בעיה אינטלקטואלית" הוא הודה, "אבל גיליתי שאני לא רוצה לקבל את השינויים שיתרחשו בחיים שלי אם אהפוך להיות מאמין מסור." מקץ עשר שנות תפילה עבור ידידנו, קיבלנו לבסוף מכתב, שבו הוא סיפר לנו על אמונתו החדשה ועל מחויבותו האישית לאלוהים. שמחנו מאוד, אך לא הופתענו יתר על המידה, מפני שידענו ש"הָאֱמוּנָה בָּאָה מִתּוֹךְ הַשְּׂמוּעָה וְהַשְּׂמוּעָה עַל־יְדֵי דְבַר־אֱלֹהִים" (אל הרומיים י 17).

אלוהים מיקם בתוך ישותנו מודעות פנימית עמוקה לקיומו, כדי לסייע לכל אחד מאיתנו להכיר אותו.

יש אנשים הבוחרים שלא להאמין באלוהים, אך מעולם לא חי עלי אדמות אדם שנבצר ממנו להאמין באלוהים.

אלוהים העניק ראיות רבות לקיומו, אפילו ביקום הפיזי עצמו. ככל שהמדע של המאה העשרים חודר עמוק יותר לתוך סודות היקום, כך קשה יותר ובלתי סביר לטעון שכל הדברים נוצרו ללא מתכנן. איש לא יטען לעולם שמעבורת חלל תוכל להמריא לחלל, להקיף את כדור הארץ ולנחות בשעה ובמקום הייעודים, ללא הכשרון היוצר המשולב של המתכננים, הטכנאים והמתמטיקאים. באופן דומה, שקיעות ועונות, גלקסיות ואטומים, כוח הכבידה וכוח האהבה לא יוכלו להתקיים לעולם, ללא תכנון וללא תוכנית של אל בורא. אין ספק שדרושה אמונה רבה יותר, כדי להאמין שבריאה מושלמת ומאורגנת נוצרה מן "המפץ הגדול", מאשר להאמין באל הבורא, משום שלא תיתכן תוכנית ללא מתכנן שיתכנן אותה מלכתחילה.

אפילו הממשלה המתכחשת לקיומו של אלוהים, מביעה, הלכה למעשה, את בטחונה בארגונו ובחוקיו של היקום, בכל פעם שהיא משגרת קוסמונאוט לחלל. הקוסמונאוטים יוכלו לשוב ארצה בשלום, רק באמצעות שיתוף פעולה עם חוקי היקום. אם כן, האם אין זה מוזר, שאותם אנשים המסתמכים על חוקים טבעיים, ידחו את קיומו של יוצר החוקים; את קיומו של המתכנן העליון?

כולנו מודעים לכוח ההרסני המשתחרר בשעת התפוצצות של פצצת אטום. מכל מקום, על פי חישוב נמצא, שבכל שנייה ושנייה, השמש משחררת כמות של עוצמה הזהה ל-5000 מיליארד פצצות אטום. בהשוואה ליתר הכוכבים המשחררים עוצמה, השמש שלנו אפילו אינה גדולה מאוד; ואנו עדיין איננו יודעים כמה כוכבים קיימים למעשה ברחבי היקום. למרות שמיליארדי כוכבים נצפו עד כה על ידי האדם, כוכבים אלה עשויים להוות רק את קצהו החיצון של הלא נודע העצום. עם זאת, בימינו, האסטרונומים מכירים בכך שהאנרגיה המשתחררת בכמה מן הגלאקסיות, גדולה פי מיליארדים, מאשר האנרגיה המשתחררת מן השמש שלנו! כיצד יתכן שכוח כזה יתקיים ללא בורא בעל עוצמה בלתי מוגבלת?

אכן, הבריאה מציגה בפנינו אלוהים בעל כוח אינסופי; אלוהים העוסק בתכנון ויוצר חוקים.

כתבי הקודש אומרים:

הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים כְּבוֹד־אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מִגִּיד הַרְקִיעַ:
 יוֹם לַיּוֹם יִבְיַע אָמַר וְלַיְלָה לְלַיְלָה יַחֲוֶה־דַעַת:
 אֵין־אָמַר וְאֵין דְּבָרִים כְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם:
 כְּכֹל־הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם וּבְקִצָּה תִּבַּל מְלֵיהֶם
 (תהילים יט 2-5).

כִּי מֵהוֹתוֹ הִנְעַלְמָה [של אלוהים], הִיא כְּחוֹ הַנְּצָחִי
 וְאֵלֵהוֹתוֹ מֵעַת נִבְרָא הָעוֹלָם, תּוֹדַע בְּמַעֲשֵׂים וְתִרְאָה;
 לְבַלְתִּי הָיוֹת־לָהֶם לְהַתְנַצֵּל (אל הרומיים א 20).

כך, של איש, בשום מקום שהוא, אין שום תירוץ, כדי להתכחש לקיומו של אלוהים.

המחשבה על הגודל העצום, הסדר והעוצמה שאלוהים ברא, גורמת לאנשים רבים להרגיש קטנים מאוד וחסרי חשיבות.

דויד, מלך ישראל, הגיב בדרך זו, והביע את דבריו כך:

כִּי־אִרְאֶה שָׁמַיִךְ מַעֲשֵׂה אֲצַבְעֶתְךָ
 יָרַח וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנְנֹתָה:
 מִה־אֲנוֹשׁ כִּי־תִזְכְּרֶנּוּ וּבֶן־אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ?
 (תהילים ח 4-5).

כיום, הידע המצוי בידנו על השמיים זרועי הכוכבים, גדל בצורה ניכרת בזכות טלסקופים ענקיים המגדילים את הראות שלנו לגבי היקום פי חצי מיליון, ובזכות לוויינים המשגרים תמונות לכדור הארץ במהלך מסעם ברחבי החלל החיצון. כתוצאה מכך, יתכן שאף אנו נתפתה לשאול את אותה שאלה שהעלה דויד: "איך יתכן שאלוהים אשר ברא את כל אלה, יתעניין ביצור קטן כמוני?"

מכל מקום, למזלנו, עידן הטלסקופ הוא אף עידן המיקרוסקופ. כיום אנו יודעים, שקיים אף עולם מיניאטורי, שניתן לראותו אך ורק באמצעות מיקרוסקופ; עולם נפלא ולא יאמן, ממש כמו המרחב העצום של החלל החיצון. אפילו האור גם מדי מכדי לחשוף את סודות הממלכה התת־מיקרוסקופית הזאת. הדברים החומקים מן

העין, תוך שימוש במיקרוסקופ המסורתי של המדענים, עשויים להיקלט באמצעות מיקרוסקופ אלקטרון החושף לעומק את היופי, התכנון, החוק והעוצמה הגלומים בעולמנו הזעיר והמדוקדק לפרטי פרטים.

לכן, כאשר אתה תוהה לפעמים, אם אלוהים חושב על יצור כה קטן כמוך, שים לב כיצד מסביר פיזיקאי של גרעין אטום, עד כמה חשובה הקטנות האמיתית לשם שימור היקום כולו. כאשר תפריד בין הניטרונים והפרוטונים שבאטום ב- $1/12$ טריליון של אינץ' אחד בלבד, במקום חומר השקוע במסה רצופה, העולם יתפוצץ בהתפוצצות גרעינית קוסמית ויהפוך לחלקיקים. אכן, לבורא הבריאה, הקטנות חשובה ממש כמו הגדולה.

מרגיע מאוד לדעת – כאשר אנו שואלים את השאלה: "מה אנוש כי תזכרנו?" – שגודלו של האדם אינו קובע את ערכו. להפך, ערכו האישי של האדם כפי שאלוהים מחשיב אותו, ניתן לחיזוי לפי מספר גורמים שונים לחלוטין. אלוהים גילה לנו מדוע אנו רבי ערך בעיניו, ועד כמה אנו יקרים לו.

אף על פי שהבריאה עצמה מביעה את עוצמת האל, את חוקיו ואת תכנונו, אלוהים בחר בדרך אחרת כדי לגלות את עצמו כאלוהים של חסד ואהבה בלתי מוגבלים; כאל האחד אשר אינו מעוניין במאומה, זולת טובתנו הגדולה ביותר. אם ברצונך למצוא אל כזה, המדריך הרוחני שלך חייב להיות אמין לחלוטין.

אתגרתא למחשבה

1. אם תזרוק לאוויר קומץ של שבבי-ברזל, האם תצפה לתפוס שעון שוויצרי כאשר הם יפלו מטה?
2. האם היקום, על כל תוכניתו הנפלאה והמורכבת, היה יכול להתרחש מאליו, ללא אל בורא?
3. אף שהבריאה יכולה להצביע בפניך על אל בורא אשר גילה את עצמו כאל בעל תוכנית, חזק ועוצמה, האם הבריאה עצמה מספיקה כדי להביא אותך להבנת אהבתו וחסדו של אלוהים?

אדם הנושא לפיד,
יכול לחצות בקלות מערה חשוכה.

אפלטון

הטבע הוא האור העמום
הנובע מכי המערה;
הלפיד הוא כתבי הקודש.

א. ה. סטרונג

פ ר ק ש ו י

האם המדריך הרוחני שלך הוא אמין?

לפני זמן־מה דיווחו העיתונים על העובדה המדאיגה שהאובדן הטרגי של חיי אדם בהתרסקות מטוס, נגרם בשל איתות מכ"ם שגוי. עם זאת, התאונה הטרגית הזאת הופכת חסרת משמעות בהשוואה לתוצאה שתרחש בחיי אנשים השמים מבטחם ב"מערכת מכ"ם רוחנית", המכוונת אותם לקראת אסון רוחני.

כיום נשמעים בעולם קולות מנוגדים ומכולבלים רבים; כל אחד מהם מצהיר על היותו מדריך לאלוהים. כיצד תוכל לדעת במי לבטוח? בחיפושך אחר אלוהים, לא תוכל להרשות לעצמך להיות מודרך על ידי קול מוטעה, משום שהסוגיות המוטלות על כף המאזניים הן נצחיות.

דאבליו. איי. גלאדסטון, ראש הממשלה הבריטי, כתב: "כתבי הקודש מוטבעים ביחודיות המקור שלהם; מרחק שאינו ניתן למדידה מפריד בינם לבין מתחריהם."

אברהם לינקולן, הנשיא האמריקני, אמר פעם: "אני מאמין שכתבי הקודש הם המתנה הטובה ביותר שאלוהים העניק מעודו לאדם." אף שאנשים דגולים רבים מן ההיסטוריה העידו על ייחודיותם של כתבי הקודש, כתבי הקודש מבוססים באמת על התיעוד המופיע בהם. דויד המלך דיבר בכירור אודות אמינותו של מדריכו הרחני. הוא אמר:

יִרְלֶגְלֵי דְבָרֵי, וְאֹר לְנִתִּיבֵי
(תהילים קיט 105).

עד עצם היום הזה, אנשים מגלים שניתן לבטוח בכתבי הקודש המדריכים אותם אל אלוהים. חרף אותם אנשים אשר ניסו להרוס את אמינותם, כתבי הקודש עומדים היום איתנים ונאמנים, ממש כפי שעמדו בעבר; הם באמת ייחודיים בקרב יתר כתבי העולם. אנשים זקוקים להבטחה שכתבי הקודש הם ייחודיים ואותנטיים, לכן, אלוהים הטביע בהם חותמות רבות אשר מאמתות את היותם "דבר אלוהים".

בדפי כתבי הקודש, כמו גם בתיעודים של ההיסטוריה החילונית, ימצא החוקר הישר שפע של ראיות התומכות בעובדה כי:

"כָּל־הַכְּתוּב נִכְתָּב בְּרוּחַ אֱלֹהִים"
(השניה אל טימותיוס ג 16).

אילו נכתבו כתבי הקודש בידי מחבר אחד, לא היינו מופתעים לגלות שהנושא המועלה בהם מתפתח באופן מסודר ופרוגרסיבי. מכל מקום, ספר הספרים לא נכתב בידי אדם אחד, אלא בידי מחברים שונים ורבים שבאו מתרבויות מגוונות, במהלך טווח זמן של כמה מאות שנים. עם זאת, ספר הספרים מפתח בצורה עקבית, מאורגנת ומיוחדת את האמת אודות אלוהים. דבר זה, בפני עצמו, ראוי מאוד לציון ואף למעלה מזה — הוא נסי!

בנוסף, חופרים ארכיאולוגים מגלים בקביעות בחפירותיהם, ראיה חדשה המעניקה תוקף נוסף לדיוק ההיסטורי של התיעוד המופיע בכתבי הקודש. אירועים שנחשבו בעבר כבדויים והושמו ללעג,

אומתו לאחרונה באמצעות אתי החפירה של הארכיאולוגים המודרניים.¹

כתבי הקודש הם אכן ספריו של אלוהים, המכילים את המסור שלו, המיועד לכל בני האדם.

למרות העובדה שספרי הקודש הם ספריו של אלוהים, יש אנשים שעדיין אין להם עניין לקרוא בהם, בשל האשליה הפופולרית הגורסת שהעולם מחולק לשתי קבוצות: המדענים, העומדים לנוכח עובדות, והמאמינים האמיתיים, העוצמים את עיניהם בפניהן. מדבר זה משתמע, כי מדען אמיתי אינו יכול להיות מאמין אמיתי. מכל מקום, בימינו ישנם מדענים דגולים רבים המכחישים הנחה זו. למרות שכתבי הקודש אינם ספרי מדע, הם לא הופרכו מעולם על ידי עובדות מדעיות מבוססות, בקטעים שבהם הם דנים בתחומים מדעיים. תחת זאת, כתבי הקודש מרחיקים לכת בתכליתם ובתוכניתם, הרבה מעבר למגבלות של המדע.

לדוגמה, המדען אינו יכול להסביר את קיומנו על פני כדור הארץ, או לומר לנו לאן מועדות פנינו בתום תקופת חיינו עלי אדמות. המדען אף לא יוכל לומר לנו מהי מהות החיים, או אפילו מהו ערכו האמיתי של האדם. אין זה משנה עד כמה אנו חכמים (או פשוטים), כל אחד מאיתנו זקוק לעזרה אלוהית, כדי להגיע לידיעת האמת אודות אלוהים. זוהי ודאי הסיבה לכך שבלייז פסקל, המתמטיקאי והפילוסוף הצרפתי אמר: "ההישג העליון ביותר של ההגיון הוא בכך שהוא מראה לנו שלהגיון יש מגבלה." ללא ספריו של אלוהים, לעולם לא היו בידינו תשובות אמינות לשאלות החשובות ביותר של החיים.

עתה, הבה נבחן שני סימנים חזקים המעידים על כך, שכתבי הקודש הם למעשה ספריו של אלוהים.

הסימן הראשון הוא הדיוק הלא-יאמן של הנבואות המופיעות בהם.

1. לדוגמה, בשנת 1868 ביקר תייר גרמני בשם קליין במואב העתיקה, הנקראת בימינו "ירדן". הוא גילה שם מצבת אבן, שעליה נחרתו שלושים וארבע שורות שחזברו בידי מישא, מלך מואב. כתובת חקוקה זו תועדה לזכר התקוממותו של המלך נגד ישראל. עומרי ואחאב מוזכרים בספר מלכים ב' פרק א וכן על המצבה. בשני המקרים נאמר, ששני המלכים האלה של ישראל, רדו במואב. גילויים מודרניים רבים מסוג זה מאשרים את הדיוק ההיסטורי של התיעוד המופיע בכתבי הקודש.

הסימן השני הוא ההשפעה החיובית ורבת העוצמה שיש לכתבי הקודש על חיי בני האדם שהתייחסו ברצינות אל המסר שלהם.

הדיוק הנבואי של כתבי הקודש

ברובנו טבועה סקרנות טבעית המעוררת אותנו לגלות את צפונות העתיד. כתבי הקודש מגלים אחדים מן האירועים החשובים ביותר של העתיד, מרביתם מובאים בפרוטרוט מורכב ושובה-לב. יתכן כי תשאל עכשיו: "איך אתה יכול להיות כל כך בטוח בזה?"

כדי לענות על שאלה זו, דמיין שאתה יוצא לטיול רגלי בארץ שבה לא ביקרת מעודך. המפה הנמצאת בידך היא המדריך היחיד שלך. אמש גילית שהיא אמינה לגמרי, אחרי שמצאת את הנהר שחיפשת ואת הכפר שבו לנת בלילה, על פי הסימונים המופיעים בה. היום, עליך להחליט על כיוון חדש בטיולך. לפניך טריטוריה לא מוכרת, אך המפה שבידך מציינת, שאם תפנה שמאלה תגיע דרך יערות אל אגם גדול. אתה ממש רוצה לראות את האגם הזה. אם כן, מה תעשה? לדעתי, אתה תלך בעקבות ציוני הדרך המסומנים במפה, ותפנה שמאלה. אין ספק שהסיבה העיקרית לביטחון שלך בפנייה שמאלה, היא העובדה שאמש המפה שבידך הוכחה כמדריך מדויק ביותר בטריטוריה לא מוכרת. המפה הראתה לך מה תמצא, עוד לפני שהגעת לשם, והיא הייתה נכונה!

אחת ההוכחות הראויות לציון ביותר לכך שכתבי הקודש הם דבר אלוהים, היא הדיוק הייחודי שלהם בניבוי אירועים עתידיים. אנו מוצאים בדפי כתבי הקודש נבואות רבות, אשר מזווית הראייה של ימינו, אנו יודעים שהן התגשמו במדויק, למרות שהן נחזו מאות שנים לפני התרחשותן.

נבואות אלה מכסות טווח זמן רחב ביותר, וכוללות את כל בני האדם עלי אדמות, כמו גם פרטים מסוימים מאוד על ישראל ועל המזרח התיכון. חשובות יותר הן מאות הנבואות המתייחסות לבואו של המשיח. מכיוון שמרבית הנבואות המשיחיות הללו הן כיום נחלת ההיסטוריה, ניתן לזהות עד כמה הן היו מדויקות באופן מדהים, בכמה מן הפרטים הבלתי צפויים הקיצוניים שהן מביאות אודות לידתו, חייו ומותו של המשיח.

על בסיס תיעוד של מהלך חיים שכזה, סביר (בצדק) להניח, שהעתיד יתגלה בדיוק כפי שכתבי הקודש מנבאים. ואכן, מדי שנה, נגלית לנגד עינינו ראייה נוספת לדיוק הנבואי של כתבי הקודש. למעשה, קריאה בכתבי הקודש אינה אלא קריאה בעיתון של מחר. ד"ר ווילבור סמית' למד את כתבי הקודש כל ימי חייו. הוא נהנה במיוחד להצביע על הדיוק המפורט של הנבואות המופיעות בכתבי הקודש. בהשוואה שהוא ערך בין נבואות התנ"ך הרבות המדברות על המשיח לבין תורותיהם של מורים אחרים שטענו כי האמת נמצאת בידם, הוא ציין ש"האיסלאם אינו יכול להצביע על שום נבואות שהן, אשר ניבאו את בואו של מוחמד, מאות שנים לפני לידתו. כמו כן, איש ממייסדי הכתות למיניהן אינו יכול לזהות לבטח טקסט עתיק כלשהו, המנבא באופן מיוחד את בואו."

עתה, עלינו להכיר בכך שקיימות מספר 'נבואות' לכאורה, שאינן זקוקות להשראה רבה על מנת להיות מדויקות.

התקשורת עשויה לנבא את זהותו של המנצח בבחירות, בעזרת סקרים הנערכים בקרב הבוחרים, שימוש במחשבים ובנתונים היסטוריים, עוד לפני סגירת הקלפיות. אין שום דבר ראוי לציון באופן מיוחד ביכולת של אנשי התקשורת להכריז מראש על המנצח, בהתחשב בכל הנתונים הסטטיסטיים הזמינים בפניהם.

מכל מקום, נסה לבקש מעיתונאי חדשות לזהות את המועמדים אשר ירצו לבחירות בעוד עשרים או חמש עשרה שנים מהיום. שאל אותו מי ינצח לדעתו, ובקש ממנו פרטים על מקום הולדתו, על אורח החיים העתידי שלו ואפילו על הנסיבות שייקשרו סביב מותו. תוכל אפילו להרחיק לכת ולבקש מן העיתונאי מידע אמין על ההתרחשויות שיתחוללו במזרח התיכון בעוד 1000 שנים מהיום. כמו כן, בקש ממנו לציין שמות של ערים מסוימות שיושמדו במהלך פרק הזמן הממושך הזה.

אין ספק שתסכים איתי, שבכל פעם בה תבקש מן העיתונאי להוסיף חיזוי נוסף, הסיכויים הכבירים כנגד הדיוק שבתחזיותיו ילכו ויגדלו באורח ניכר. דבר זה יקרה כמובן, אלא אם כן אלוהי הנצח יראה לו את העתיד; רק במקרה כזה נוכל לצפות שהעיתונאי יידע מלכתחילה את הסוף. התרחשויות כאלה – מן הסוג שהצגנו בפני

העיתונאי, בצירוף התרחשויות רבות ואפילו מפורטות יותר המכסות טווח זמן רחב יותר – נובאו בכתבי הקודש.

לדוגמה, ההיסטוריה של העיר העתיקה צור, מהווה התגשמות מדהימה של נבואת אלוהים אודותיה.

אם ברצונך לבדוק זאת, תוכל לקרוא תחילה את הנבואות המתועדות ביחזקאל כו, פסוקים 3-21 ואז לפנות ל**אנציקלופדיה בריטניקה** ולחומר היסטורי מתועד נוסף. בשני מראי המקומות הללו, תמצא סיפור זהה: הראשון מופיע כנבואה, השני כתיעוד היסטורי.

נבואה: זמן רב לפני התרחשות האירועים הללו, אלוהים ניבא על עתיד סוער לעיר צור. הוא אמר:

הֵעֲלִיתִי עָלֶיךָ גּוֹיִם רַבִּים, בְּהֵעֲלֹת הַיָּם לְגִלְיוֹ: וְשָׂחֲתוּ
תַמּוֹת צֵר וְהָרְסוּ מִגְדָּלָהּ, כְּמוֹ כֵן, נוֹבֵא שֶׁהָאֵתֶר הַזֶּה
שֶׁעַל תִּילּוֹ נִיבְנְתָה הָעִיר הַמְּפֹרֶסֶמֶת הַזֶּה, יִגֹּרֶף מֵעִפְרוֹ,
כְּדֵי שֶׁהָעִיר תִּהְיֶה לְצַחֲחִי סָלַע . . . יֵתֵר עַל כֵּן, נוֹבֵא
שֶׁאֲבַנְיָד וְעִצְיָד וְעִפְרָיִם בְּתוֹךְ מַיִם יִשְׁיִמוּ. אֲךְ הַפְּרִטִים
הַמְּדַהֲיִמִים שֶׁל הַנְּבוֹאוֹת הַלְלוּ אֵינֵם מִסְתַּיִּמִים כֵּאֵן.
אלוהים אמר אודות צור העתיקה: "נְתַתִּיךָ לְצַחֲחִי סָלַע,
מִשְׁטֵחַ חֲרָמִים תִּהְיֶה" (יחזקאל כו 3-4; 12, 14).

היסטוריה: בקריאת התיעוד ההיסטורי, תוכל לאמת את העובדה שכאשר נבוכדנאצר הרס את העיר העתיקה של צור (ביבשה), הוא ניתץ את חומותיה ואת מגדליה, ממש כפי שנובא. מאוחר יותר, מהנדסיו של אלכסנדר הגדול הורו על הריסת העיר העתיקה עד ליסודותיה, והותירו אותה כסלע צחיח.

כאשר הם השליכו את שכרי האבנים של העיר לתוך הים כדי ליצור מסילה אל האי, הדבר קרה ממש לפי דברי הנבואה: האבנים, העצים והעפר הושלכו למעשה לתוך המים. אכן, שרידיה של צור הקדומה קבורים עד עצם היום הזה בלבנים. אלוהים אמר שדבר זה יקרה, והוא אכן קרה.

אף על פי שקיימת בימינו עיר מפורסמת הנקראת צור, הממוקמת במזרח התיכון, אין זו צור העתיקה, אשר נהרסה בשנת 1291. אילו ביקרת באתר של צור העתיקה, היית זוכה לחזות אפילו בהתגשמות מדהימה יותר של הנבואות הללו. היית רואה מספר צריפים של דייגים המצטרפים יחדיו לכפר קטן, כמה ספינות דייג הנישאות אל הים, ורשתות דייג המתייבשות על סלעים חשופים! כיצד הצליחה החוכמה האנושית לנבא עתיד כל כך לא צפוי לעיר מסחר כה משגשגת כמו צור העתיקה?

פיטר סטונר השווה בין שבע נבואות אודות צור העתיקה לבין התיעוד ההיסטורי. לאחר חישוב ההסתברות המתמטית להתגשמות נבואותיו של יחזקאל, הוא הצהיר:

"אילו יחזקאל היה בוחן את צור בתקופתו ומנבא את שבע הנבואות הללו מתוך חוכמה אנושית, משמעות האומדנים הללו היא, שהיה סיכוי אחד מתוך 75,000,000 להתגשמותן. עם זאת, כל נבואותיו התגשמו לפרטי פרטים."

הבה נבחן כעת רק אחת מן התחזיות המתייחסות ללידתו של תינוק.

מתי, מוכס שפרש מעבודתו, מאזכר ארבע מתוך הנבואות הרבות הראויות לציון שהתגשמו עם לידת ישוע. באחת מהן מתייחס מתי אל הנביא מיכה אשר גינה בתוקף את המושלים המושחתים בני זמנו. ליבו של מיכה נשבר, משום שבימיו לא הייתה מנהיגות סמכותית בארצו. מכל מקום, מיכה חזה עתיד וורוד יותר, כאשר אלוהים הראה לו שבאחד הימים יולד מושל. הוא אפילו הצביע על מקום הולדתו המדויק של המנהיג העתידי הזה:

וְאַתָּה, בֵּית־לָחֶם אֶפְרָתָה, צָעִיר לְהֵיוֹת בְּאֶלְפֵי יְהוּדָה,
מִמָּדָּד לִי יֵצֵא לְהֵיוֹת מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל, וּמִוְצְאֹתָיו מִקְדָּם
מִיָּמֵי עוֹלָם (מיכה ה 1).

אלוהים גילה שהמושל הנדרש לישראל יולד בבית לחם, אפרתה. ממש כפי שמיכה ניבא, ישוע נולד בבית לחם אפרתה ולא בנצרת, עיר המגורים של משפחתו; זאת בשל צו שנתן מושל רומאי. באותה תקופה נערך מפקד אוכלוסין, והוריו של ישוע שצייתו לצו המלכותי,

עזבו את ביתם שבנצרת והגיעו לבית לחם. מוכן שאיש לא ציפה שיצא מושל מבית לחם הקטנה, שהייתה רק אחת מערי יהודה הרבות. הסיכויים כנגד הולדתו בבית לחם היו עצומים. עם זאת, הדבר אירע בדיוק כפי שמיכה חזה. אירוע זה הוא רק אחד מתוך מאות נבואות מדהימות שכאלה, המנבאות את חייו של ישוע. אנו קוראים שאלוהים הכריז:

מִגִּיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרֵית וּמִקֶּדֶם אֲשֶׁר לֹא־נֶעְשָׂו, אָמַר:
עֲצָתִי תִקּוּם, וְכָל־חֶפְצִי אֶעֱשֶׂה (ישעיהו מו 10).

הָרֵאשֵׁנוֹת מֵאִזְ הִנְדַּתִּי וּמִפִּי יֵצְאוּ וְאֲשִׁמְעֵם, פְּתָאם
עֲשִׂיתִי וְתִבְאֵנָה . . . וְאֶגִּיד לְךָ מֵאִז, בְּטָרֶם תִּבּוֹא
הַשְּׂמֵעֲתִיךָ (ישעיהו מח 3, 5).

ההיסטוריה הוכיחה שלנבואות הללו, אשר ניתנו על ידי אלוהים ותועדו בכתבי הקודש, יש שיעור של 100% דיוק.

ההשפעה רבת העוצמה של כתבי הקודש

הוכחה חזקה נוספת, המעידה על כך שכתבי הקודש הם דבר אלוהים, היא כוח ההשפעה שלהם. המסר של כתבי הקודש רומם את הגע האנושי מבחינה חברתית, תרבותית ואישית, בכל עת ובכל מקום שבהם הוא נלמד והתקבל באמונה.

ממש לפני שהמהדורה הראשונה של הספר הזה עמדה לראות אור, ביקר ידיד חדש בכיתנו ועבר איתי על כתב היד. אף על פי שהוא לא נהג להביע בקלות את רגשותיו, כשהגענו לפרק השביעי, הוא לא הצליח להתגבר על פרץ דמעותיו. עצרנו פעמיים כדי להשתחוות בתפילה ולהלל את אלוהים, שאודות אהבתו קראנו בפרק הזה. ביחד, הודינו לאלוהים על אורך רוחו, על חסדו ועל כל אותות אהבתו הנגלים בחיינו הבלתי ראויים לו. כאשר הרגשנו בנוכחות מלאת החיים והחיוניות של האל החי, נמלאנו שמחה.

אותו יום היה בעל משמעות מיוחדת לגבי ידדי. בדיוק באותו יום בשנה שחלפה, הוא ישב לבדו בדירת יוקרה, שבלטה בפאר שלה לעומת דירתנו הצנועה, בה ישבנו עתה בצוותא.

אולם באותה עת, היופי שהקיף אותו לא העניק לו שום שמחה. למעשה, הוא חש בתחושת ייאוש כה עמוקה, עד שאיבד את הרצון לחיות. בחיפושו אחר האושר, הוא התמכר לכל הדחפים החייתיים של גבריותו. התמכרותו להרואין עלתה לו הון תועפות. השימוש בסמים ממריצים ומדכאים, בברנדי ובוויסקי היה חלק בלתי נפרד משגרת יומו. במשך שנים, הוא חגג בחברת עשירי העולם, באירופה ובכל רחבי העולם; אך באותו לילה, לא היה איש בחברתו. בבדידותו, תחושת הייאוש שלו שהושפעה מזיכרונות העבר, הלכה והתעצמה עקב מחשבה על מה שנראה בעיניו כמצב עולמי מאיים ומפחיד. מבחינתו, לא היה לו שום מפלט.

בנחישות החלטית, הוא טען את קנהו הכפול של האקדח שלו, הצמיד אותו לרקתו ולחץ על ההדק. "רק שמינית של אינץ' מפרידים ביני לבין תהום הנשייה", הוא חשב לעצמו, "ואז כאבי יחלוף לעד." באותו שבריר של שנייה (ידידי אינו יודע כיצד קרה הדבר), השתנתה התוכנית בטלוויזיה. הוא מצא את עצמו מקשיב למסר מכתבי הקודש, שהציג עתיד מלא תיקווה. בחצות הליל, בבדידותו המוחלטת, הוא השתטח על הרצפה בהשתחויה לפני האל החי, כדי לבקש ממנו מחילה וחסד.

מכיוון שכוחו של אלוהים חולל שינוי כה קיצוני בחייו של ידידי, האדם שישב בחברתי לא היה דומה בהרבה לאדם שזה עתה תיארתי. לפני שהוא נולד, הוריו התפללו עבורו, ואף שבנעוריו הוא למד את כתבי הקודש, הוא סירב להתייחס ברצינות אל המסר שלהם. בעולמו רווי השפע, המותרות והזכויות, הוא מרד נגד אלוהים והתמכר לפריקת־עול מוסרית שלא תיאמן.

שבע עשרה שנים לפני הלילה המיוחד הזה, שבו הוא מצא לבסוף את אלוהים, רכש לעצמו ידידי ספר מהודר בעל כריכת עור. הספר הכיל דפים לבנים ריקים. הוא התכוון לתעד כל אירוע משמעותי שיתרחש בחייו, מיום רכישת הספר ואילך. עם זאת, בשבע עשרה שנות ההוללות ונטולת הרסן שהוא ניהל, לא היה ולו אירוע אחד שהיה ראוי להיות מתועד.

למעשה, במהלך כל השנים הללו, ידידי, שהפנה עורף לאלוהים החי, התנסה במסע רוחני מזויף, מוזר ובלתי מספק. מסע זה התחיל עם

התעניינות בתחזית האסטרולוגית היומית שלו, ובשיגעון אובססיבי למוסיקת רוק ולקונצרטים של מוסיקת רוק. מהר מאוד הוא מצא את עצמו מעורב בתורות הנסתר. מאוחר יותר, משיכתו ליוגה הובילה אותו ללימוד רציני של הפילוסופיה ההינדית ולבסוף, למעורבות בתורת הנסתר המזרחית. שום חוויה שהוא חווה באותן שנים, לא זכתה לאזכור ביומנו המהודר. דפיו נותרו ריקים ומיותמים, עד אותו לילה מיוחד שבו הוא פגש את אלוהים.

באותו לילה, רשם ידיו את התיעוד הראשון בספרו. זכיתי לקרוא את הדברים שהוא כתב ולשמוח בהם. היה זה תיאור רוחני ומלא קדושה של אדם נזקק שנושע על ידי אל מלא אהבה. זה באמת היה נפלא. אלוהים פרץ בחסדו הרב דרך אפילת עיוורונו הרוחני וגאל אותו מן הייאוש ומן המוות, באמצעות אורה של האמת הבלתי משתנה שלו ועל ידי אהבתו המדהימה.

אלוהים גילה את עצמו בתנ"ך ובספרי הבשורות בשל בלבולו הרוחני של האדם, הדומה לעיוורון שידידי לקה בו. אם תפנה עורף לכתבי הקודש, שהם המדריך הרוחני האמין היחיד, אתה תכלא את עצמך מאחורי מסך של אשליות וטעויות. אך אם תפנה אל כתבי הקודש במהלך חיפושך אחר אלוהים, ותקרא בהם בראש פתוח ומתוך רצון ללמוד, תגלה שהם מכילים את כל ההדרכה והאור הרוחניים שתזדקק להם.

רק באמצעות דבר אלוהים נוכל להשיג הבנה ברורה אודות אלוהים כפי שהוא מכריז על עצמו. הספר הנוכחי מציג בפנינו את האמת עצמה, את דבר אלוהים ואת אור העולם.

*אלוהים, דברך עומדים נאמנים,
את צעדינו מדריכים;
כל המאמין באמת שלהם,
זכה לאור ולשמחה.*

אתנחתא למחשבת

1. האם קיימים כתבים אחרים או "כתבים קדושים" נוספים שניתן להשוותם עם כתבי הקודש מבחינת דיוקם בניבוי אירועי העתיד?
2. האם אתה מכיר באופן אישי אנשים שחייהם עברו מהפך משום שהם הקשיבו למסר של כתבי הקודש?
3. האם זלזלת אי פעם במשנתם המיוחדת של כתבי הקודש, והאם הזנחת את הקריאה בהם עם ראש פתוח?

בעיות הצעות בשמיים ובארץ,
אף שהן אמורות לעמת אותנו ביחד ומייד,
נחשבות כקליפת השום בהשוואה לבעיה
המוחצת הקשורה לאלוהים:
עצם קיומו; מיהו וכיצד הוא נראה;
ומה עלינו, כיצורים מוסריים, לעשות בנוגע אליו.

א"י. דאבליו. טוזר

פ ר ק ש ל י ש י

מיהו אלוהים וכיצד הוא נראה?

מרבית האנשים שאלו בשלב כלשהו בחייהם את השאלה: "מיהו אלוהים?" אף שאלוהים נתן תשובה לשאלה הזאת, ישנם עדיין אנשים המעדיפים להסתמך על השערות ועל הדמיון שלהם, מאשר לקרוא בכתבי הקודש את הדברים שאלוהים אמר אודות עצמו.

למעשה, אנשים כאלה הופכים על פיה את אחת ההצהרות החשובות של כתבי הקודש. בשעה שאלוהים אמר: **נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ בְּדְמוּתֵנוּ** (בראשית א 26), הם אומרים: "הבה נעשה אלוהים בצלמנו." בדרך זו הם יְמִירוּ אֶת־כְּבוֹד הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אֵינָנו נִפְסָד בְּדְמוּת צֶלֶם אָדָם הַנִּפְסָד (אל הרומיים א 23). כל "אל" הנוצר בידי אדם הוא חסר אונים לחלוטין, ולעיתים אפילו מוזר ומגוחך.

בלא הבדל עד כמה חכם הוא האדם, הוא לא יוכל לעולם לגלות את האל החי באמצעות חכמת העולם, כי **לֹא יֵדַע הָעוֹלָם אֶת־הָאֱלֹהִים בְּחִכְמָה** (הראשונה אל הקורинתיים א 21). אילו היה ניתן לגלות את אלוהים באמצעות חוכמה אנושית, אלוהים היה קטן מדי מכדי להיות אלוהים. זאת ועוד, אילו החוכמה האנושית הייתה

נחוצה כדי לגלות את אלוהים, אזי אנשים שאינם חכמים דיים היו בעמדת נחיתות בחיפושם אחר אלוהים. אך אין זה המצב בסוגיה שלפנינו.

להפך, החוכמה הרוחנית זמינה בפני כולם. היא זמינה באותה מידה בפני רופאת אליל אפריקנית, כמו גם בפני פרופסור באוניברסיטה, משום שחוכמה רוחנית אינה נרכשת בתהליך אקדמי. היא זמינה בפני כול בני האדם, הענווים דיים כדי להכיר בהזדקקותם לסיוע מן האלוהים במהלך החיפוש אחריו.

וְאִישׁ מִכֶּם פִּי יִחַסֵּר חֲכָמָה, יִבְקֶשֶׁנָּה מֵאֱלֹהִים הַנּוֹתֵן
לְכָל בְּנֵי־רִיבָה (איגרת יעקב א 5). חוכמה מסוג זה אינה
גשמית; זוהי חוכמה שמימית. זוהי חוכמה אֲשֶׁר לֹא יִדְעָה
אִישׁ מִשָּׂרֵי הָעוֹלָם הַזֶּה (כלומר, מושלים הפועלים בתוך
שיטת העולם)... היא אינה רִיבַת הָעוֹלָם, פִּי אִם־הֲרוּחַ
מֵאֵת הָאֱלֹהִים, לְמַעַן נִדַּע אֶת־אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ מֵאֵת
הָאֱלֹהִים בְּחַסְדּוֹ (הראשונה אל הקורинתים א 8, 12).

כתבי הקודש אינם רק תזה דתית; בראש וראשונה, הם מהווים תיעוד לדרך שבה אלוהים גילה את עצמו בפני האדם. רק אלוהים יכול להעניק לך את החוכמה הרוחנית הנדרשת כדי להבין מיהו אלוהים ומה בחפצו לעשות בחיך.

אם רק תבקש ממנו, אלוהים יתגלה בפניך באמצעות דברו הקדוש. במהלך מסעותינו, גילינו התעניינות רוחנית עמוקה ותובנות רוחניות בכמה מן המקומות העשויים להיחשב לעיתים כמקומות יוצאי דופן, ובקרב אנשים שלא סביר שיהיו בעלי עניין רוחני כזה. לדוגמה, פעם פגשנו קבוצת ילדים אפריקנים בסבך שיחים בקניה, אשר הביעו עניין רק בשיחה על אמונתם ובלמוד נוסף של נושאים הקשורים לאלוהים.

השמש הלוהטת צנחה במהירות אל מעבר לאופק, והביאה את היום העמוס והארוך אל קיצו. כאשר התיישבתי על סלע בסמוך לשביל מאובק כדי להינפש מעט, שמעתי רשרוש שעלה מבין השיחים. כשהסתובבתי, ראיתי קרן אור ירח חלושה שהשתקפה

בעיניו השחורות והגדולות של ילד אפריקני. תוך זמן קצר התיישב הילד בן העשר בישיבה שפופה על הסלע לצדי; ומהר מאוד נעשינו ידידים טובים. ילדים נוספים ששמעו אותנו, צצו מאי־שם והצטרפו אלינו כדי להקשיב לשיחתנו. הידע שלהם בכתבי הקודש הרשים אותי מאוד.

"למה אלוהים לא הניח למשה לראות את פניו?" שאל ידידי הקטן. מוקסם מן השאלה הזאת, שאלתי את יואל הקטן אם הוא זוכר את התפילה שמשה נשא לפני שאלוהים אמר לו, וְרָאִיתָ אֶת־אַחֲרָי, וּפְנֵי לֹא יֵרְאוּ (שמות לג-23).

הוא לא זכר את התפילה הזאת. "תן לי להזכיר לך," המשכתי, "משה התפלל וביקש, 'הֲרֵאֵנִי נֹא אֶת־כְּבוֹדְךָ' (שמות לג 18). במילים אחרות, משה ביקש מאלוהים להראות לו כיצד הוא נראה. מכל מקום, אלוהים הכיר בבעייתיות הכרוכה בבקשה הזאת, מפני שכבודו של אלוהים נמצא הרבה מעבר לכל דבר שמשה היה מסוגל להבין או לתפוס. כבודו הזורח של אלוהים, קדושתו ואורו הם כה מְאֻפְּלִים, עד שאלוהים הזהיר: לֹא־יֵרְאֵנִי הָאָדָם וְחַי (שמות לג 20). למשה לא היה מושג עד כמה מהמם לחזות בכבודו של אלוהים. מכל מקום, מכיוון שאלוהים הוא אל המגלה את עצמו, ומפני שהוא משתוקק לקרב אליו את האדם, הוא גילה את עצמו עד למידה שמשה, כנביא, היה מסוגל לשאת. אם אלוהים היה חושף יותר מעצמו, הזוהר הקורן משכינתו, היה משמיד את משה לחלוטין. למרות שאלוהים הסתיר את מלוא כבודו ממשה, כאשר הוא חלף על ידו, היה עליו להסתיר את משה בְּנִקְרַת הַצֹּר [בבקיע צר] (שמות לג 22).

ידידי הצעירים אשר התגוררו באזור קו המשווה, ידעו היטב כי אסור להביט באורה הבוהק של שמש הצוהריים בעיניים חשופות. הם אף ידעו שהעש נמשך בלילות החשוכים אל האור. כאשר שאלתי אותם מה קורה לעש המתקרב קרוב מדי אל מקור האור, הם השיבו פה אחד: "העש נשרף למוות." ברור שהם היו מודעים לסכנות הטמונות בחשיפת יתר למקור אור.

ניסיתי לחשוב על תמונה נוספת שתסייע להם להבין את התשובה

לשאלתם. כל ידידי הצעירים הכירו את רצועות החיתולים שנקשרו כמנשא והצמידו את אחיהם ואחיותיהם התינוקות אל גופה של אמם, והעניקו להם את קרבתה האוהבת וטיפולה הרך והמסור. סיפרתי להם על הרצועה העוטפת את כדור הארץ, אשר מוקמה בידי אלוהים (איוב לח 9).

(המדענים מכנים את הרצועה הזאת "שכבת האוזון". שכבה עדינה זו המורכבת מחמצן אלוטרופי, מסננת את הקרניים הסגוליות המזיקות של השמש. מובן שללא השמש, לא היו חיים על כדור הארץ, אך אהבתו ומסירותו של אלוהים מגינים עלינו מפני חשיפה למנת יתר מן האנרגיה של השמש ומהשפעותיה מחוללות הסרטן.)

ידידי הקטנים הביעו עניין מיוחד ברצועה העוטפת שאלוהים יצר, בשעה שניסיתי להסביר להם במונחים פשוטים את העובדה שהיא מגינה על כולנו מפני כוויות נוראיות. אינני יודע אם הם הבינו את כל הדברים שאמרתי להם, אך ליבותיהם הקטנים הגיבו ברגישות מלאת-רוך לאהבתו ולהדרו של אלוהים, וכך בילינו ביחד בשעת תפילה יקרה. בסופו של דבר הם הבינו, בדרך אישית, שאף הם נהנו מאותה הגנה שמשם זכה לקבל במהלך חיפושו אחר אלוהים.

אלוהים גילה לנו את שמותיו, כדי להעניק לנו הבנה מלאה לגבי מהותו.

לשמות המופיעים בכתבי הקודש מייחסים תמיד חשיבות, משום שמשמעותם אמורה לשקף היבטים מסוימים מאופיו של בעל השם. לכל שם המיוחס לאלוהים יש משמעות מיוחדת מאוד, והוא מגלה פן מיוחד במינו של אישיותו האלוהית.

בתנ"ך מופיעים שלושה שמות עיקריים המייחסים לאלוהים: יהוה, אלוהים ואדוני. כל אחד מהם הוא בעל משמעות מיוחדת. אלוהים הוא השם הראשון שמופיע בו, והוא מוזכר למעלה מאלפי פעם. למרות שהשם יהוה הוא החשוב ביותר, אין ספק שהשם אלוהים נושא אף הוא משמעות וחשיבות, ושאלוהים חפץ שנבין מהן. מה יכולות להיות משמעותו וחשיבותו של השם הזה?

בשפה האנגלית, אנו משתמשים בלשון רבים, כאשר אנו רוצים לדבר על יותר מאחד; ובלשון יחיד, כאשר אנו מתייחסים רק לאחד.

אך השפה העברית יכולה אפילו להיות מדויקת יותר, מפני שהיא משתמשת בלשון זוגית בהתייחסותה לשניים, ובלשון רבים בהתייחסות אל למעלה משניים. ההבדל בין לשון רבים לבין לשון זוגית (בין "שניים" לבין "שלושה או יותר"), הוא משמעותי מאוד בנוגע לשמו הראשון של אלוהים המופיע בכתבי הקודש. "אלוהים" הוא לשון רבים.

מכל מקום, בהצהרה ברורה נוספת אודות אלוהים, כתבי הקודש אף אומרים:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד (דברים ו 4).

וכך, בפסוק הראשון של כתבי הקודש, המגלה את אלוהים לאדם, אנו מתוודעים למושג של אלוהים, המדבר על שלושה באחד ואחד בשלושה. בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ (בראשית א 1). לעיתים מכנים את האחדות המשולשת הזו 'השילוש'.

אחרי הרמז הראשון אודות האחדות המשולשת בהוויה של אלוהים, אנו קוראים מספר פסוקים נוספים ומגיעים לתיעוד בריאת האדם בידי אלוהים. כאן מתחזק המושג המציין את אחדותו המשולשת של אלוהים ונעשה ברור מאוד. אלוהים אמר אז:

נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ (בראשית א 26).

איש אינו יכול לטעות כאן: הפסוק מדבר בלשון רבים. אך שימו לב לפסוק הבא אחריו:

זָכַר וַיִּקְבְּהָ בָרָא אֶתֶם (בראשית א 27).

שוב, נאמר כאן 'ברא' בלשון יחיד, לכן ברור שמדובר באישיות אחת. וכך, אנו קוראים על 'אחד' ועל 'יותר מאחד', אך כל התייחסות מתייחסת לאל אשר הוצג מלכתחילה כאלוהים בלשון רבים.

אלוהים בעל תכונות כאלה נמצא מעבר ליכולת ההבנה של חכמת העולם. מסיבה זו, אלוהים העניק לנו את הַרְוִיחַ מֵאֵת הָאֱלֹהִים, לְמַעַן יֵדַע אֶת־אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ מֵאֵת הָאֱלֹהִים בְּחַסְדּוֹ (הראשונה אל הקוריתים ב 12). אלוהים מציג את עצמו בהתחלה עם הסימנים הראשונים הללו. לאחר מכן, הוא מגלה בהדרגה את הפן המסתורי שלו המתבטא באחדות המשולשת ואת ההדר הנצחי שלו. הבנת

ההיבט הזה של אלוהים, המתייחס לשלושה באחד ולאחד בשלושה, יסייע לך בשלב מאוחר יותר להעריך מעט את רוחבו ועומקו של שיא אהבתו של אלוהים כלפיק.

אכן, כדי לסייע לנו להבין משהו מגדולת אהבתו, אלוהים מגלה את עצמו בהדרגה לאורך יתר כתבי הקודש. במהלך קריאתם, אנו מתוודעים לאלוהים האב, לאלוהים הבן ולאלוהים רוח הקודש. עם זאת, אלוהים מגלה את עצמו אך ורק כאלוהים אחד, שהיה, הווה ויהיה אחד לנצח. אנו מסוגלים לתפוס בשכלנו האנושי רק את קצוות המושג הזה. אלוהים נטל את היוזמה והציג את עצמו בפני האדם, משום שבלתי אפשרי לאדם לגלות את האל החי האמיתי, הנמצא מעבר להשגתו.

תפארת האלוהים וקדושתו, המופיעים במלוא התגלותם, נסתרו מעיני משה. מכל מקום, באישיות של אלוהים הבן, אלוהים גילה מעצמו לאדם ככל שהאדם מסוגל לשאת.

אנו קוראים בברית החדשה:

כִּי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אָמַר: וַיִּפֶּע אֹרֶךְ מַחֲשָׁדָה, הוּא הוֹפִיעַ
בְּלִבָּנוּ לְהַפְיִין אֹרֶךְ דַּעַת כְּבוֹד הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּפָנָיו
[ישוע] הַמְּשִׁיחַ (השנייה אל הקורינתים ד 6).

חשבו על זה: כאשר יוחנן חזה בפניו של ישוע המשיח, הוא הכריז:
"וַנִּחְזֶה תְּפָאֲרָתוֹ, כְּתִפְאֲרַת בֶּן יְחִיד לְאָבִיו" (יוחנן א 14).

מאוחר יותר, יוחנן תיעד את המפגש האישי שלו עם אלוהים, ורק מפני שהוא פגש את אלוהים בדמות ישוע, הוא הקדיש את חייו כדי לספר את הסיפור הזה! אף על פי כן, הוא הבהיר שהמפגש שלו היה למעשה עם אלוהי הנצח, אלוהי הבריאה ואלוהיו של משה.

המפגש הראוי לציון הזה היה מפגש שמיעתי, חזותי ומוחשי:

אֵת אֲשֶׁר הָיָה מֵרֵאשִׁי, אֲשֶׁר שָׁמַעְנֻ (המפגש השמיעתי)
וּבְעֵינֵינוּ רָאִינוּ, אֲשֶׁר הִבְמַנּוּ (המפגש החזותי)
וְאֲשֶׁר מִשְׁשׂוּ יָדֵינוּ (המפגש המוחשי)
(איגרת יוחנן הראשונה א 1).

התיעוד שמביא יוחנן אינו תיאולוגיה סתמית; זוהי עדות אישית למפגשו עם האלוהים החי.

יתכן שתשאל, "איך כל זה יכול לעזור לי היום?" יוחנן ממהר להשיב על השאלה הזאת. אֶת־זֹאת פְּתַבִּים אֲנַחְנוּ לָכֶם לְמַעַן תִּהְיֶה שְׂמֵחַתְכֶם שְׁלֵמָה (איגרת יוחנן הראשונה א 4). באופן דומה, הספר שאתה קורא עכשיו, נמצא בידך מפני שידיד שלך השתוקק שאף אתה תחווה את השמחה השלמה במפגשך עם האלוהים החי. יוחנן מסביר:

אֵת אֲשֶׁר רָאִינוּ וְשָׁמְעָנוּ, נֹדִיעָה לָכֶם, לְמַעַן תִּתְחַבְּרוּ לָנוּ גַם־אַתֶּם. וְהִתְחַבְּרוּתֵנוּ הִיא עִם־הָאֵל וְעִם־בְּנוֹ יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ. וְאֶת־זֹאת פְּתַבִּים אֲנַחְנוּ לָכֶם לְמַעַן תִּהְיֶה שְׂמֵחַתְכֶם שְׁלֵמָה (איגרת יוחנן הראשונה א 3, 4).

אכן, ממש כשם שהאור מושך אותנו בלילה אפל, כך אורו של כבוד האלוהים עדיין מושך את בני האדם אל אלוהים. היום, בתשוקתך להכיר את מהות האלוהים, אתה יכול להצטרף לתפילת משה ולבקש: "הראני נא את כבודך."

אתנחתא למחשבה

1. האם קראת ברצינות את כתבי הקודש במהלך חיפושך אחר אלוהים?
2. האם אתה מוכן לבקש מאלוהים לגלות את עצמו בפניך, בשעת קריאתך בכתבי הקודש?
הצעה לתפילה: "אלוהים, אם אתה הוא האל שברא את היקום הזה, ואם אתה אוהב אותי, אנא התגלה בפני והראה לי שישוע המשיח, בןך, הוא המשיח המיוחל שהבטחת לנו!"
3. האם אתה מכיר בכך שאם ברצונך לעבוד את אלוהים באמת, עליו להיות:
גדול יותר מיכולתך לגלות אותו
באמצעות מחקר אנושי; גדול יותר מיכולתך להבין אותו באופן מלא בשכלך האנושי?

אני חושב שאני מבין משהו בטבע האנושי,
ואני אומר לכם שכל גיבורי העבר היו גברים ושאני גבר;
אך אינני כמוהו: ישוע המשיח היה יותר מגבר.

נפולאון

פ ר ק ר ב י ע י

מה מפריד באמת בין בני האדם?

העולם של ימינו מתואר ככפר גלובלי. מכל מקום, מכיוון שהוא מאוכלס בשכנים עוינים, הכפר הגלובלי הזה הפך למקום מגורים מסוכן מאוד.

על פני השטח, נראה שהבעיות המפרידות בין בני האדם מכסות טווח נרחב של סוגיות פוליטיות, כלכליות, משפחתיות ואפילו תעשייתיות. אף שבעיות אלה גורמות לבני האדם להתפצלות הולכת וגוברת ומדכאת למדי, קיימת סיבה גדולה יותר, אך מוכרת פחות, לניכור הקיים בעולמנו.

בראשונה, הבה נבחן בקצרה את גורמי הפילוג בקרב בני האדם הברורים וגלויים לעין, ואחר כך נתמקד בגורם העיקרי.

פילוגים ברורים

מבחינה פוליטית: הפוליטיקאים מתעמתים זה עם זה עם רגשות פחד ואי אמון. כאשר הם מתעמתים עם השקפות שאין להתפשר עימן, הם מקווים שהצבא יבטיח את בטחונה העתידי של ארצם. בינתיים, התושבים המודאגים תומכים בקידום השלום ובפחוק הנשק הגרעיני. באופן אירוני, אלה בינינו שצפו בהפגנות למען

ה'שלום' בטלוויזיה, היו עדים לכך שמשנתפי ההפגנות הביעו לפעמים בהתנהגותם את אותו להט המאפיין מלחמות.

מבחינה כלכלית: אסונות טבע כמו בצורת, רעב, שטפונות ורעידות אדמה מהווים בעיה הולכת וגוברת, במיוחד בעולם השלישי. אסונות אלה מוסיפים לכאב הנגרם כתוצאה מן הפער הכלכלי הגדול שבין הארצות העשירות והעניות. חרף הרצון הטוב והקורבן שאנשים רבים מקריבים בניסיונם לסייע, מצער מאוד להבחין שהעשירים הולכים ומתעשרים והעניים נעשים עניים יותר.

מבחינת המשפחה: אין זה סוד שבימינו, התמוטטות חיי המשפחה והנישואים הגיעה לממדי מגפה. כאשר לטסואל, ידידי, אמר לי, בעיניים דומעות: "הבית שלי נהרס", סברתי שהוא דיבר על צריפו האפריקני שנהרס. אך מהר מאוד הבנתי שבחירתו במילים האלה הייתה דרכו העדינה לומר לי שאשתו עזבה אותו. כיום, 'בתים' רבים מדי 'נהרסים' כתוצאה מניהול אורח חיים אנוכי ההורס מערכות יחסים אוהבות. (מכל מקום, כפי שנראה בפרק מאוחר יותר, אהבת אלוהים זמינה בפני כל זוג החפץ לבסס את נישואיו באיחוד תמידי.)

מבחינה תעשייתית: התרגלנו לשמוע דיווחים על חוסר סיפוק ומתיחות במקומות העבודה. בבריטניה, בתחילת 1985, הגיעה לסיומה המחלוקת התעשייתית המרה ביותר של המאה העשרים. למרות שהשביתות והעימותים האלימים ברחובות הסתיימו, רגשות של מרירות וטינה המשיכו להוות פצע פתוח ביחסים שבין העובדים והנהלה, ובקרב הקהילה התעשייתית עצמה. כמה שונה מצב זה מן התוצאה של המתחים בין העובדים לנהלה, אשר שכנו לאחר התסיסה התעשייתית הדומה שהתרחשה במכרות הפחם של ויילס בשנת 1904! ג'ון פארי סיפר לי את הסיפור הבא הלקוח מניסיונו האישי.

כאשר פגשתי לראשונה את ג'ון, הוא היה כורה פחם בגמלאות, קשיש בן 91, עיוור לחלוטין, שסבל מבעיה כרונית בריאות המכונה 'מחלת הכורים'. בכל עת שהתאפשר לנו, ביקרנו, אישתי ואני, את ג'ון בבית הכורים הצנוע שלו בצפון ויילס. ג'ון תיאר בפנינו בהנאה, שלוותה בצחוק לבבי ובשמחה קורנת, את הדברים שהתרחשו בוויילס, כאשר אלוהים פעל בעוצמה במהלך ההתעוררות הדתית

שחלה בין השנים 1904-1905. באותה תקופה, פגשו הכורים ומעסיקיהם את האלוהים החי. כתוצאה ישירה ממפגש זה, הם השיגו אחדות אמיתית, אמון וכבוד הדדי. איזה הבדל בין 1905 ו-1985!

ג'ון דיבר בשמחה שופעת חיים, בשעה שהוא נזכר באותם ימים. הוא נזכר בפאבים הרבים שנסגרו, מפני שלפתע כבר לא הייתה דרישה למשקאות חריפים. הוא אף נזכר בפעמים שבהם הוא ירד למכרות והצטרף לעמיתיו הכורים, אשר שרו יחדיו מזמורי הודייה לאלוהים. הוא גיחך לעצמו בספרו לנו: "אנשים עדיין באים לבקר אותי ולשאול היכן התרחשה ההתעוררות." תוך הכאה על ליבו, הוא הדגים בפנינו כיצד הוא נוהג להשיב להם: "אני אומר להם שזה קורה ממש כאן, ובדיוק עכשיו!"

הפילוג האמיתי

עד כמה שפילוגים אלה עלולים להיות עמוקים, יש דבר המפלג את הגזע האנושי בדרך מזעזעת ומתמדת יותר. מדובר בסכנה המאיימת להרוס את שלוותן של ארצות רבות. כדאי שנבין שאנשים מגיעים בסופו של דבר לידי קיטוב, בעטיו של הבלבול המאפיין את הבנתם אודות אלוהים!

בהתגלותו בפני האנושות, אלוהים מעולם לא התפשר לגבי האמת אודות ישותו האלוהית. לפני לידת ישוע המשיח, אלוהים הבטיח לשלוח אלינו אור גדול, שיעזור לבני האדם להכיר אותו כמות שהוא באמת. הוא אמר: **הָעַם הַהֲלֵלִים בַּחֲשֶׁךְ רָאוּ אֹר גְּדוֹל** (ישעיהו ט 1). אלוהים אף פירט כיצד ניתן לזהות את האור הזה: **כִּי יֵלֵד יֶלֶד לָנוּ, בֶּן נִתֵן לָנוּ** (ישעיהו ט 5).

ברור שלא היה שום דבר משמעותי במיוחד בהצהרה כזאת, אילו אלוהים היה רק אומר שילד עתיד להיוולד. אחרי הכל, ילדים נולדים תמיד! ובאמת, לא הייתה כל חשיבות לאזכור לידה עתידית של ילד, אילמלא נקשרה עובדה זו להבטחה בדבר בן שינתן לנו. הדבר שהיה בעבר נבואה, נחשב כיום להיסטוריה, מפני שהדברים שאלוהים אמר שיקרו – התגשמו והתרחשו. ילד נולד עלי אדמות; בן ניתן לנו מן השמיים. באמצעות לידתו של ילד; של הבן שהוענק

לנו במתנה, אלוהים שלח אור לבני האדם המגששים באפלה. האור הזה ממשיך, עד עצם היום הזה, לגרש את החושך ואת הספק העלולים לקנן בנו ולהסתיר את אלוהים מעינינו.

כדי שנוכל להבחין בהולדתו של ילדו המיוחד של אלוהים, וכדי להבדיל בינו לבין כל האחרים, אלוהים הבטיח שלידת בנו תאומת על ידי 'אות' נסי:

הִנֵּה הָעֵלְמָה הָרָה וַיִּלְדֶּת בֵּן וְקָרְאת שְׁמוֹ עֶמְנּוּ אֵל
(ישעיהו ז 14).

כמה נפלא שעצם שמו 'עמנואל' פירושו 'אלוהים איתנו!' באמצעות המשמעות שהועברה לנו דרך שמו, אנו יכולים להתחיל להעריך כיצד הבשורות הטובות, כפי שהן תועדו בכתבי הקודש, שונות מתורותיהן כל יתר הדתות האחרות. בשעה שדתות כוזבות מנסות להראות כיצד יוכל האדם להגיע אל אלוהים, כתבי הקודש מהווים תיעוד אלוהי המתאר כיצד ירד אלוהים אל האדם.

כפי שמתועד בכתבי הקודש, כאשר אלוהים ביסס את דריסת הרגל שלו על כדור הארץ, עלמה בתולה הרתה ונשאה בן ברחמה. היום שבו בורא היקום מחל על כבודו והואיל להיות חלק מן הזמן והחלל – הוא כעת נחלת ההיסטוריה: וְהִנֵּה מִלְאֲךָ יְהוָה נִרְאָה אֵלָיו בְּחִלּוֹם וַיֹּאמֶר: "יֹסֵף בֶּן־דָּוִד, אֵל־תִּירָא מִכְּנֹס אֵלֶיךָ אֶת־מְרִים אֲשֶׁתְּךָ, כִּי אֲשֶׁר הָרָה בָּהּ מֵרוּחַ הַקֹּדֶשׁ הוּא" (מתי א 20). מאוחר יותר, אחרי שישוע נולד ובגר, אלוהים העניק תוקף נוסף לאלוהותו בנוכחות אנשים ספקנים עוינים, באומרו: "אֲנִי וְאָבִי אֶחָד אֲנַחְנוּ" (יוחנן י 30).

ג'ים אירווינג, האסטרונאוט של אפולו XV כתב: "אלוהים הפוסע עלי אדמות, חשוב יותר מאדם הפוסע על הירח." ברור שלא ניתן להשוות בין מעשה גבורה שביצע האדם בחלל, לבין הנס שהתחולל בשעה שאלוהים פסע מן הנצח אל עבר הזמן.

אחרי הנבואה המדברת על לידתו של ילד ועל בן שיינתן לנו, מופיע 'סיכום קורות חיים' נבואי ומפורט יותר של האישיות היחידה במינה הזו:

וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּלֶא, יוֹעֵץ, אֵל גִּבּוֹר, אֲבִי־עַד, שְׂרֵי־שְׁלוֹם.
לְמִדְבַּר הַמִּשְׁרָה וּלְשְׁלוֹם אֲיוֹן־קָן (ישעיהו ט 5, 6).

ברור שתערובת מעוררת יראה שכזאת של עוצמה ומטרה, רצויה לשם הצלחתו של מושל עולמי. אפילו בעולם של ימינו, אנו מחפשים אחר מנהיגים אשר לא רק יש להם את הידע לעשות את הדבר הנכון, אלא אף את הכוח לעשות אותו. יתכן כי מנהיגים אחדים יודעים מהי הפעולה הנדרשת, אך מעולם לא קם בהיסטוריה מנהיג בעל כוח וחוכמה הנחוצים כדי להביא למצב של שלום תמידי.

לשר השלום יש את הידע ואת העוצמה כדי להביא שלום תמידי לעולם הזה. ישוע המשיח עתיד לשוב באחד הימים כדי למשול על כדור הארץ. כאשר יפציע השחר של היום הזה, כל מפעלי החימוש ייסגרו; כל הפצצות הגרעיניות שלא התפוצצו ינוטרלו ויפורקו, וכל חיילי משמר הגבול ויתר החיילים יישלחו הביתה לתמיד!

עד כה הפגין האדם עד כמה הוא אינו מתאים באופן חסר תקנה, כדי למשול על האנושות. שלום וצדק לכול חייבים להתממה עד לרגע שבו ינוף שר השלום את שרביטו על אימפריה כלל עולמית! אז בני האדם "בִּתְתֵי חֲרִבוֹתֶם לְאֵתִים וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמִזְמֵרוֹת, לְאֵי־יֵשָׁא גֹי אֶל־גֹּי חָרָב, וְלֹא־יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה" (ישעיהו ב 4). באותו יום מלא שלוה "תִּמְלֵא הָאָרֶץ לְדַעַת אֶת־כְּבוֹד יְהוָה, בְּפָיִם יִכְסּוּ עַלְיָם" (חבקוק ב 14). לא יתכן אף סיוס אחר להיסטוריה אשר ישביע את רצונו של אלוהי הנצח.

אך לפני בוא היום הנשגב הזה של שלום עולמי, אשר יתרחש תחת שרביטו של האדון ישוע, יתגלעו קרעים עמוקים וממשיים בין בני האדם. הסכסוך העתידי הזה יתמקד סביב אישיותו של ישוע המשיח. לפיכך, חשוב מאוד שתדעו בביטחון **מיהו ישוע, מדוע הוא בא, ומה הוא עשה למענכם עלי אדמות.**

ספר בראשית וספר יוחנן פותחים בדרך דומה. אנו קוראים בבראשית: **בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ** (בראשית א 1). אנו קוראים בבשורת יוחנן: **"בְּרֵאשִׁית הָיָה הַדְּבָר ... וְאֱלֹהִים הָיָה הַדְּבָר ... הַבֵּל נִהְיָה עַל־יְדוֹ"** (יוחנן א 1, 3).

האל הנקרא 'אלוהים' בבראשית, נקרא 'הדבר' בבשורת יוחנן. אלוהים הוא הדבר; המילה, והוא לבש בשר כדי לפסוע בקרב בריאתו. הדבר נהיה בשר ושכן בינינו. וכך אומרת ההצהרה המעוררת יראה הזו המופיעה בטקסט השלם:

בְּרֵאשִׁית הָיָה הַדָּבָר, וְהַדָּבָר הָיָה אֶת הָאֱלֹהִים, וְאֱלֹהִים
הָיָה הַדָּבָר. הוּא הָיָה בְּרֵאשִׁית אֶצֶל הָאֱלֹהִים. הַכֹּל נִהְיָה
עִלְיָדוֹ, וּמִבְּלִעְדָּיו לֹא נִהְיָה פֶּלֶאֱשֶׁר נִהְיָה... בְּעוֹלָם
הָיָה וְעִלְיָדוֹ נִהְיָה הָעוֹלָם, וְהָעוֹלָם לֹא הִפִּירוֹ. הוּא בָּא
אֶל־אֲשֶׁר לוֹ, וְאֲשֶׁר־הֵמָּה לוֹ לֹא קִבְּלֵהוּ. וְהַמִּקְבָּלִים
אֹתוֹ, נִתְּנָעָזוּ לְמוֹ לְהֵיוֹת בָּנִים לְאֱלֹהִים, הַמֵּאֱמִינִים
בְּשִׁמּוֹ... וְהַדָּבָר נִהְיָה בָּשָׂר וַיִּשְׁכֵּן בְּתוֹכֵנוּ, וַנִּחְזֶה
תְּפָאֲרָתוֹ, כְּתִפְאֲרַת בֶּן יָחִיד לְאָבִיו, רִב־חֶסֶד וְאַמֶּת
(יוחנן א 1-3; 10-12, 14).

פיליפוס התלמיד, השתוקק כמו משה, אשר חי דורות רבים לפניו, וכמו בני האדם בכל הזמנים, להכיר את מהותו של אלוהים.

פיליפוס הביע בקשה מיוחדת בפני ישוע, באומרו: "אֲדַנִּי, הֲרֵאֵנוּ
נָא אֶת־הָאֵב" (יוחנן יד 8). ישוע ענה לו באופן מדהים למדי:
"הֲרֵאֵה אֹתִי רְאֵה אֶת־הָאֵב" (יוחנן יד 9). תשובה מדהימה כזו
הייתה מעמידה את ישוע באור של אידיוס גמור או של רמאי; אלא
אם כן הוא עצמו היה אלוהים. איש לא היה מאשים אותו ברצינות
באף אחת משתי האפשרויות האלה. אם ישוע לא היה אלוהים, אזי
הוא היה המתחזה הגדול ביותר שהעולם ידע מעודו. כך שעלינו
להאמין, שכאשר אנו מתבוננים בישוע, אנו רואים את אלוהים.

שלב זה — שלב ההצהרה המסבירה מיהו ישוע — הוא השלב שבו
בני האדם מתחילים לחלוק איש על רעהו. מבחינה אחת, אין זה
מפתיע שכאשר ישוע אמר: "אֲנִי וְאָבִי אֶחָד אֲנַחְנוּ" (יוחנן י 30),
היו אנשים שמצאו בו את התשובה לחיפושם אחר אלוהים. מכל
מקום, אנשים אחרים שלא היו מסוגלים לתפוס את הרעיון
שאלוהים השפיל את עצמו בדרך זו, הגיבו בעוינות. היו אנשים

שישוע משך אותם, אך היו אחרים שהוא הרחיק; אף על פי שהיו אנשים שהלכו בעקבותיו, היו אחרים שזממו להביא למותו. ישוע פילג בין בני האדם אפילו בימי חייו. הוא הצהיר בברור: כל אֲשֶׁר אֵינְנוּ אֵתִי הוּא לְגַגְדִּי (מתי יב 30).

מכל מקום, תגובה ראשונית אינה חייבת להיות תגובה קבועה.

הבה נבחן את סיפורו של אדם שחדל להיות אויבו של ישוע, והפך לתלמידו. בתחילת דרכו, שאול השליח היה רב יהודי אשר שנא כל כך את תלמידיו של ישוע, עד שרדף אותם ואפילו נתן את הסכמתו להוצאתם להורג. אולם, לאחר שהפך למאמין במשיח, הוא בילה את שארית חייו בהענקת כבוד לישוע אדונו. בסופו של דבר, הוא התנסה בשמחה בקשיים רבים בשל נאמנותו למשיח. במהלך מסעו של שאול לדמשק, הוא ראה "אור גדול." אור זה היה כה בוהק, עד שהוא התעוור זמנית. מכל מקום, שאול ידע אינטואיטיבית, שהוא נמצא בנוכחות השכינה.

שאול שאל, תוך שימוש במילה היוונית המציינת את השם המפורש: "מִי אַתָּה, אֲדֹנָי?" אלוהים ענה לו: "אֲנֹכִי יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר אַתָּה רֹדֵף" (מעשי השליחים ט 5). באותו יום, שאול למד שיהוה וישוע אחד הם.

התגלות זו חוללה שינוי בשאול והפכה אותו מאויב המשיח לשאול השליח. מאותו יום ואילך, הוא הקדיש לחלוטין את חייו לאדון ישוע המשיח. למרות שהוא סבל רבות בשל אמונתו, הוא בילה את יתר חייו בהפצת הבשורות הטובות אודות אלוהים אשר ביקר בכדור הארץ. מציאותו של ישוע המשיח בחיי שאול, הפכה אותו למבשר הדגול ביותר בכל הזמנים. איגרותיו של שאול גדושות באמונתיו החזקות הגורסות, שכל הדברים נוצרו על ידי האדון ישוע המשיח ולמענו. (אל הקולוסים א 16).

כפי שראינו, כתבי הקודש מכריזים שישוע מנצרת הוא הבן של אלוהים. הוא אינו רק בן של אלוהים, כפי שמאמינים המורמונים, "עדי יהוה" ורבים אחרים. ישוע אף לא היה רק נביא של אלוהים, כפי שמלמדת תורת האיסלאם. במאמץ לכרוך יחדיו את תורות

השקר של קבוצות כאלה, רבים בוחרים להתעלם מן ההתגלות שאלוהים העניק אודות עצמו. מדובר במיזוג יסודות דתיים, הידוע בשמו הלוועזי כ"סינכרטיזם". מילון *וובסט* מגדיר זאת כ"ניסיון לשלב אמונות שונות."

ההינדים, לדוגמה, מביעים את הכרתם ב"ישוע" פשוט על ידי מיקומו לצד ה'אלים' הרבים האחרים הגודשים את מדפיהם. רצוי שנזכור שכאשר אלוהיו של אליהו, האל האמיתי החי, התעמת עם אלילי הבעל, הוא גרם להם ליפול על פניהם ארצה לפניו. בדרך דומה, כל אל שנוצר והומצא בידי אדם חייב ליפול על פניו לפני האדון ישוע המשיח, משום שישוע הוא אלוהים הבן, המאוחד באופן נצחי עם האב ועם רוח הקודש.

מרגע שאנו מבינים שישוע המשיח הוא אלוהים, לא נתקשה להאמין בלידתו מבתולה, בנסים הרבים שהוא חולל, במותו ובתחייתו, בעלייתו השמיימה ובשיבתו הקרובה לארץ בגבורה ובתהילה. מכיוון שישוע הוא 'אלוהים עצמו', בורא היקום על כל חוקיו ומערכתיו המקיימים את החיים, הוא נמצא מעל כל חוק שהוא עצמו ברא, למען תכלית האהבה והגאולה.

העולם נחלק סביב אישיותו של ישוע מנצרת. לא מדובר בפילוג על רקע של קבוצות פוליטיות חזקות או חלשות, ואפילו לא במדינות בעלות אידיאולוגיות שונות. הפילוג העיקרי הקיים בעולמנו, אשר גרם לאלוהים לבקר בו, הוא הרבה יותר בסיסי מכל יתר הסוגיות האחרות המפלגות את האנושות.

ההצהרה הברורה הבאה אינה דרמטיזציית יתר של העובדות, משום שהאדון ישוע אמר:

אלו אלהים הוא אביכם, פִּי־עַתָּה אֶהְבְּתֶם אֹתִי, כִּי אֲנֹכִי יִצְאָתִי וּבֹאֲתִי מֵאֵת הָאֱלֹהִים. הֲנֵן לֹא־מִמֶּנִּי בֹאֲתִי; אֲדָ־הוּא שְׁלַחֲנִי. מִדּוּעַ לֹא תִבְיֵנוּ לְשׁוֹנֵי? יַעַן לֹא־תִוְבְּלוּן לְשִׁמְעַתְּ אֶת־דְּבָרִי. אַתֶּם מִן־אֲבִיכֶם הַשָּׁמַן וְלַעֲשׂוֹת אֶת־תַּאֲוֹת אֲבִיכֶם חֲפִצְתֶּם. הוּא רֹצֵחַ־נַפְשׁ הֵוָה מֵרֵאשׁ, וּבִאֲמַת לֹא עָמַד, כִּי אֲמַת אֵין־בּוֹ. מִדִּי דַבְּרוּ כֹּזֵב, מִשְׁלֹו יְדַבֵּר, כִּי־כֹזֵב הוּא וְאֲבִי הַכֹּזֵב (יוחנן ח 42-44).

האם מפתיע לגלות שממש כשם שקיימת משפחה של מאמינים שאביהם הוא אלוהים, כך אף קיימת משפחה של כופרים שאביהם הוא השטן? לא כל אחד הוא ילד של אלוהים. האם להשתייך למשפחת אלוהים או למשפחת השטן – אלה הן האלטרנטיבות הנצחיות העומדות בפני ובפניכם.

בלא הבדל עד כמה כנה אמונתך באלוהים, אתה עדיין עלול לטעות ב'כנות'. לומר שאין זה משנה במה מאמין האדם כל עוד הוא כנה – הוא שקר. באופן דומה, אתה יכול לבלוע רעל ולהאמין בכנות שמדובר בתרופה, אך למרות זאת אתה תמות!

אכן, הגזע האנושי מחולק לשתי משפחות. כל אדם שייך לאחת משתי המשפחות הבאות: המשפחה של אלוהים או המשפחה של השטן. חשוב מאוד שתדע לאיזו משפחה אתה שייך. הצעד הראשון לקראת היותך חלק ממשפחתו של אלוהים, הוא להבין מיהו אלוהים ומה הוא עשה למענך בהעניקו את ישוע בנו.

השם ישוע פירושו "יהוה הוא הישועה." לכן, המלאך אמר ליוסף: "וְקָרָאתָ אֶת־שְׁמוֹ יֵשׁוּעַ, כִּי הוּא יוֹשִׁיעַ אֶת־עַמּוֹ מֵעֲוֹנוֹתֵיהֶם" (מתי א 21).

אתגרתא למחשבה

1. האם באמת משנה כמה אתה מאמין
אודות אלוהים, כל עוד אתה כנה?
2. מהו הגורם הראשוני לפילוג הקיים בין
בני האדם? האם הוא פוליטי, כלכלי,
משפחתי, או תעשייתי? האם הוא רוחני
ונצחי?
3. לאיזו משפחה מבין שתי המשפחות
שתיאר האדון ישוע היית רוצה
להשתייך?

יתכן כי יותר מכל דבר אחר, במודעות העמוקה לגבי הרוע המוסרי,
נמצא ידע גואל אודות אלוהים.

ד"ר ארנולד (מנהל בית הספר הציבורי רגבי)

פ ר ק ח מ י ש י

מהי הבעיה האמיתית?

בתחילת המאה העשרים, אנשים רבים היו אופטימיים מאוד לגבי עתידו של העולם. הם האמינו שהעולם עמד בפתחו של תור הזהב שיביא שלום ושגשוג. רבים סברו שהטובה והרווחה של העידן הזה יגיעו לכל הארצות, אפילו לארצות מוכות עוני, מחלה וייאוש, הגורמים לסבל בלִיתואר. אך ב־1914 נשמעו צופרי המלחמה בכל רחבי אירופה.

היום, חרף פריצות הדרך המדהימות שעשה המדע במהלך המאה הזאת, נראה שבני האדם אינם מדברים עוד על עתיד וורוד. תחת זאת, מיליוני בני אדם מודאגים מן היכולת הטמונה בכוח ההשמדה של מאגרי פצצות הגרעין של העולם. המורכבות המאפיינת את הבעיות הלאומיות והבינלאומיות, גורמת לאנשים רבים המשקיפים בהתרחשויות בעולמנו להסיק, שאנו חיים בתקופה המכרעת והמסוכנת פוטנציאלית, הגדולה ביותר בהיסטוריה האנושית. בחנו בפרק הקודם את הקיטוב המאפיין את בני האדם בעולם של ימינו. מבנה החברה המתורבתת נמצא תחת התקפה. מה השתבש?

מנהיגי עולם בולטים נפגשים ומשוחחים בניסיון לענות על השאלה הזאת. בשעה שהם מעלים את הסוגיות ומקשיבים לתיאוריות ולהצעות של הצדדים, העולם ממשיך לעבור ממשבר אחד למשנהו. מבלי להתחשב בכמות האנרגיה והכסף שהושקעו במאמצים אלה, נראה שאיש אינו מסוגל לשנות את הכיוון שאליו פונה העולם. פוליטיקאים ומדינאים דגולים, מדענים ומלומדים מבריקים, אנשי

עסקים ובנקאים עולמיים ממולחים, רופאים וסוציולוגים נערצים, כל אלה תורמים את המומחיות המיוחדת שלהם. עם זאת, עדיין לא נמצאה תשובה.

מכל האנשים המלומדים הללו, רק לעיתים רחוקות, נשמעת, אם בכלל, התייחסות הנוגעת לדבר שאלוהים הכריז עליו כעל הבעיה האמיתית של האדם – הבעיה הבסיסית שיש לזהותה לפני מציאת פתרון. רק אלוהים יכול להביא אותנו למודעות לבעיה האמיתית שלנו. בשלב זה, אנו מזהים לעיתים קרובות את ההבדל שבין אלה שבאמת מחפשים אחר אלוהים, לבין אלה שמגלים רק סקרנות דתית.

אלוהים אמר: "נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ" (בראשית א 26). יתכן שתשאלו: "באיזה אופן נוצר האדם בצלמו של אלוהים?" ברור שהאדם לא נוצר בצלמו הפיזי של אלוהים, משום שהאדון ישוע אמר: "הָאֱלֹהִים רוּחַ הוּא" (יוחנן ד 24). לאלוהים אין זרועות, רגליים ועיניים כפי שיש לנו. אלוהים "לְבַדּוֹ חַי וְקַיִם וְהוּא הַדָּר בְּאוֹר גִּשְׁבֵּן; וְאִישׁ לֹא רָאֵהוּ וְלֹא יוּכַל לְרְאוֹתוֹ" (הראשונה אל טימותיוס ו 16). מעולם לא היה קיים אדם בלתי נראה. לפיכך, חייב להיות משהו בבני האדם שהוא בעל ערך רב יותר מאשר גופם הפיזי. אותה 'אישיות' ממשית ממשיכה לחיות כאשר הגוף חדל לחיות. 'אישיות' זו היא שנוצרה בצלם אלוהים.

כתבי הקודש מגלים שלאֱלוהים יש שכל, רצון ורגשות. האדם נוצר בצלם אלוהים בשלושת התחומים האלה. מכל מקום, שכלו, רצונו ורגשותיו של אלוהים הם אינסופיים; במילים אחרות, הם לא מוגבלים. כזה הוא טבעו של אלוהים. אולם, בהשוואה לאלוהים, האדם הוא מוגבל. אפילו לאינשטיין המבריק היה שכל מוגבל. אינו יכול לדעת הכל, איש אינו יכול לאהוב ללא גבול; ומוכן שרצון האדם אינו שולט ביקום. האדם אינו אדון לגורלו והוא אינו הקברניט המנווט את מזלו בחיים.

מצד שני, אישיותו של האדם היא בעלת יכולת רוחנית שהוטבעה בה כדי שיוכל להכיר את אלוהים ולהתחבר איתו. מסיבה זו, כתבי הקודש מבהירים שהאדם הוא רוח, נפש וגוף (הראשונה אל התסלוניקים ה 23).

לאדם יש פוטנציאל – שניתן לו מאת אלוהים – להיות בקשר אינטימי עם בוראו באמצעות רוחו. אישיותו של האדם (או נפשו, כלומר, יכולתו לבחור, לחשוב, ליטול בחירות ולאהוב) מתייחסת אל העולם החומרי באמצעות גופו.

כל עוד אנו שמים לב לסדר העדיפויות של כתבי הקודש הממקם את הרוח תחילה, את הנפש במקום השני ואת הגוף במקום השלישי, הכל כשורה!

אולם משהו השתבש. כתוצאה מכך חל שינוי בסדר העדיפויות של אנשים רבים: הגוף זוכה למקום הראשון בסדר העדיפויות, הנפש – למקום שני, והרוח – למקום השלישי. לרוע המזל, בעולם של ימינו, תחומי העניין הפיזיים, החומריים והחושניים של אנשים רבים שולטים בחשיבה, בהחלטות וברגשות שלהם, בשעה שיכולתם הרוחנית נותרת במצב רדום וחסר חיים. וכך, במקום להניח לאלוהים לשקם את החיים הרוחניים ולמשול באדם שהוא ברא, אלוהים זוכה לחשיבות משנית אצל האדם, או שהוא אפילו נמחה מן הזיכרון, עד למידה שבה לא תתכן תקשורת בין האנשים התועים הללו לבין בוראם.

למעשה, אדם שלגביו אלוהים מרוחק וחסר ממשות, הוא אדם מת באופן רוחני. מצד שני, אדם המתענג על התחברות עם אלוהים, הוא אדם חי באופן אמיתי ובשלמות.

אֲבֹל־הָאֱלֹהִים הַמָּלֵא רַחֲמִים, בָּרַב אֱהָבָתוֹ אֲשֶׁר
אָהַב אֶתְּנוּ, אֲחֵרֵי הַיּוֹתֵנוּ מִתִּים בְּפִשְׁעִים, הֶחֱיֵנוּ
עִם־הַמִּשִּׁיחַ (אל האפסטיים ב 4-5).

הבעיות בעולמנו התחילו עם רצונו של האדם. אלוהים לא ברא את בני האדם על מנת שיהיו בובות על חוט, שאינן מסוגלות לנוע ללא רצונו של מישהו אחר. מפעיל הבובות שולט בכל תנועה שלהן באמצעות משיכה בחוטים. אלוהים, מצד שני, העניק לנו רצון חופשי להתנהג על פי בחירתנו. אך יחד עם מתנת הרצון החופשי, אנו נעשים אף אחראים באופן מוסרי להחלטות שאנו נוטלים. (אין הרבה סיכוי שתשמעו את זה מפסיכיאטרים רבים המתעלמים מן האמת של כתבי הקודש.)

לאחר שהאדם נוצר, אירעה טרגדיה חמורה בקרב הגזע האנושי. בין עצי גן העדן נמצאו שני עצים מיוחדים במינם. האחד נקרא "עץ החיים" והשני "עץ הדעת טוב ורע" (בראשית ב 9). אדם וחווה צוו על ידי אלוהים לאכול מכל עצי הגן, חוץ מאשר מעץ הדעת של הטוב והרע. באמצעות הענקת יכולת בחירה, אלוהים הבהיר שהוא ברא את האדם – את הגבר ואת האישה – עם רצון חופשי. הבחירה בין ציות לאי ציות לאלוהים הייתה נתונה בידיהם. זו הייתה הבחירה האישית שהם יכלו ליטול.

לצערנו, אדם וחווה מרדו נגד המיטב שאלוהים זימן לאנושות. אלוהים ידע מראש שהחלטתם שלא לציית לו, תסב לו סבל בל-יתואר, ואף תגרום לסבלה של האנושות כולה. אולם, באהבתו לבריאתו ומידיעתו את התהילה שתהיה זמינה מאוחר יותר בפני אלה שיעשו את הבחירה הנכונה, אלוהים העניק לכל אדם את החופש לבחור.

שטן, השקרן, השתמש בהשפעתו המשכנעת על מנת לפתות את אדם וחווה לעשות את הבחירה המוטעית. הוא שיווה לפרי האסור זוהר רב כאשר הוא הציע שאם הם יאכלו ממנו הם יהיו כמו אלוהים. (השטן עדיין מציע לאדם להיות האלוהים של עצמו. אך ממש כפי שאלוהים הוא אלוהים ואינו יכול להיות לעולם פחות מאלוהים, כך גם האדם הוא אדם ואינו יכול להיות לעולם יותר מאדם). מכל מקום, השטן פיתה את אדם וחווה להפעיל את כוח הרצון שלהם נגד רצונו של אלוהים. כתוצאה, כל דור חדש של בני אדם נשלל מהתחברות אישית, אינטימית וחיונית עם הבורא, משום שכולם צאצאיו של אדם הראשון.

לְבֹן, בְּאִשֶׁר עַל-יְדֵי אָדָם אֶחָד בָּא הַחַטָּא לְעוֹלָם, וְהַמּוֹת
 בְּעֵקֶב הַחַטָּא; וְכֵן עֶבֶר הַמּוֹת עַל-כָּל-בְּנֵי אָדָם, מִפְּנֵי
 אִשֶׁר בָּלַם חַטָּאוֹ (אל הרומיים ה 12).

כל בית קברות, כל בית חולים, כל צבא וכל בית כלא שנוסד אי פעם בעולם – הוא התוצאה של בחירתו המוטעית של האדם, שנעשתה בראשית הבריאה. הרוע הקטלני הזה הקיים בגזע האנושי,

אותו אנו מכנים "חטא", הוא מחלה מולדת אשר כל האנושות נגועה בה.

לא רק שהחטא ניתק את האדם מהתחברות אמיתית עם אלוהים, אלא הוא אף גרם לניתוק בינו לבין יתר בני האדם.

אולם, איננו רק חוטאים מלידה; אנו אף חוטאים במעשה.

בנוגע ללידתנו, מחבר מזמור התהילים דיבר אודות כולנו, כאשר הוא אמר: "הֵן בְּעוֹן חוֹלַלְתִּי, וּבְחַטָּא יַחַמְתֵּנִי אֱמִי" (תהילים נא 7). אך מצב זה של החטא המוטבע בנו, אינו מעניק תרוץ לחטאים שכולנו מבצעים. כתבי הקודש אף מצהירים שאנו — בְּנֵי הַמֶּרִי ... לַעֲשׂוֹת חַפְצֵי בְּשָׁרֵנוּ וּמַחְשְׁבוֹתֵינוּ, וְנָהִי אֲדִבְנֵי רָגֵנוּ בְּמַבְעֵנוּ בְּשֵׂאֵר בְּנֵי אָדָם (אל האפסיים ב 2-3).

אכן, אנו אשמים לפני אלוהים בשל חוסר הצינות שלנו. לא נוכל להאשים איש זולתנו; לא נוכל להאשים את בן או בת הזוג שלנו, את הידיד או את ההורה שלנו. לא נוכל אפילו להטיל את האשמה על הרקע שלנו ועל הסביבה שבה גדלנו. אתה אחראי לחטא שביצעת, ממש כשם שאני אחראי לחטא שביצעתי.

הסיבה האמיתית שבעטייה אנו עדים לעוינות ולמחלוקת כה רבה בקרב בני האדם היא, שהחטא הוא מכנה משותף לכולנו. החטא יוצר שוויון בין האתאיסט והמאמין, ובין הערבי והיהודי. החטא יוצר שוויון בין אנשים בעולם השלישי, לבין אנשים בעולם המתועש. החטא יוצר שוויון בין קומוניסט לבין קפיטליסט, בין שוטר לבין פושע, בין פמיניסט לבין שוביניסט. בלא הבדל אם אנשים עוסקים בזנות או אם הם מטיפים דתים, אם הם חיים בשיא השפע או בשיא הדלות, אם הם משכילים או בורים — פִּירְכְּלָם חָטָאוּ וְחַסְרֵי־כְבוֹד אֱלֹהִים הָמָּה (אל הרומיים ג 23). החטא הוא הגורם הבסיסי לכל המתחים הקיימים בקרב בני האדם.

אולם ישוע הוא תקוותו של החוטא! הוא אמר: "לֹא־בָאתִי לְקַרְא אֶת־הַצְּדִיקִים פִּי אִם־אֶת־הַחַטָּאִים" (מתי ט 13). אתה ואני החטאנו את המטרה של קדושת אלוהים, בלא הבדל אם החטאנו במרחק קצר או ארוך. אחת מפרשנויותיה של המילה "חטא" היא

"החטאת מטרה". איננו יכולים לעשות דבר כדי לתקן את המצב הזה.

המחשבה הגורסת שנוכל להתפייס עם אלוהים על ידי כך שנהיה טובים או נעשה מעשים טובים — אינה אלא תקווה כוזבת. הרי זה: **לֹא מִתּוֹךְ הַמַּעֲשִׂים, שְׁלֹא יִתְהַלֵּל אִישׁ (אל האפסיים ב 9). מסיבה זו, ישוע אמר בדברו אודות הישועה: "חָסֵד חֲפַצְתִּי וְלֹא זָבַח" (מתי ט 13; הושע ו 6).**

הבנה אמיתית של חסד אלוהים מביאה לתחושת הקלה, המציפה את האנשים המוטורדים מחומרת החטא האישי שלהם.

מכיוון שהאלוהים **מָלֵא רַחֲמִים (אל האפסיים ב 4)**, הדבר היחיד שהוא מבקש, הוא שתקבל את ישועתו כמתנת חנם ממנו.

כִּי־בְחָסֵד נִוְשַׁעְתֶּם עַל־יְדֵי הָאֱמוּנָה; וְלֹא מִיַּדְכֶם הָיְתָה זֹאת, כִּי־מִתַּת אֱלֹהִים הִיא (אל האפסיים ב 8).

ישוע עצמו שילם את מחיר הקורבן העילאי, כדי לפתוח לרווחה את הדלת בפני החוטא שיכנס אל נוכחותו הקדושה של אלוהים.

אלוהי החסד הופך עתה את החיים השופעים, זמינים בפני בני האדם באמצעות האדון ישוע המשיח. אך, מכיוון שהוא העניק לך רצון, אלוהים לא יכריח אותך לקחת חלק בחיים האלה. הדרך שבה תגיב להצעת מתנת החינם של אלוהים, היא עניין דחוף ביותר. אלוהים אומר: **"הִנֵּה עֲתָה עֵת רְצוֹן, הִנֵּה עֲתָה יוֹם יְשׁוּעָה"** (השנייה אל הקורינתים ו 2). עכשיו — לא אי-שם בעתיד, אחרי שתנסה לסדר את חיך בכוחות עצמך. רצוי שתזכור את דברי ישוע: **"לֹא־בָאתִי לְקַרְא אֶת־הַצְּדִיקִים כִּי אִם־אֶת־הַחַטָּאִים"** (מתי ט 13).

התייחסות כנה לבעיה האמיתית שלך, בעיית החטא, היא הצעד הראשון לקראת פתרונה. זרועותיו של ישוע פרושות לקבל אותך היום, בכל מקום או בכל מצב שבהם אתה נמצא. כל שאלוהים חפץ לשמוע ממך הוא: **"אֱלֹהִים, סְלַח־לִי הַחַטָּא"** (לוקס יח 13).

אתנחתא למחשבה

1. האם אתה קולט שמשוהו אינו כשורה באופן טראגי בחברה כיום?
2. כשאתה חולה, האם חיוני שהרופא יאבחן בצורה נכונה את מחלתך, לפני שהוא ירשום את מרשם התרופה?
3. כיצד מאבחנים כתבי הקודש את הבעיה שלך? מהי התרופה שהם מציעים לבעייתך?

וְאִישׁ אֶחָד וּשְׁמוֹ שִׁמְעוֹן הָיָה מִלְכָּנִים בְּעִיר
מְכַשֶׁף וּמְפַלֵּיא אֶת־עַם שְׁמֹרֹן, בְּאִמְרוֹ עַל־נַפְשׁוֹ כִּי־גָדוֹל הוּא.
וַיִּקְשִׁיבוּ אֵלָיו מְקַטְנִים וְעַד־גְּדוֹלִים לֵאמֹר:
'זֶה הוּא גְבוּרַת הָאֱלֹהִים הַגְּדוֹלָה.'

לוקס הרוכא

פ ר ק ש ו ש ו

מדוע בני האדם הולכים שולל במידה כה רבה?

בילדותי, חייתי בחלק של האיים הבריטים, שמעליו חגו ללא הרף מפציצים של האויב. הייתה זו תקופת מלחמה, והמפציצים עשו את דרכם אל יעדיהם באזורי התעשייה של פנים הארץ וצפון בריטניה. חברי ואני למדנו לזהות ולהבדיל בין זמזמו החדגוני של מפציץ האויב, לבין קולות הרעם של מטוסי הקרב שלנו. כאשר ראינו את אורות הזרקורים המאירים מטוס אויב ברקיע, היינו נרגשים מאוד. ידענו שהאש הנורה מן התותחים נגד מטוסים שעל הקרקע או ממטוסי הקרב האווירי, תגרום לפעמים להפלתו של מפציץ.

להפלת מטוס אויב נלוותה תמיד האפשרות, שאחדים מאנשי הצוות שלו יצליחו לצנוח בשלום אל הקרקע. כדי להקשות על הניצולים להתמצא, להימלט ואולי לשוב עם מצבור פצצות חדש, פרקו הרשויות את שלטי הצמתים. למעשה, לא נותרו בכבישים שום שלטים או תמרורים המציינים את הדרכים.

מכל מקום, אנו הילדים, ידענו שביערות ווטן שמחוץ לעיירה, נותר עדיין שלט קטן שעמד בצומת דרכים נידחת וחסרת חשיבות. כאשר הזזנו אותו לכיוון ההפוך והמוטעה, היינו בטוחים שתרמנו את

חלקנו למאמץ המלחמתי. רצינו, בדיוק כמו הרשויות המקומיות, לבלבל את האורחים הלא רצויים אשר נחתו בחופינו.

מובן שאם אורח לא רצוי מזה היה מחזיק בידו מפה אמינה, העובדה שלא היו שום שלטי דרכים בנמצא, הייתה חסרת משמעות מבחינתו. אפילו הרעיון הילדותי שלנו של הפיכת השלט לכיוון הנגדי, לא היה מבלבל את האויב, אלא אם כן הוא היה בוחר להתעלם מן המידע המצוין במפה שבידו.

אלוהים מסביר לנו איזה סוגי אנשים יפנו בכיוון המוטעה בעקבות שלט כוזב, במהלך חיפושם אחר אלוהים.

ראשית, אין ספק שכל אדם הבוחר להתעלם מן העובדה שקיומו של היקום הנפלא הזה מעיד על אלוהים בורא – יסבול מבלבול!

וּבְאִמְרָם "חֲכָמִים אָנַחְנוּ", הָיוּ לְכַסִּילִים ... וּבְאִשְׁר
מֵאִסּוֹ לְהַשִּׁיג הָאֱלֹהִים בְּדַעַת, נִתְּנָם הָאֱלֹהִים בְּיַדִּי דַעָה
נִמְאָסָה (אל הרומיים א 22, 28).

נפש מושחתת זו תעבוד את הבריאה, במקום לעבוד את הבורא עצמו. מצד שני, אדם החושב בבהירות, יעבוד את בוראו. וכך, אם אתה מסרב להאמין שאלוהים ברא את היקום, אלוהים יסגיר אותך בידי מחשבה מושחתת ויניח לך להאמין באיזה שהוא רעיון פרוע אודות בריאת היקום. מחשבה מושחתת היא מחשבה שהולכה שולל!

אלוהים אף מזהיר כי אנשים המסרבים לקבל את דבר אלוהים כאמת, ילכו בחפץ לב בעקבות דרך מוטעית; דרך המובילה לאבדון. אכן, כל אדם הבוחר שלא לאהוב באופן פעיל וחיובי את האמת של דבר אלוהים – מעמיד את עצמו בעמדה מסוכנת מאוד.

תַּחַת אֲשֶׁר לֹא קִבְּלוּ אֶת־אֱהָבַת הָאֱמֶת לְהוֹשִׁיעַ ...
וּבְעֵבֹר זֹאת יִשְׁלַח לָהֶם הָאֱלֹהִים מְדוּחֵי שׂוֹא לְהֵאֱמִין
בְּשִׁקָּר (השנייה אל התסלוניקים ב 10-11).

מרגע שאדם מתעלם מן האמת או דוחה אותה, הוא יאמץ לעצמו בלא שום קושי את הדרך המוטעה.

אני זוכר היטב את אותה פעם, שבה ניסיתי למצוא את הדרך

הביתה ברחובות לונדון המכוסים ערפל כבד. נזקקתי לכל העזרה שיכולתי להשיג, רק כדי למצוא את הדרך עד לקצה הרחוב. אך אפילו אורו של הפנס שהחזקתי מושט קדימה, נבלע בערפל. אלוהים אומר לנו שאשליה עזה, שאינה אלא ערפל נפשי, תלווה את אחרית מהלך העניינים הנוכחי המתרחש על כדור הארץ, משום שבני האדם ידחו את האמת של דבר אלוהים. תלמידיו של ישוע שאלו אותו: "מִתִּי תִהְיֶה זֹאת וּמָה הִיא אוֹת בּוֹאֵךְ וְאוֹת קִץ הָעוֹלָם?" בתשובתו, אמר ישוע, בין יתר דבריו, את הדברים הבאים:

"כִּי יָקוּמוּ מִשִּׁיחֵי שָׂקָר וּנְבִיאֵי שָׂקָר וַיִּתְּנוּ אֶתֹת גְּדֹלוֹת וּמוֹפְתִים לְמַעַן הַתְּעוּת אֶף אֶת־הַבְּחִירִים, אֲסִיּוּכְלוּ"
(מתי כד 24).

יתכן שאתה אומר לעצמך כעת: "אבל אני לא הלכתי שולל." יתכן אפילו שאתה מתגאה בעובדה כי ביכולתך לזהות בקלות משיח כוזב או נביא שקר. אך, מוטב שתעצור לרגע ותחשוב על מסקנתך. אם אלוהים הניח לשטן להוליך את נפשך שולל, משום שלא אהבת את האמת, אין ספק שלא תהיה מודע לכך. למעשה, אילו ידעת באמת שנביא שקר ניסה לרמות אותך, לא היית הולך שולל אחריו. כל אשליה חייבת להתקיים בשכל; וכל אדם הגאה באינטלקט שלו, יתקשה לקבל את העובדה ששכלו הולך שולל עד לאמונה בשקר. למעשה, קיימים שני סוגי אנשים המתנגדים לאמת בקוראם את כתבי הקודש. אנשים כאלה פותחים את עצמם בדרך זו בפני שקרים שהעולם מלמד. הסוג האחד הוא אדם גאה מבחינה אינטלקטואלית ובעל ביטחון עצמי לכאורה. הסוג השני הוא אדם שאינו מצייט לצווי המוסר. אך ישוע המשיח נתן הבטחה מיוחדת לכל אדם החפץ באמת לעשות את רצונו של אלוהים: "הָאִישׁ הַחֲפִיץ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ, יֵדַע (ויקבל השראה הנחוצה כדי לזהות ולדעת) לְקַחֵי אֲסִיּוּמַת אֱלֹהִים הוּא וְאֲסִיּוּמַנְפְּשֵׁי אֲדָבָר (יוחנן ז 17).

אם ברצונך לעשות באמת את רצון אלוהים, תוכל להיות סמוך ובטוח שאלוהים ילמד אותך באמצעות כתבי הקודש, באילו דברים להאמין ובאילו דברים לא להאמין, כיצד להתנהג וכיצד לא להתנהג.

מכל מקום, עלינו עדיין לנקוט זהירות ולדחות את דבריהם של מורי הדת אשר הסמיכו את עצמם לתפקידם, אשר אינם מלמדים את דברו האמיתי של אלוהים, אלא מנסים לגרום לנו להאמין בדברים מוטעים ולפעול על פיהם.

בדור הזה, אחדים מסוכניו של השטן המכוונים אנשים בכיוון המוטעה, הם חברים בכתות המתיימרות להיות נוצריות. כל אדם אשר בחר לדחות את האמת אודות אלוהים האב, אלוהים הבן, ואלוהים רוח הקודש – השלושה באחד והאחד שבשלושה – הוא נביא שקר. למרות שאנשים כאלה עשויים לצטט פסוקים בודדים מכתבי הקודש, למעשה, הם מוציאים את הטקסט מהקשרו, וכך הם מייסדים דת שאינה מבוססת על כתבי הקודש. תמיד תוכל לזהות נביא שקר, כאשר תציג בפניו את השאלה: "מיהו ישוע המשיח?" זוהי חלק מן הסיבה מדוע חשוב כל כך שתדע מיהו ישוע.

כאשר תדע באמת שישוע הוא אלוהים הבן, אפילו האגודות הסודיות המתפעלות אחווה רבה וסיוע בקרב חבריהן, יראו לך כאשליה רוחנית נוספת ותו לא.² בשעה שיתכן כי אלוהים מוזכר באגודות מסוג זה, קבוצות אלה מתעלמות מתורתו של ישוע המשיח, אשר אמר:

"לֹא־יָבֵא אִישׁ אֶל־הָאָב פְּרִאִם־עַל־יָדָי" (יוחנן יד 6).

כתבי הקודש מתעדים מילים נוקבות הנוגעות לאנשים

בעלי אמונה כוזבת: **"אֲתָה מֵאִמִּין בִּי הָאֱלֹהִים אָחָד**

---

2. אגודת הבונים החופשיים היא האגודה הסודית הבינלאומית הגדולה ביותר בעולם, המתגאה, נכון להיום, בחברות של 10 מיליון גברים בכל רחבי העולם. אף על פי שעיקריה הדוגלים ב"אהבת אחים, מתן סיוע ובאמת" נראים מושכים בעיני רבים, אגודת הבונים החופשיים אינה כה תמימה, כפי שהיא נראית בעיני זרים שלא הובאו בסודה. כדי להפוך לחבר באגודה, כל מועמד צריך להתוודות על כך שהוא מגשש באפלה בחיפושו אחר האור. אולם, תלמיד המשיח מאמין כי הוא מצא את האור. ישוע אמר: **"אֲנִי אֹר הָעוֹלָם; כֹּל־הַחֹדֵךְ אֲחֵרִי לֹא יִתְחַלֵּךְ בְּחֹשֶׁכַת, כִּי־אֹר הַחַיִּים יִתְחַלֵּל" (יוחנן ח 12).** טקס הקבלה לחברות באגודה הסודית של הבונים החופשיים הוא דרמטי מאוד ואפוף סמליות רבה. בשעת הטקס, כאשר מציגים בפני המתלמד את השם 'גאטו', מרחיקים אותו מן הרעיון המופיע בכתבי הקודש אודות אלוהים. נאמר לו ש'גאטו' הוא "שמו האבוד של אלוהים" וכן ש'גאטו' הוא הארכיטקט הנשגב של היקום.

הוא? הַמִּיבּוֹת; גַּם הַיְשִׁדִּים מֵאֲמִינִים בּוֹ וְרַעֲדִים”
(איגרת יעקב ב 19).

כיום אנו אף רואים, שפעילויות הדתות הגדולות, המתכחשות לאלוהים של כתבי הקודש, גדלות באופן מדאיג. קבוצות דתיות שונות בדת ההינדית מושכות אנשים רבים המתעניינים בהן והולכים בעקבותיהן. בארצות שנודעו בעבר כבעלות מורשת של כתבי הקודש, מוצגת כיום הפילוסופיה ההינדית הבסיסית בצורה של מדיטציה טרנסנדנטלית, או בצורת סוגים אחרים של תורות מיסטיות מזרחיות, כמו יוגה וכתות הדוגלות בסגפנות. הכתות השונות הנובעות מן ההינדואיזם, עובדות ברוב טיפשותן אינספור אלים בבריאה, במקום לעבוד את האלוהים בורא הבריאה. צר לנו לומר, שנפשות רבות אשר הלכו שולל, מוקסמות הרבה יותר מ"גורו" המרומם את עצמו, מאשר מאלוהי הבריאה שהשפיל את עצמו כדי לבקר בכדור הארץ.

העולם המוסלמי מפגין אף הוא רב בהפצת אמונת האיסלאם. הדולרים שהמוסלמים מרוויחים מן הנפט והשפעתם הפוליטית הגוברת, מאפשרים להם להרחיב את גבולותיהם בקנה מידה גדול, אף שעד לפני שנים ספורות דבר זה היה בלתי אפשרי. מאחד המקומות הקדושים ביותר לאיסלאם, הנקרא כיפת הסלע והממוקם על הר הבית בירושלים, הם מעזים להכחיש את עצם עיקרם של הבשורות הטובות של אלוהים. הכותרת הערבית המקיפה את כיפת הסלע מצהירה: "אלוהים לא נולד ואף אינו יכול להוליד." מכל מקום, כתבי הקודש מצהירים:

פִּרְכָּה אֱתָהּ הָאֱלֹהִים אֶת־הָעוֹלָם עַד־אֲשֶׁר נָתַן אֶת־

<< תיאורטית, כל מאמין באלוהים, בין אם הוא בודהיסט, הינדי, מוסלמי, יהודי או נוצרי, יכול להפוך לבונה חופשי. וכך, גאטו (רעיון שנהגה בידי האדם אודות אלוהים) מסיט את מחשבותיו של המתלמד הרחק מישוע, אודותיו מכריזים כתבי הקודש כי הוא הָאֵל הָאֱמִתִּי (יוחנן א 9). מאוחר יותר, כאשר הבונה החופשי עולה לדרגת מאסטר, הוא לומד שם נוסף של אלוהים — "יהבולון." שם זה אינו אלא שילוב בין שם עברי לאלוהים, לבין שמות ים־תיכוניים לאלוהים. הוא נגזר מ"יה" המופיע בשם יהוה, מ"בול" (אחת הצורות של השם בעל) ומ"און" המתייחס לאל השמש המצרי. זוהי דוגמה קלאסית לסינכרטיזם, המנסה לשווא לשלב בין אמונות דתיות שונות. ישוע עצמו הכריז: "אִם־יִחְשַׁד הָאֵל אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ, מְהֵרָב תִּחְשַׁד" (מתי ו 23).

בְּנֵי אֶת־יְחִידוֹ לְמַעַן לֹא־יֵאָכֵד כָּל־הַמֵּאֲמִין בּוֹ, כִּי אִם־
יִחְיֶה חַיֵּי עוֹלָמִים (יוחנן ג 16).

אשליה רוחנית אינה מוגבלת לעולם הדתי בלבד. העולם החילוני אימץ פילוסופיה הומנית הגורסת, שהאדם הוא מרכז היקום ושמטרתה העילאית ביותר של החברה היא פיתוח האדם. תורת ההומניזם מוכרזת באוניברסיטאות, בעיתונים, בסמינרים בינלאומיים משותפים, בכתבי עת פופולריים, ברדיו ובטלוויזיה. "פנק את עצמך" הוא משפט הנושא האנוכי שהפך לפופולרי באמצעות עולם הפרסום.

תורת ההומניזם, שאינה אלא סגידה לאדם, איננה למעשה פילוסופיה כה חדשה, כפי שאנשים אחדים עלולים לחשוב. אלוהים אמר עוד בימיו של שאול השליח שבני אדם... "הַמִּירוֹ אֱמַת הָאֱלֹהִים בְּכֹזֵב וַיִּכְבְּדוּ וַיַּעֲבְדוּ אֶת־הַבְּרִיָּה תַּחַת בְּרָאָה" (אל הרומיים א 25). אלוהים מעלה בפני ההומניסטים שאלה שתחשב בוודאי משפילה מאוד בעיניהם: אִיפֹה הָיְתָ בְּיַסְדֵי־אָרֶץ? הַיְגַד אִם־יִדְעַתָּ בְּיָנְהָ" (איוב לח: 8). מדובר בסיפור עתיק יומין. כשהשטן פנה אל חווה, הוא העלה בפניה הצעה, אשר הציגה כאפשרות את אי האפשרות, באומרו: וְהִיִּיתֶם כְּאֱלֹהִים (בראשית ג 5). בימינו, השטן ממשיך בפעולתו הנבזית באמצעות הפצת תורות השקר של ההומניזם החילוני.

יתכן כי אתה, הצעיר המודרני לא "מת" על פעילות פוליטית או על מעורבות דתית. מבחינתך, הפוליטיקאים חשודים, והדת אינה רלוונטית. אתה מעדיף להצטרף לבני גילך, ולחפש במקומות אחרים אחר הגשמה עצמית. יכול להיות שאתה חושב שסגנון החיים המתואר במילות השירים של הרוק הפנקיסטי, מוזיקת הגל החדש והרוק הכבד, או בכל קטע אופנתי אחר – יעניק לך דרך מילוט מן העולם הבודד והמנוכר שבו אתה חי.

ברור שאתה מודע למילות השירים שאתם מקשיב להם ורוקד לצליליהם. למרות שאולי לא תרצה לתאר אותם כך, אין ספק שתסכים, כי בחלקם הגדול, שירים אלה אינם אלא שילוב של פולחן השטן, סדיזם וסקס. זוועות מן הגהנום מוצגות לעיתים קרובות

במוזיקה, ומציעות אלטרנטיבה מושכת לקיום חסר משמעות לכאורה. האהבה למוסיקה הזאת היא שמאחדת את הצעירים הללו ומעודדת אותם להרוס את עצמם ואחד את השני, באווירה שלעיתים משתלהבת עד לאלימות מטורפת.

ברצוני לספר לך על מקום הנמצא בלוס אנג'לס. זהו חדר מתים הנקרא 'המקרר'. מאוחסנים בו 600 גופות, מרביתם של צעירים, לתקופה של שלושה חודשים, בתקווה שמישהו יצליח לזהות אותם. לבהונותיהם מוצמדים תגים המציינים "אנונימי". מרבית הצעירים חסרי המזל הללו, נקברים בסופו של דבר כ"פלוני לא מזוהה", בחלקות הקברים של העניים. מרביתם היו מעורבים בשימוש בסמים; הם צייתו לאותו מסר הנשמע במסיבות הדיסקו וממערכות הסטריאו במיליוני בתים. הם הלכו בעקבות שילוט מוטעה. עכשיו, בסוף הדרך, כבר אי אפשר לשנות את הכיוון. אין דרך חזרה! אילו הם רק היו מקשיבים ושמים לב לדבריו של האדון ישוע, אשר אמר: "אֲנִי בָאתִי לְכַעֲבוֹר הַבָּיִת לְהֵם תִּיִים וּמְלֵא סִפְקָם" (יוחנן י 10). עכשיו מתווסף לכל הבלבול הזה, העניין ההולך וגובר ב'כישוף השחור'. מקורות מוסמכים מציינים שההתעניינות הפעילה בתורות הכישוף, שכיחה בימינו ממש כפי שהייתה נפוצה בימי הביניים. תופעה זו מתרחשת למרות ה'הארה המדעית' לכאורה של ימינו. עובדי שטן קיימים וגדלים במספרם, במקומות הכי פחות סבירים. אנשי מקצוע מלונדון מתאספים בקנסינגטון כדי להשתתף ב'מיסה השחורה'. כנסי מכשפים ומכשפות מתרבים במהירות באירופה, כמו גם באזורים נידחים כמו האי ונקובר היפה. מנהגי כישוף הקשורים לסגידת אבות קדומים באפריקה, מועתקים בפעילויות הספיריטיסטיות בכל רחבי העולם. משחקי סלון שונים כמו 'מבוכים ודרקונים' ו'לוח סיאנס' עונים על העניין ההולך וגובר של הציבור בעל טבעי וברוע. תופעה כזו המתפשטת במהירות היא התוצאה של סקרנות רוחנית שטחית. בחיפושם המוטעה אחר אלוהים, אנשים רבים פונים לא רק מן האור של אלוהים אלא אף אל החושך של תורות הנסתר, כדי להשיג סוג כלשהו של הגשמה רוחנית נבוכה וכוזבת. כל הדברים הללו מתרחשים במקום שאותו אנו עדיין מחשיבים כעולם מתורבת.

מוטב שנזכור את דבריו של אלוהים אודות אחרית הימים. אלוהים הזהיר אותנו מפני נביאי שקר ומפני אותות וסימנים כוזבים שילוו את האשליה הגדולה שתתרחש באחרית הימים. למעשה, אלוהים אומר לנו שעתיד להופיע רב־אומן בהונאה, שמעשיו מבשרי הרע יהיו כְּחֻזְקַת הַשֵּׁטָן בְּרִב־כַּח וּבְאֲחֻזַּת וּבְמוֹפְתֵי שֶׁקֶר, וּבְכָל־מְרֻמַּת אֲוֶן בְּאֲבָרִים, (השנייה אל התסלוניקים ב 9-10).

בשל העניין ההולך וגובר בתורות השקר ובמעשי הרשע, לא קשה להבין מדוע מספר הולך וגובר של מדינות וקהילות מכוסות במעטה כוחות מדכאים של ציניות, חוסר תקווה וייאוש. ציוני הדרך של השטן הם רבים מדי מכדי להזכיר את כולם, אך תוכל להיות בטוח שאף אחד מהם אינו פונה לעבר האדון ישוע המשיח, ואינו מציין שהוא המושיע היחיד של בני האדם.

מובן שהמסר של אלוהים, לעומת תיאור החיים הקודר שמציג העולם, אינו תמונה של בלבול, קדרות ומוות. המסר של אלוהים הוא מסר של תקווה, ביטחון וחיים תוססים, כפי שהם התגלמו במשיח. בקוראך בכתבי הקודש, במהלך חיפושך אחר אלוהים, רוח הקודש תכוון אותך תמיד אל האדון ישוע המשיח, אשר אמר: "אֲנִי הִנְנִי הַדְּרֹךְ וְהָאֲמֶת וְהַחַיִּים." לא יכול להיות מישהו אחר זולת ישוע, מפני שהוא ממשיך ואומר: "לֹא־יָבֹא אִישׁ אַל־הָאֵב כִּי־אִם־עַל־יָדַי" (יוחנן יד 6).

אלוהים הזהיר אותך מפני שלטים כוזבים, כדי שלא תפנה אל הדרך המוטעית. אלוהים אף צייד אותך במידע אודות האשליה ההולכת וגוברת, העלולה לטשטש את חשיבתך. הוא מעניק לך את ההבטחה הבאה:

כִּי אֲנִי יֹדְעֵתִי אֶת־הַמַּחְשְׁבֹת אֲשֶׁר אֲנִי חֹשֵׁב עֲלֵיכֶם, נְאֻם־יְהוָה, מַחְשְׁבוֹת שְׁלוֹם וְלֹא לְרָעָה, לְתֵת לָכֶם אַחֲרִית וְתִקְוָה: וּקְרֹאתֶם אֹתִי וְהִלַּכְתֶּם וְהִתְפַּלַּלְתֶּם אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי אֵלֵיכֶם: וּבִקְשַׁתֶּם אֹתִי וּמְצֹאתֶם, כִּי תִדְרָשְׁנִי בְּכָל־לִבְבְּכֶם, וּנְמַצְאתִי לָכֶם, נְאֻם־יְהוָה (ירמיהו כט 11-14).

אתגרת למחשבה

1. איזו נפש תעבוד את הבריה במקום את הבורא?
(קרא באגרת אל הרומיים א 22-28)
2. בחיפושך אחר אלוהים, מהו המפתח שיפתור כל בעיה אינטלקטואלית שתתקל בה? (קרא בבשורת יוחנן ז 17)
האם מדובר בשכלך?
האם מדובר ברצון ובתשוקה שלך?
3. האם אלוהים העניק לך 'שלט דרכים' ברור המנחה אותך אליו?
(קרא בבשורת יוחנן ח 12)

לפני שנים רבות, נער שלמד בשיעורי הדת של יום א' באנגליה,
פנה אל המורה ושאל: "האם אלוהים אוהב נערים שובבים?"
המורה השיב: "לא, בטח שלא."
אבוי, לומר לילד דברי כפירה שכאלה!
אילו אלוהים לא היה אוהב בנים שובבים,
הוא לעולם לא היה אוהב אותי!
שייקספיר אמר:
"אהבה אינה אהבה שמשתנה כאשר היא מוצאת את תיקונה."

ג'י. קמפבל מורגן

פ ר ק ש ב י ע י

אלוהים באמת אוהב אותי?

האם אי פעם הטלת ספק באהבתו של אדם היקר לך מאוד? האם ניסית מעודך להוכיח את אהבתך לאדם שלא האמין בה? בשני המקרים, אתה יודע שיש תקופות שבהן ניתן להביע אהבת אמת באמצעות מעשים ולא באמצעות דיבורים.

מאחר ולמעשים יש עוצמה רבה יותר ממילים, אלוהים הפגין את אהבתו עבורך באמצעות פעולה שכאה לידי ביטוי במותו של ישוע על הצלב. כאשר תבין את משמעות הצלב, לא תזדקק לשום הסבר אחר, כדי להבין שאלוהים באמת אוהב אותך.

זמן קצר לאחר שהפכתי למאמין במשיח, קראתי סיפור אמיתי אודות נער חצוצרן וחייל. שניהם שירתו בצבא במהלך מלחמת הבורים בדרום אפריקה. ווילי הולט, החצוצרן, היה בן שתים עשרה כאשר העבירו אותו לאוהל עם שבעה חיילים אחרים, שלא האמינו באלוהים. לאחד מהם קראו ביל. מכל מקום, ווילי, בניגוד לביל, היה מאמין מסור באדון ישוע המשיח. מדי לילה, הוא כרע לצד מיטתו,

כדי להתפלל ולקרוא בכתבי הקודש בשקט. בשעה שהוא עשה זאת, יתר החיילים לעגו לו וקיללו אותו.

באחד הימים, זימן הקולונל את הפלוגה למסדר. עקבות של גנב נמצאו באוהל של ווילי וביל. בניסיון נואש לאתר את הפושע, נתן הקולונל אולטימטום לפלוגה כולה: "ההתראה הקודמת שלי לא עזרה," הוא אמר. "אתמול כלילה שוב פעל הגנב, והיום אני נותן לפושע הזדמנות אחרונה להזדהות ולקבל את העונש המגיע לו, כמו גבר. אם הוא לא יגיב, כל חייל בפלוגה יוענש בעשר הצלפות שוט על גב חשוף. אבל, אם אחד מכם יפסע קדימה כדי לקבל את העונש, אפסור את היתר מן העונש."

אחרי שתיקה מתוחה, עבר ווילי לעמידת דום, אחר כך פסע קדימה ואמר: "המפקד, הרגע אמרת שאם אחד מאיתנו יפסע קדימה כדי לקבל על עצמו את העונש, אתה תפסור את היתר. המפקד, אני אהיה האדם הזה." הקולונל התפרץ בכעס על הפחדן שסרב להזדהות וצעק: "איך אתה יכול להניח לנער חף מפשע להיענש במקומך?" איש לא זז. "אז אם ככה, אתם תאלצו לצפות במחזה המזוויע של נער חף מפשע שייענש במקום החייל האשם," אמר הקולונל.

נאמן למילתו, פקד הקולונל להפשיט את גבו של ווילי, וההצלפות האמזריות של השוט ניתכו על גב הנער. כאשר ווילי עמד להתעלף תחת מטר ההצלפות הצורבות, ביל, שלא היה מסוגל לסבול יותר לצפות במחזה הנורא, התפרץ לפתע בריצה מבין השורות וצעק: "עצרו! אני הגנב. אני אשא בעונשי." ווילי אשר התעורר מעלפונו, נשא את עיניו ברכות לעבר ביל ולחש: "זה בסדר, ביל, הקולונל לא יכול עכשיו שלא לקיים את המילה שלו. אני אקבל את העונש." והוא באמת קיבל את העונש!

ווילי הצעיר לא הצליח לעולם להחלים מפצעי ההצלפות הנוראות. אך ממש לפני שהוא נפח את נשמתו, ביל, שהיה עכשיו אדם שבור, מירר בבכי ליד מיטתו ושאל: "למה ווילי? למה עשית את זה בשבילי? אני לא שווה את זה." תשובתו של ווילי הייתה פשוטה. "ביל," הוא אמר, "לעיתים קרובות ניסיתי להגיד לך עד כמה אלוהים אוהב אותך. אבל אתה תמיד צחקת; חשבתי שאם אקבל את

העונש במקומך, זה אולי יעזור לך להבין עד כמה ישוע אהב אותך, כשהוא נצלב במקומך ומת כדי לכפר על חטאיך. " לפני שווילי נפטר ועלה לגן עדן, ביל קיבל את הישועה שהוצעה לו חנם על ידי משיח אוהב.

גן העדן פתח, בחסות המשיח, במבצע ניצחון להצלת האנושות. הייתה זו אהבה – אהבתו של אלוהים לכל אחד מאיתנו – שעוררה את אקט הקורבן והסבל המדהים של ישוע.

האדם המושלם

שלושה צלבים הוצבו על הר גולגולתא; על שניים מהם נצלבו שני פושעים. האדון ישוע נצלב בין שניהם, ושם הוא מצא את מותו. במהלך שעותיו האחרונות שבהן הוא התייסר בסבל נוראי, אחד הפושעים העז להביע את דעתו על השיטה המשפטית כביכול, שהרשיעה אותם בגזר-דין מוות. עד כמה שהדבר נראה מדהים, דאגתו העיקרית של הפושע לא התמקדה בגופו המעונה והרצוץ מכאב. תחת זאת, סבו מחשבותיו סביב עיוות הדין שעשתה מערכת המשפט הרומית, בהרשעת ישוע ובגזירת גזר דין זהה לזה שנגזר על שני הפושעים. נראה שחוסר הצדק המשווע הזה, הוא שהטריד אותו. כשקרבה שעת מותו, הביע הגנב הגווע שלוש הבחנות בענוה ובבהירות רבה.

ה ר א ש ו נ ה : "לְקַחְנוּ בְּפִי מַעֲשֵׂינוּ." בהצהרה קצרה וענווה זו, הודה הגנב הגוסס באחריות האישית שלו לפשע שביצע, ולפיכך הכיר באשמתו האישית.

ה ש נ י י ה : "אֲנַחְנוּ בּוֹ (בעונש המוות) כְּמִשְׁפָּט." בימינו, כאשר פשעים ואפילו פשעים אלימים הפכו עניין שבשגרה, יתכן שנתקשה להבין עד כמה נחשבו הפשעים האלה חמורים במאה הראשונה. אך בארבעת המילים הקצרות הללו, הביע הגנב הגוסס את אמונתו בכך שגזר דין המוות שהוטל עליו היה צודק וחוקי בתקופתו.

ה ש ל י ש י ת : "אֲבֵל זֶה לֹא־עָשָׂה מְאוּמָה רָע." אף שהתיאור אודות הגנב, המודה בחטאו ומקבל עליו את הדין שנגזר

בידי המערכת המשפטית, הוא ראוי לציון, התיאור המביע את דאגתו לישוע אשר היה תלוי על הצלב לצדו – מדהים אף יותר. "האדם הזה" – ישוע, היה לפי הבחנתו של הגנב חף מפשע, ולפיכך הורשע ונידון למוות שלא בצדק.

בשעה שהגנב היה תלוי על צלבו, מכיר בחטאו ומכה על חטא, לא נותרה לו שום תקווה, חוץ מאשר לפנות אל ישוע. ואז הוא התחנן בכנות: "זְכֵרְנִי-נָא, אֲדֹנָי, בְּבֹאֲךָ בְּמַלְכוּתְךָ." האדון ישוע, שהגיב כפי שהוא מגיב תמיד על הודאה כה כנה באשמה ועל הבעת הזדקקות, הבטיח לו מייד: "הַיּוֹם תִּהְיֶה עִמָּדִי בְּגִן-עֵדֶן" (לוקס כג 43-39).

באותו יום, קיבל הגנב הגוסס, כמו כל החוטאים המתחרטים על חטאיהם ופונים אל האדון – הבטחה לחיי נצח. הוא פנה אל האדם הנכון – האדון ישוע המשיח – וביקש את חסדו במקום הנכון – בצלב, שם מצא ישוע את מותו.

אכן, באותו יום מעורר יראה, נראה האדון ישוע המשיח **חף מפשע** בעיני אחד הגנבים הגוססים. מכל מקום, בשלב מאוחר יותר הביעו שניים מתלמידי ישוע את הבחנותיהם בצורה ספציפית יותר. הם העידו כי ישוע היה **נטול חטא**. כל אחד מן התלמידים האלה, יחד עם שאול השליח, תעדו את עדותם האישית על היות ישוע חף מפשע.

פ ט ר ו ס , ידיד קרוב של האדון ישוע, נודע כאדם נמהר במעשיו. לפיכך, כאשר הוא העיד על חפות הפשע של ישוע, הוא עשה שימוש – בהתאם לאישיותו – במילה המציינת פעולה: "הַמְּשִׁיחַ ... אֲשֶׁר חָטָא לֹא עָשָׂה" (איגרת פטרוס הראשונה ב 22).

י ו ח נ נ , נהנה אף הוא מקשר ידידות מיוחד עם האדון ישוע. כתוצאה מכך, לעיתים קרובות הייתה לו הזדמנות לצפות באדון בשעה שהוא התרחק ממבטם הביקורתי של ההמונים. מעמדת יתרון זו, העיד יוחנן בברור ש... "בֹּרְאֵן (באדון ישוע) אֵין חָטָא." (איגרת יוחנן הראשונה ג 5).

ש א ו ל ה ש ל י ח , מצד שני, נודע כמלומד בעל מוניטין

יוצא מן הכלל. לפיכך, כאשר שאול, אדם בעל השכלה וידע, דיבר אודות האדון ישוע, אין זה מפתיע שהוא הכריז על האדון ישוע כי... "לא־יֵדַע תְּפִאֶת" (השנייה אל הקורינתים ה' 21).

עדות אותנטית זו של שלושת האנשים האלה אודות חייו החפים מחטא של ישוע, היא מרשימה מאוד. אך יתכן שאנשים אחדים ינסו לדחות את ההבחנות החכמות הללו בטענה כי: "אי אפשר לתאר את הגנב הגוסס ואת השליחים פטרוס, יוחנן ושאול כעדים אובייקטיביים. הגנב הגוסס היה אדם נואש, והשליחים היו משוחדים בשל מסירותם לאדון ישוע." ובכן, מה לגבי פונטוס פילטוס, מושלה הרומאי של יהודה? אין ספק שהוא לא היה ידיד של ישוע. אף על פי כן, כאשר פילטוס ענה למרשיעיו של ישוע אשר טפלו עליו אשמה כוזבת מתוך כוונה להבטיח את מותו, הוא הכריז:

"הִנֵּה אֲנִי חִקְרְתִּיו לְעֵינֵיכֶם וְלֹא מָצָאתִי בְּאִישׁ הַזֶּה
אֲשֶׁמֶת־מֵאוֹמָה מִן־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אַתֶּם מוֹעֲנִים עָלָיו"
(לוקס כג 14).

אך מהן כל העדויות האנושיות הללו, בהשוואה להכרזתו של אלוהים האב היושב על כס מלכותו בשמיים? כאשר אדם עומד לנאום באסיפה ציבורית, מן הראוי להציגו בנימוס, לפני שהוא נושא את דבריו. באופן דומה, כאשר ישוע עמד להתחיל את שירותו הציבורי, אלוהים האב שמר לעצמו את הזכות להציג את בנו האהוב. אלוהים הכריז בקול רם וצלול מן השמיים:

"זֶה בְּנִי יְדִידִי אֲשֶׁר־רָצִיתָהּ נַפְשִׁי בּוֹ" (מתי ג' 17).

האב ידע שבשעה שישוע התהלך עלי אדמות בדמות אדם, הוא חי כפי שאלוהים ברא וייעד את האדם לחיות. כל בני האדם האחרים "חָטְאוּ וְחִסְרֵי־כְבוֹד אֱלֹהִים הָפְדוּ" (אל הרומיים ג' 23). כולם חטאו, חוץ מישוע! ישוע היה מושלם מכל בחינה שהיא. לפיכך, כאשר ישוע עמד להתחיל את שירותו הציבורי, אביו הציג אותו; היה זה "אביו הקדוש" (יוחנן יז 11) אשר הביע את הנאתו ושביעות רצונו מן הדרך שבה חי בנו האהוב.

כפי שהסברנו קודם, האדון ישוע לא היה מעולם פחות מאלוהים.

לפיכך, כאשר אנו נוכחים לדעת שאלוהים מחל על כבודו והשפיל את עצמו כדי להיולד ברחמה של בתולה וללבוש בשר ודם – דבר זה מעורר בנו יראה. מכל מקום, אילו ישוע לא היה מציית לחלוטין לאביו שבשמיים בשעה שחי כאדם, הוא לא היה מצליח לעולם להביא לאביו נחת, ולהשביע את רצונו בשלמות. עם זאת, במהלך מסעו הארצי, ישוע ציית תמיד לאביו ובטח בו. וכך, אנושיותו נעשתה התגלמותם הארצית של קדושתו, אהבתו ותכליתו של אביו השמימי.

אכן, ישוע כאדם, התהלך על פני כדור הארץ אשר אותו הוא ברא כאלוהים. אף על פי שהאדון ישוע לא היה לעולם פחות מאלוהים, במשך 33 שנים הוא הראה לבני האדם כיצד אלוהים ייעד אותם לחיות. שום דבר באנושיותו של ישוע לא פגע מעולם במהות שאלוהים ייעד את האדם להיות. במהלך אותן שנים, ישוע היה זמין באופן תמידי ומוחלט בפני אביו שבשמיים. לפיכך, האב היה מרוצה מאוד כאשר הוא התבונן בבנו האהוב, אשר חי כאדם **המושלם** בקרב בני האדם.

חף מפשע! נטול חטא! מושלם! ישוע היה חף מפשע בעיניהם של הגנב הגוסס ופונטיוס פילטוס. ישוע נחשב נטול חטא בעיניהם של פטרוס, יוחנן ושאל. ישוע נחשב מושלם בעיניו של אביו הקדוש שבשמיים. חף מפשע! ללא חטא! מושלם! – ועם זאת, הוא מת בעדנו: הוא מת בעדנו בשל אהבתו הרבה לכל אחד מאיתנו!

אהבה ללא גבולות

עתה, נסה לדמיין שאתה מצטרף לאותם צופים, אשר חזו באירועים הנוראים שהתרחשו באותו יום שישי, יום צליבתו של ישוע. ההמונים שצבאו סביב הצלב, הביטו בפה פעור במתרחש. בשעת צפייתם במחזה הנורא, הם היו עדים לסצינה מחרידה ועקובה מדם אחרת.

שני פושעים נצלבו משני צדדיו של ישוע. שניהם נחשבו אשמים בעיני בני האדם; שניהם נחשבו אשמים בעיני אלוהים בוראם. גזר דין המוות שנגזר עליהם היה העונש החוקי בארצם.

ישוע היה תלוי על צלבו בין שני הגברים האלה. בניגוד בולט לשני הגנבים, ישוע לא היה רק חף מפשע וללא חטא בעיני בני האדם, הוא אף היה מושלם בעיני אביו הקדוש. אֱלֹהִים ... בְּמִשִּׁיחַ (השנייה אל הקורנתים ה' 19) הלך אל הצלב כְּשֶׁה תָּמִים וּמוֹם אֵינְךָ בּוֹ (איגרת פטרוס הראשונה א' 19). מותו של ישוע אשר שימש תחליף עבור בני האדם החוטאים, נודב על ידי לבו האוהב של אלוהים.

הגנבים היו חייבים למות, אך אין ספק שהאדון ישוע לא היה חייב במיתה. מוקדם יותר, בשעה שישוע דיבר אל האנשים שמתחו עליו ביקורת, הוא הצהיר: "אֶת־נַפְשִׁי אֶתֵּן לְמַעַן אָשׁוּב וְאֶקְחֶהָ. וְאִישׁ לֹא יִקְחֶנָּה מֵאִתִּי, כִּי אִם־אֲנִי מַעֲצָמִי אֶתְנַנֶּה. יִשְׁבְּדִי לְתֵת אֶתְּהָ וּבְיַדִּי לָשׁוּב לְקַחְתָּהּ" (יוחנן י' 17-18). כאשר הוא הסביר לתלמידיו את גודל אהבתו, כפי שהיא תתבטא בקרוב, הוא אמר: "אֵינְךָ לְאִישׁ אֶהְבֶּה יְתֵרָה, מִתְּתוֹ אֶת־נַפְשׁוֹ בְּעַד יְדִידוֹ" (יוחנן טו' 13).

לאחר מותו ותקומתו של האדון ישוע, שאול השליח הדגיש בנוסף כי "אלוהים היה במשיח" ... ושהוא (אלוהים) אֶת־אֲשֶׁר לֹא־יָדַע חֲפָזָת (המשיח), אֶתּוֹ עָשָׂה לְחֲפָזָת בְּעַדְנוֹ, לְמַעַן נְהִיָּה בּוֹ אֲנַחְנוּ לְצִדְקַת אֱלֹהִים (השנייה אל הקורנתים ה' 21). דורות רבים מאוחר יותר, האמת הנפלאה אודות מותו של ישוע המככר על חטאינו, הובאה באופן מלא־משמעות במילים הבאות:

צִדְקַתִּי אֶתְּהָ,
חֲטָאךְ הֵייתִי,
נִטַּלְתָּ אֶת שְׁלִי,
וְהֵעֵנַקְתָּ לִּי אֶת הַשִּׁיךְ לְךָ.
הַפַּכְתָּ לְהֵיוֹת הַמַּהוּת שְׁלֵא הֵייתִי,
כְּדֵי שְׁאֵנִי אֶהְפֹּךְ לְהֵיוֹת מִי שְׁלֵא הֵייתִי.

גרגר חיטה

בהיותו מודע מאוד למותו ההולך וקרב, פתח האדון ישוע את ליבו בפני תלמידיו ואמר:

"עָתָה נִבְהַלָּה נַפְשִׁי וְמָה אֶמַר? הוֹשִׁיעֵנִי, אָבִי,

מִן־הַשְּׁעָה הַזֹּאת. אֲךָ עַל־כֵּן בָּאתִי אֶל־הַשְּׁעָה הַזֹּאת.
אָבִי, פָּאֵר אֶת־שִׁמְךָ. " אביו הגיב בהבעת ניצחון על
מחויבות כה מסורה לשם תהילת האלוהים: "גַּם־פָּאֵרְתִי
וְגַם־אוֹסִיף לְפָאֵר" (יוחנן יב 27-28).

עתה, יתכן שתשאל: "כיצד ירומם אלוהים על ידי תמונה כה עקובה
מדם כמו זו שהתרחשה בצלב?"
ובכן, הבה נבחן את הצהרת המפתח שממנה התפתחה שיחה זו בין
האב לבן. זכור שישוע לימד זה עתה את תלמידיו:

אָמֵן, אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם, אִם לֹא־יִפֹּל גֵרְגֹר הַחֲטָה
אֶל־תוֹךְ הָאֲדָמָה וְמֵת, יִשָּׂאֵר לְבָדּוֹ; וְכֹאשֶׁר מֵת, יַעֲשֶׂה
פְּרֵי הַרְבֵּה (יוחנן יב 24).

אכן, ישוע כאדם מושלם, היה יכול להגיע היישר לשמיים, אפילו בלי
למות. שר המוות לא היה יכול לתבוע אותו לעצמו, משום שהוא
היחיד, בקרב האנושות כולה, שהיה חף מפשע, נטול חטא ומושלם.
אך תחת זאת, הוא בחר לפאר את האב בכך שהוא איפשר לכולנו
להגיע לשמיים כדי לשכון עימו. כמה נפלא! איזה מעשה מדהים של
אהבה!

אילו ישוע לא היה מת, לא היה בידו פרי רוחני כדי ליטול עימו
השמימה; ואתה ואני היינו נידונים לאבדון לעולם ועד.

גם כן, גורלך הנצחי עשוי עכשיו להיקבע באמצעות תגובתך
האישית למותו של ישוע. עד כמה שזה עשוי להיראות מדהים, יש
אנשים אשר בוחרים עדיין לדחות את המחילה שישוע מציע
בפניהם; אנשים אחרים נשארים נייטרליים לגבי קורבן האהבה שלו.
בלא הבדל אם אדם דוחה באופן פעיל את ישוע, או סתם אינו
עושה דבר בנידון, התוצאה זהה: ריחוק לנצח ממקור החיים,
האהבה והאור. מצב נוראי זה תואר במילים הבאות:

מות תמות,

מוות כביר יהא מנת חלקך.

מות תמות לנצח,

לנצח תגסוס, אך לא תגוע לעולם.

אך למרבה התודה, בשל חסדו האוהב של אלוהים – אם תתודה בפני האדון ישוע כי אתה חוטא וכי אין בידך לעשות דבר כדי לכפר על חטאייך; אם תאמין במוותו של ישוע המשמש כפרה מלאת אהבה לחטאייך; אם תשוב בתשובה ותחדל מן החטא; אם תודה לו על שהוא מת בעדך ותזמין אותו להיכנס לתוך לבך וחיין – אזי האדון ישוע ייתן לך את ההבטחה האישית הבאה:

”מֵאֵת הָאֵב יֵצְאֵתִי וְאָבֹא לְעוֹלָם; אֲשׁוּבָה אֶעֱזֹב
אֶת־הָעוֹלָם וְאֶלְדָּ אֶל־אָבִי ... שׁוּב אֲשׁוּב וְלִקְחֵתִי
אֶתְכֶם אֵלַי, לְמַעַן בְּאִשֶּׁר אֶהְיֶה שָׁם תִּהְיוּ גַם־אִתָּם”
(יוחנן טז 28; יד 3).

מכל מקום, חיי נצח אינם רק הבטחה לעתיד המצפה לי בשמיים, הם מהווים אף מציאות נפלאה לגבי כל אדם אשר אוהב את ישוע המשיח ושם בו את מבטחו. אלוהים מבטיח לאנשים כאלה:

”חַיֵּי עוֹלָמִים נָתַן לָנוּ הָאֱלֹהִים, וְהַחַיִּים הָאֵלֶּה בְּבִנּוֹ
הַזֶּה. אֲשֶׁר יִשְׁלֹוּ הַבֵּן יִשְׁלֹוּ הַחַיִּים; וְאֲשֶׁר אֵינְלוֹ
בְּיַד־הָאֱלֹהִים אֵין לוֹ הַחַיִּים” (איגרת יוחנן הראשונה ה
12-11).

באדון ישוע המשיח – באישיות האלוהית והאנושית – יש חיי עולמים! כאשר ישוע בא לשכון בלב האנושי, חיי הנצח מתחילים בעצם הרגע הזה.

מחיר עצום

כפי שכבר ציינו, כדי לחיות עם אלוהים לנצח נצחים, עלינו למצוא פתרון לבעיית החטא שלנו. התשובה לחטא הקיים בחיינו, טמונה במוותו של ישוע. קדושתו, צדקתו ואהבתו של אלוהים, כל אלה חברו יחדיו בצלב המשיח. קדושתו של אלוהים הונצחה, צדקתו של אלוהים הוצדקה; ולפיכך, אהבתו של אלוהים חבקה את כל החוטאים, אנשים כמוני וכמוך.

אוסוולד צ'מברס כלל בספר ההגות היומיומית, "My Utmost For His Highest", את האזהרה המועילה הבאה:

הישמרו מפני ההשקפה הנעימה אודות אבהותו של אלוהים הגורסת, "אלוהים הוא כה מיטיב ואוהב; מובן שהוא יסלח לנו." לדעה זו אין שום מקום בברית החדשה. הבסיס היחיד שממנו אלוהים יכול למחול על חטא ולהשיב אותנו למעמד של חסד, הוא באמצעות צלבו של המשיח, ולא בשום דרך אחרת. גם כאשר אנו מבינים זאת כאמת, אנו עלולים לקבל את סליחת החטאים מתוך אמונה פשוטה, ואחר כך לשכוח איזה מחיר עצום אלוהים שילם כדי שאנו נזכה במחילה.

למרות שהזכרנו קודם את אקט המסירות של וויליאם הולט, אין באמת אף מקבילה אנושית לסבל שאלוהים נשא על הצלב, המשמשת כדוגמה זהה לאהבתו כלפינו. באמצעות דבר אלוהים אשר נכתב בהשראת רוחו, אותו אנו מכנים כתבי הקודש, אלוהים מסיט את הפרוכת הצידה, כדי להעניק לנו מבט מלא יותר על אהבה כה מסורה המקריבה קורבן כזה. אפילו אז, גודל אהבתו עולה בהרבה על יכולת ההבנה המוגבלת שלנו. מכל מקום, בהרהרנו על אקט האהבה המדהים הזה, נוכל להתחיל להעריך מקצת מן האורך והרוחב, הגובה והעומק של אהבת האלוהים.

כאשר ישוע מת על הצלב, הוא סבל בשל חטאינו בשלושה אופנים:

1. על הצלב – גופו של ישוע התייסר בכאב;
2. על הצלב – אהבתו של ישוע הגיעה לביטוייה הקיצוני ביותר;
3. והדבר הטראומתי יותר – ישוע התלוי על הצלב נותק מן האור, התהילה והשלווה שמהם נהנה מאז ומעולם באחדותו עם האב.

אכן, הייסורים שישוע נשא על הצלב נמצאים מעבר להבנתנו האנושית. מכל מקום, כאשר נהרהר בסבלו הפיזי, בסבלו הרגשי ובמיוחד בסבלו הרוחני של ישוע, אנו נעריך בדרך חדשה את מידת אהבתו לחוטאים.

כמעט בלתי אפשרי להשוות בין הריסת ציור יקר-ערך של רמברנט, לבין השחתה של פיסת נייר מזוהמת. יתר על כן, אי אפשר להשוות לעולם, או אפילו להשוות במידה מספקת, בין מותו של האדם המושלם, ישוע המשיח, לבין מותו של כל אדם אחר.

בתנ"ך, אנו מוצאים נבואה החוזה במדויק את ההשחתה הפיזית שישוע עתיד לעבור. על מראהו הפיזי של המשיח נאמר כי "מִשְׁחַת מֵאִישׁ מְרֵאָהוּ" (ישעיהו נב 14). מכל מקום, בהצהרה חזקה זו, אלוהים מסביר כי בנו האהוב יעבור התעללות כה אכזרית, עד שמראהו יושחת כליל, והוא לא ידמה עוד לבן אנוש. השחתה זו של מראהו הפיזי של המשיח, נובאה בידי ישוע עצמו:

הִנֵּה אֲנִיחֵנוּ עֲלֵימָּה יְרוּשָׁלַיִם וּבְנֵי הָאָדָם יַמְסֵר לְרֵאשֵׁי הַכְּהֻנִּים וְלַסּוֹפְרִים. וְיִרְשְׁעוּהוּ לְמוֹת וַיִּמְסְרוּ אֹתוֹ לַגּוֹיִם, וַיְהַתְּלוּ בּוֹ וַיִּכְהוּ בְּשׂוֹטִים וַיִּרְקוּ בְּפָנָיו וַיְמִיתוּהוּ (מרקוס י 33-34).

זה היה בדיוק הדבר שהתרחש! מאוחר יותר, מרקוס תיאר את דבריהם של עדי ראייה:

בהתחלה הם **הכו** אותו, אחר כך, **ירקו** עליו ואז **לעגו** לו, ולבסוף, **צלבו** אותו. (ראה מרקוס טו 19-20).

השוט הרומי שהצליף בגופו של המושיע, היה עשוי רצועות עור. פיסות של עצמות חדות או של עופרת הוצמדו לקצות הרצועות הללו והוסיפו למשקלן. רצועות השוט קרעו באכזריות את הבשר מן הגב ומן החזה של ישוע. מסיבה זו מנבא מזמור תהילים שהמשיח יאמר: "כָּאֲרֵי יְדֵי וְרַגְלֵי, אֲסַפֵּר כָּל־עֲצָמוֹתַי, הִמָּה יִבְיטוּ יְרֵאֵי־כִי (תהילים כב 16-17). אכן, האדון ישוע המשיח – שהיה מושלם מכל בחינה שהיא – חווה מוות מכאיב ומייסר. ההשחתה האכזרית של גופו הפיזי, גרמה להשחתת מראהו האנושי עד ללא הכר.

האם דבר זה תורם להבנתך את מידת אהבתו של אלוהים כלפיך?

ס ב ל ר ג ש י :

אף על פי שסבלו הפיזי של ישוע הצלוב נמצא מעבר להבנתנו האנושית, היה זה רק חלק מן הייסורים הממשיים שעברו עליו. סבלו הפיזי לא היה זה שגרם לייסוריו העמוקים ביותר. ישוע הצלוב התנסה אף בייסורים רגשיים עזים. יוחנן תיעד עבורנו את אירועי השעות הנוראות הללו:

וַיָּבֹאוּ (החיילים הרומיים) אֶל־יֵשׁוּעַ וּבְרָאתָם כִּי־כָבֵד מַת,
לֹא שָׁבְרוּ אֶת־שׁוֹקוֹ, אֶךְ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי הַצָּבָא דָּקַר
בְּחִנִּית אֶת־צִדּוֹ וּכְרָגַע יָצָא דָם וּמַיִם (יוחנן יט 33-34).

שמעתי דברים שנאמרו על ידי מקורות רפואיים ברי סמכא, אשר הביעו את אמונתם, כי הדם והמים שיצאו מן הגוף, העידו על כך שישוע מת משברון־לב. מספר רופאים מומחי לב מרחיבים את ההסבר על התופעה הזאת וטוענים, שכאשר לבו של ישוע נשבר, הלכה למעשה, דמו נשפך אל הכיס המוגדל המקיף את מסב הלב. דבר זה מסביר את העובדה, שכאשר החייל דקר את צדו של המושיע, יצאו מגופו דם ומים ביחד. במזמור תהילים סט, בין יתר הנבואות המדויקות על מותו של המשיח, אנו קוראים את הנבואה החוזה את טראומת שברון הלב שלו: "חֲרָפָה שָׁבְרָה לִבִּי וְאֲגוּשָׁה" (תהילים סט 21) אכן, הסבל הרגשי הבל־יתואר שישוע חווה שבר, הלכה למעשה, את לבו האוהב.

בשעה שנחשול סבלה הכולל של האנושות התפרץ אל לבו האוהב; כאשר על נפשו הזכה — נפשו של האחד שנבדל מן החוטאים (אל העברים ז 26) — התגללה זוהמה שאין להעלותה על הדעת ועל הכתב; זוהמת הגהנום עצמו — האדון ישוע מת משברון לב. האם דבר זה תורם להבנתך את מידת אהבתו של אלוהים כלפיך?

ס ב ל ר ו ח נ י :

זאת ועוד, ישוע זעק על הצלב: "אֱלֹהֵי, אֱלֹהֵי, לְמָה עֲזַבְתָּנִי" (מתי כז 46). כפי שהבחנו קודם, כולנו נותקנו מהתחברות עם אלוהים, בעטיים של חטאינו ובשל הטבע החוטא הטבוע בנו. ללא עזרה מן השמיים, כולנו נשאר מתים באופן רוחני. אך, אף על פי שהאדון

ישוע – שנהרה מרוח הקודש ברחמה של בתולה – היה נקי מחטא כל ימי חייו, אלוהים נטש אותו והפקירו למות על הצלב, אך ורק כדי שהוא ייטול על עצמו את חטאינו. מותו של ישוע למעננו היה כרוך בסבל הנורא, שנגרם בשל ניתוקו הרוחני מאביו.

כאשר הפך הבן לחטא בעבורכם ובעבורי, נוכחותו הקדושה של האב השמימי ושל רוח הקודש הייתה חייבת לסגת מן הבן האהוב. אף על פי שישוע חי מקדמת-דנא בזוהר האור הבל-יתואר של אלוהי השילוש, על הצלב הוא נותק מן ההרמוניה ומן הקדושה של תהילתו הנצחית. זהו מוות רוחני.

כאשר ישוע היה תלוי על הצלב – אלוהים, האור הנצחי, לא היה יכול לשכון ביחד עם חטא, המהווה אפלה. לפיכך, כאשר ישוע מת בעד חטאינו, אין זה מפתיע שעולם רשע זה הואפל בחשכה מוזרה שנמשכה שלוש שעות תמימות.

בעלטה נסתתרה החמה,

כולאת את הדרה,

בשעה שהמשיח, הבורא האדיר, מת

בעד חטאי האדם הנברא.

איזיק וואטס (1748-1674)

ואז, באמצעות גבורתו הכל יכולה של אלוהים, ישוע קם לתחייה מן המוות בגופו הפיזי, והתקשורת הרוחנית בינו לבין האב שבה על כנה לנצח. אכן, האדון ישוע המשיח חי בפאר באופן פיזי, רוחני ונצחי, לעולם ועד! חיייו – חיי תקומתו – זמנים עתה בפני כל אדם, אשר יודה לו מעומק ליבו על הפעולה שהוא פעל בצלב למענו, ויקבל אותו באופן רוחני כמושיעו וכאדונו. שאול השליח כתב על אנשים כאלה:

אֲבֹלֵהָאֱלֹהִים הַמָּלֵא רַחֲמִים, בָּרַב אֱהָבָתוֹ אֲשֶׁר אָהַב

אֶתְנוּ, אַחֲרֵי הָיִיתָנוּ מֵתִים בְּפִשְׁעִים, הֶחְיֵנוּ עִם־הַמְּשִׁיחַ

- בְּחַסְדֵּנוּשְׁעָתָם - וַיַּעֲרֵנוּ אֶתֹּ אֶף־הַיְשִׁיבֵנוּ

בְּמִרְזָמִים, בְּמִשִּׁיחַ יֵשׁוּעַ (אל האפסיוס ב 4-6).

כאשר שאול השליח הכריז כי המשיח "ראשון הוא לקמים מן"

הַמִּתִּים" (מעשי השליחים כו 23), הוא היה מודע לכך שהיו אנשים אשר קמו לתחייה בגופם, לאחר שמתו מוות פיזי. אך שאול אומר כי — ישוע היה הראשון! ישוע היה האדם הראשון שקם לתחייה מן המוות באופן פיזי, כמו גם באופן רוחני ונצחי.

מרבית האנשים יכולים להזדהות ללא קושי עם סבליו הרגשיים והפיזיים של האדון ישוע, מאשר עם ייסוריו הרוחניים. עם זאת, אין ספק שסבלו הגדול ביותר נגרם מן הנתק שבהתחברות הנצחית שהוא ידע מאז ומעולם עם אביו הקדוש.

מקדמת דנא, בטרם ברא ישוע את היקום, אלוהים ידע מה יהיה המחיר הכבד שהוא יצטרך לשלם, כדי להשיב על כנה את התחברות החוטאים עימו. עם זאת, מתוך לבו הגדוש אהבה נצחית, החליט אלוהי השילוש לסבול ייסורים פיזיים, רגשיים ורוחניים בליתוארו, למעני ולמענך. צ'ארלס ווסלי (1707-1788) כתב את הדברים הבאים, בשעה שהגה באהבה כה בלתי מובנת:

אהבה מדהימה;
כיצד יתכן כי אתה, אלוהי,
צריך למות בעדי?

האם דבר זה תורם להבנתך את מידת האהבה של אלוהים כלפיך?

המוות מחסל לגמרי את המוות

דוקטור סאנג'סטר המנוח, היה אחד הנואמים המחוננים ביותר ששמעתי מעודי. הוא שש להשתמש בכושר בדיבור שלו, כדי לדבר בשבחו של ישוע המשיח, אדונו ומושיעו. באופן אירוני, לפני מותו, ד"ר סאנג'סטר לא היה מסוגל לדבר כלל, לאחר שהסרטן התפשט בפיו. ממש לפני פטירתו, הוא סימן לבתו למסור לו עיפרון ופיסת נייר. בבוקר יום א' של חג הפסחא, הוא כתב: "עדיף להיות נטול לשון ולהשתוקק בתשוּקה בוערת לצעוק 'המשיח קם לתחייה', מאשר להיות בעל לשון ונטול כל תשוּקה לצעוק."

מכיוון שהאדון ישוע המשיח הוא האל הבורא, הוא יצר את החיים יש מאין. מכיוון שהאדון ישוע המשיח הוא האל המושיע, הוא ניצח

את המוות והפיח חיים בגוף מת ששכן בקבר. כיצד יכול קבר המכיל מוות וריקבון להכיל את בורא החיים?

שאל השליח, בכותבו לקהילת המאמינים בעיר קורנתוס, הזכיר להם שהם נושעו מן התוצאות של חטאיהם, מפני שהם "קיבלו" (דבקו ב; האמינו והסתמכו על) בִּי־הַמְּשִׁיחַ מֵת בְּעַד חַטָּאתֵינוּ, כְּפִי הַכְּתוּבִים; וְכִי נִקְבְּר וְכִי חוּקָם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, כְּפִי הַכְּתוּבִים (הראשונה אל הקורנתים טו 3-4). היום, כל מאמין אמיתי מסתמך על העובדה המהוללת ש"ישוע מת בעד חטאי; קם לתחייה ומעניק לי חיים חדשים בו."

יתכן שאתה תוהה עכשיו: "מה קרה לאדון ישוע בפרק הזמן שחלף, (שלושה ימים) בין צליבתו לבין תקומתו מן המוות? אלוהים אשר צפה מראש ששאלה כזאת תתעורר, גילה את התשובה:

וְ"עָלָה" שְׂאֵמֶר, מֵהֵיחָא, אִם־לֹא שִׁירַד יָרֵד מִקְדָּם
לְתַחְתִּיּוֹת אֶרֶץ? הֵי־רֵד הוּא אֲשֶׁר גַּם־עָלָה לְמַעְלָה מִכָּל־
הַשָּׁמַיִם, לְמַעַן יִמְלֵא אֶת־הַכּוֹל (אל האפסיים ד 9-10).

אכן, כתבי הקודש אומרים לנו שלפני שהאדון ישוע המשיח עלה השמימה, הוא ירד למעשה אל תחתיות ארץ. ואז, אחרי שהוא ירד לתחתיות הארץ, הוא עלה השמימה, בהובילו את קדושי התנ"ך (שהאמינו בו בשעת מותם) בפמליית הניצחון שלו. היום, כל מאמין אמיתי בטוח, כי דלת המוות היא למעשה השער לתהילה. אכן, ישוע עצמו ניצח את המוות הפיזי ואת המוות הרוחני למענו. כמה נפלא!

אֵיךָ עָקַצְךָ הַמּוֹת? אֵיךָ שָׂאוֹל נִצָּחוֹנְךָ? עַקֵּץ הַמּוֹת הוּא
הַחֲטָא; וְכַח הַחֲטָא הִיא הַתּוֹרָה; אֲבָל תּוֹדוֹת לֵאלֹהִים
אֲשֶׁר נָתַן־לָנוּ הַנִּצָּחוֹן עַל־יְדֵי אֲדֹנָנוּ יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ
(הראשונה אל הקורנתים טו 55-57).

המוות גובר על שר המוות

הסיבה לכך שאלוהים לבש בשר ודם לא הייתה רק כדי שהוא ימות

עבור חטאינו, אלא אף: "למען אשר יבטל על ידי המות את אשר-לו ממשלת המות - הוא השטן" (אל העברים ב 14).

ממש כפי שדויד השתמש בחרבו של גוליית על מנת להרוג את גוליית ההמום, כך גם ישוע נטל את נשקו של השטן - המוות, והשתמש בו כדי להביס אותו לחלוטין. ישוע הוא הגואל המשחרר האמיתי של בני האדם; של הגברים ושל הנשים. ישוע הוא הגואל שנשלח מאת אלוהים - האחד והיחיד המסוגל לשחרר את בני האדם מן המוות הנצחי ומן השעבוד הרוחני. זהו השעבוד שהשטן ייעד לכל אדם; שעבוד הכרוך במרידה באלוהים אשר ברא את בני האדם בצלמו.

ישוע הביס את השטן, ניצח את המוות וקם לתחייה מן המוות בגופו האנושי; גוף בשר ודם. ואז אנו קוראים אודות עלייתו השמיימה, "אשר-בא שמה ישוע, העבר לפנינו" (אל העברים 1 ו 20). בפעם הראשונה, נכנס אדם - **אדם חף מפשע, נטול חטא ומושלם** - בשערי גן-עדן. באמצעות מותו על הצלב, הוא סלל את הדרך לאחרים שיכזאו בעקבותיו. כמה נפלא!

ירושת האהבה

נפלא לדעת שהאדון ישוע סלל את הדרך לגן-עדן. עתה נוכל ללכת בעקבות פמליית הניצחון שלו. באופן דומה, נפלא לדעת שלפני מותו, ישוע הבטיח מתוך אהבתו לשייכים לו, כי לאחר עלייתו השמיימה הוא ישלח את רוח הקודש למאמיניו עלי אדמות. ישוע הכריז בפני תלמידיו:

"המאמין בי, בדבר הפתוב, מפמנו ינהרו נהרי מים חיים. וזאת אמר על-הרוח אשר יקחהו המאמינים בו, כי לא-נתן רוח הקדש עד-נה, יען אשר ישוע עוד לא נתפאר" (יוחנן ז 38-39).

"ועתה הלך אנכי אל-שלחי ... ואני אשאלה מאבי והוא יתן לכם פרקליט אחר ... את-רוח האמת ... פי

לְכַתִּי אֲדֹמָיִם לָכֶם, כִּי אִם-לֹא אֵלֶיךָ, לֹא-יָבֹא אֵלֵיכֶם
הַפְּרָקְלִיטִי; וְאִם-אֵלֶיךָ, אֶשְׁלַחְהוּ אֵלֵיכֶם ... הוּא יַפְאֲרֵנִי"
(יוחנן טז 5; יד 16-17; טז 7, 14).

בחנו קודם כיצד מותו של הבן פאר את אלוהים. כעת, אתה עשוי להעלות שאלה נוספת: כיצד יזכה ישוע בפאר באמצעות שליחת רוח הקודש אלינו?"

מענה חלקי לשאלה זו טמון בעובדה שישוע מפואר בחייו של כל מאמין, משום שאהבת אלוהים זורמת דרכו. אנו קוראים: "הוֹצֵק בְּלִבֵּנוּ אֶהְבֵּת אֵל עַל-יְדֵי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הַנִּתֵּן לָנוּ" (אל הרומיים ה 5). אהבתו של אלוהים השוכנת בנו – הופכת ממשית באמצעות רוח הקודש – מתעלה מעל שיאי הרגש או המשיכה הנשגבים ביותר של האדם. כאשר אתה מגיב באמונה על פעולתו המושלמת של המשיח על הצלב, האדון ישוע המתגלם ברוח הקודש יתחיל לאהוב את הזולת דרכך. כמה נפלא!

להאמין שהמשיח מת בעד חטאין, ואז להודות בלבך על עובדה זו, פרוש הדבר ליהנות מתחושת הביטחון האישית שבסליחתו ובאהבתו הגואלת של אלוהים.

להפוך את חיין זמינים לנוכחות האדון ישוע המשיח השוכן בקרבך, משמעו להפוך להיות אמצעי להפצת אהבתו בעולם נטול אהבה. תיאולוג גרמני שהתפרסם בשל למדנותו, נשאל פעם: "מהי המחשבה העמוקה ביותר שלך אודות אלוהים?" באורח מפתיע, הוא השיב על השאלה בציטוט משיר ילדים משיחי:

"ישוע אוהב אותי;

זאת אני יודע,

כי כתבי הקודש אומרים זאת."

אכן, אלוהים אוהב אותי באמת! ואכן, אלוהים אוהב אותך **באמת!**

הו, האהבה ששרטטה את תוכנית הישועה,

הו, החסד שמשך אותה מטה, אל האדם,

הו, התהום העצומה שאלוהים גישר עליה,

בשעה שישוע נצלב,
שם, בגולגולתא.
חסד רב שפע שמה; חסד שניתן חינם.
למחילה רבה זכיתי שמה,
נפשי היגעה מצאה לה דרור,
שם, בגולגולתא.

אתנחתא למחשבה

1. מהי הדרך הטובה ביותר כדי להוכיח את אהבתך למישהו?
האם אתה עושה זאת באמצעות הדברים שאתה אומר?
האם אתה עושה זאת באמצעות מעשיך?
2. כיצד הוכיח אלוהים את אהבתו כלפיך?
3. כיצד תגיב באופן אישי לאהבתו של אלוהים?

**באווירה הטעונה של חדר הניתוחים,
כל מנתח לומד לראות את הדם כזהה עם החיים.
הדם והחיים הם בלתי נפרדים:
אם תאבדו את האחד, תאבדו את שניהם.**

ד"ר פול ברנד

פ ר ק ש מ י נ י

היכן אוכל למצוא חיים?

שעת חצות הלכה וקרבה במהירות. בצפייה לנסיעת רכבת מייגעת בת שמונה עשרה שעות, הצטופפנו, אישתי ואני עם מאות נוסעים נוספים בתחנת הרכבת "סן לזאר" שבפריז. חיכינו בסבלנות לעובדי הרכבת שיפתחו את מחסום הכרטיסים, ויאפשרו לנו להתקדם לעבר הרכבת.

מרבית הנוסעים היו צעירים. כאשר דורותי ואני התמזגנו בין קהל הנוסעים, נראה שכמעט כל מדינה באירופה הייתה מיוצגת ביניהם. אחדים מן הצעירים והצעירות ניסו לנמנם, משתמשים בתרמיל שלהם כתחליף עלוב לכרית נוחה. בשעה שהשתרעו על המדרכה, עמדו חביהם על המשמר ולעסו סנדוויצ'ים בקולניות או לגמו מבקבוקי מים.

בשעה שחיכינו לרכבת, פטפטנו וצחקנו עם כמה מן הצעירים הללו. למרות התלהבות הנעורים שאפיינה אותם, מעבר לחזותם החיצונית, מרביתם היו מודעים לכך שהם עדיין לא מצאו את אותם "חיים" כוזבים ומתעתעים שהם חיפשו. במהרה החלה השיחה להתמקד באישיות שליוותה את דורותי ואותי בנסיעתנו – באדון ישוע המשיח!

בשעה ששוחחנו, כמה מן הצעירים חסרי המנוח וההרפתקנים

הללו, שיתפו אותנו בתשוקתם למצוא "חיים" אמיתיים. אחדים קיוו למצוא אותם בעיר הבאה; אחדים סברו שהם ימצאו בקשר הידידות הבא; אחרים האמינו בלי בושה שהם ירחיבו את התנסות החיים שלהם במנת הסם הבאה או במסיבת המשקאות החריפים הבאה. חלק מהם היו מודאגים מאוד בשל החשש מהידבקות במחלה קטלנית.

בכפרים אפריקנים נידחים, נוהגים לכנות את המגפה המפחידה הזאת "מחלת האדם הרזה". המינוח הרפואי המקביל מאבחן אותה כתסמונת הכשל החיסוני. כאשר מתפתח הנגיף אצל נשא, אשר עלול להיות גבר, אישה, ילד או ילדה, הוא ידוע בשם איידס.

החדשות הנוראות המתלוות לידיעה על ההידבקות במחלה הזו, הן תמיד זהות: הרס מידי ומוחלט! אנשים בכל רחבי העולם יודעים שמחלת האיידס הנוראה הזו היא "מחלת דם". בשעה שזרם הדם אמור להיות נהר של חיים בעל יכולת טיהור, הוא הופך לנהר מזוהם וממית.

מכל מקום, עלי להודות, שאף על פי שהדם הוא מרכיב חיוני המעניק חיים, מבחינתי, מראה של דם דחה אותי מאז ומתמיד. למעשה, בניסיון נועז להתגבר על הפוביה שלי, נעניתי להזמנה לצפות במהלך של ניתוח מחדר הצפייה בבית חולים בלונדון. בשעה שאזמל המנתח חתך בעורו של המנותח, הרגשתי שוב שאני כמעט מתעלף. ידידי הרופא, אשר שם לב לחיזורוני האפרפר ולזיעה שניגרה ממני, הציע שאצא החוצה. לא נזקקתי לשכנוע נוסף!

אין זה משנה כיצד מגיב כל אדם ואדם למראה של דם; באמצעות עירוי דם ניתן להשיב חיים ובריאות לאדם המדמם בצורה חמורה. בימינו, בעזרת נפלאות המדע המודרני, ניתן להוציא דם מווריד של אדם בריא, ולהחדירו מאוחר יותר כזרם דם מעניק חיים לווריד של אדם גוסס או חולה במחלה קשה.

הרבה לפני שהמחקר הרפואי החל לגלות את צפונותיו ונפלאותיו של הדם, אלוהים הכריז:

"כִּי־נִפְשׁ הַבָּשָׂר בַּדָּם הוּא"

(ויקרא יז 11).

ד"ר פול בתנד מסכים בצורה ברורה כי הדם מכיל את תמצית החיים: "בסביבה הטעונה של חדר הניתוחים, כל מנתח לומד לראות את הדם כזהה עם החיים. הדם והחיים הם בלתי נפרדים: אם תאבדו את האחד, תאבדו את שניהם."

מכל מקום, אנשים רבים אינם מודעים לכך שלמרות שזיהומי דם – כגון דם הנגוע באיידס – הם סלקטיביים ומותנים בחשיפה לגיף, קיימת 'מחלה' אחרת שהיא אוניברסלית.

מכיוון שאלוהים עשה "כָּל-עֲמֻמֵי בְּנֵי אָדָם עַל-כָּל-פְּנֵי הָאֲדָמָה מִדָּם אֶחָד" (מעשי השליחים יז 26), זיהום קטלני זה מייסר את הגזע האנושי כולו. בכתבי הקודש, מקור הדם הזה מיוחס לאדם הראשון, הוא האב הקדמון של כל הדורות הבאים אחריו.

כאשר "אָדָם הָרִאשׁוֹן" (הראשונה אל הקורנתים טו 45) חטא, כל הדורות שבאו אחריו, יהיה אשר יהיה צבע עורם, מקום מגוריהם או מצבם בחיים – כולם נידונו לגזר דין מוות. כתבי הקודש מצהירים בברור:

"בְּאָדָם יָמִיתִים כָּל־בָּלֵם" (הראשונה אל הקורנתים טו 22).

אכן, כשם שמגפת האיידס הקטלנית מועברת לגוף באמצעות דם מזוהם, כך אף הזיהום הזה שנגרם על ידי חטא, הועבר מדור לדור. אילמלא כן, בני האדם היו עולים היישר לגן עדן, מבלי לעבור דרך עמק הבכא של המחלות הפיזיות והמוות. אך אין זה המצב.

מכול מקום, הודות לאל, כאשר ישוע נולד, הוחדר זרם של דם מפיו חיים לגזע האנושי. כך אירע הדבר: המלאך גבריאל בישר למרים שהיא תהרה, תוליד בן ושמו יקרא ישוע. גבריאל אף הסביר לאותה בתולה טהורה ולא נשואה, כיצד תתרחש ההתעברות:

רוּחַ הַקֹּדֶשׁ תָּבוֹא עָלֶיךָ וְגִבּוֹרַת עֲלִיּוֹן תִּצֵּל עִלְיָךְ.
עַל-כֵּן גַּם-לְקֹדֶשׁ הַיְלֹד יִקְרָא בֶן-אֱלֹהִים
(לוקס א 35).

ואז, בשעה שהאישה התעברה באמצעות זרע רוח הקודש, התחולל נס. באירוע דרמטי זה הוחדרו החיים האלוהיים לגזע האנושי. כאשר העובר החל לגדול ברחמה של מרים, דם החל לזרום בגופו – דמו

היקר היה טהור ונקי מזהומים. אכן, דמו של האדון ישוע היה החיים עצמם!⁴

הדם האנושי הוא חומר מורכב באופן בלתי יאומן. אפילו כיום, אנשים העוסקים במחקר הרפואי, ממשיכים לגלות דברים נוספים על הסודות המעניקים חיים של הנזל הנסי הזה. במונחים פשוטים, ניתן לתאר כמה מתפקודי הדם בגוף האנושי כמטהרים את הגוף, כמעניקים חיים וכדוחי מחלות. עד כמה שדבר זה מופלא, אפילו נפלא יותר לדעת שאלוהים הפך זמין בעבורכם ובעבורי, זרם דם בעל מטרות זהות אך נסיות בהרבה. דם זה זמין בפני כל המחפש חיים "אמיתיים". בעבור החוטא, דמו של ישוע הוא מרכיב אלוהי המטהר אותו מן החטא. בעבור אנשים המתים באופן רוחני, דמו היקר מעניק עירוי של חיים; חיים בה' הידיעה. בעבור אנשים החיים באופן רוחני, דמו של ישוע הוא אמצעי המגן של אלוהים מפני התקפות השטן. אנו קוראים אודות דם יקר זה:

מִדַּעְתְּכֶם כִּי לֹא־בְדָבָר נִפְסָד, בְּכֶסֶף אוֹ בְּזָהָב,
נִפְדִיתֶם מִדָּרְךְ הַבְּלָכִים אֲשֶׁר הִנְחַלְתֶּם מֵאֵת אֲבוֹתֵיכֶם,
כִּי אִם־בְּדָם יֵקָר שְׁלֵשָׁה תָּמִים וּמוֹם אֵינְכֶם, בְּדָם
הַמְּשִׁיחַ (איגרת פטרוס הראשונה א 18-19).

כוחו המטהר של הדם

לפני זמן מה דווח בתקשורת על חברת תובלה חמדנית שהורידה את רף הדרישות ההיגייניות. בכדי להגביר את הרווח שלה,

4. ד"ר אמ. אר. דהאן, מצטט בספרו: "הכימיה של הדם", מספר פרסומים מתחום הפיזיולוגיה, המיילדות והאחיות ומסיק: "האם מעניקה לעובר (הילוד המתפתח טרם הולדתו) אלמנטים מזינים לבניית הגוף הקטן המתהווה בחובו של רחמה, אך הדם של העובר נוצר בתוכו. משעת ההתעברות ועד ללידה לא עוברת אפילו טיפת דם אחת מן האם אל העובר." מכל מקום, ד"ר רוברט אי. קולמן העיר בספרו, על השקפתו של ד"ר דהאן: "מבלי לנסות לערער על העמדה הזאת, [השקפתו של דהאן הגורסת שהתפתחות הגוף האנושי בעובר נוצרת באמצעות החדרת הזרע הזכרי, ולפיכך, אין לו שום מגע ישיר עם גוף האם] אני סבור שהוגן לציין שרופאים אחרים מפקפקים בתקפות ההשקפה הזאת. מכל מקום, בלי להתחשב בטבע הביולוגי של המצב הזה, אינני רואה כל סיבה מדוע השקפה זו צריכה להוות סוגיה. העובדה שישוע נולד מאלוהים צריכה להוציא מכלל חשבון את ההעברה התורשתית של החטא, כאשר מתייחסים למשמעות המיוחסת לדם של ישוע בכתבי הקודש.

השתמשה החברה במשאית בעלת מכל להובלת חומרים רעילים לצד אחד, ואז מילאה באופן לא רשמי את אותו מכל במוצר מזון נוזלי, על מנת להעבירו בנסיעה חזרה. דבר זה גרם לאנשים רבים לחלות באורח קריטי.

מכל מקום, אלוהים יצר בגוף האנושי מערכת תובלה נסית אשר מעבירה מזון לתאים, ובעת ובעונה אחת מנקה את הפסולת. מכיוון שבריאתו של אלוהים היא מושלמת, בתוך מערכת זרם הדם לא מתרחש זיהום בכיוונים מנוגדים. באורח מדהים, אף תא בגוף אינו מרוחק יותר מרוחבה של שערה מנימי הדם. אילו החומרים הרעילים לא היו מסולקים מן התאים הללו, התוצאה הבלתי נמנעת הייתה מחלה ומוות.

תיאור זה זהה לתיאור שנתן אלוהים כאשר הוא הסביר את שיטתו להסרת הנוכחות המזהמת של החטא מחיינו. טיהור כזה מתאפשר רק באמצעות דמו היקר של ישוע:

אִם-בְּאֹר גִּלְדִי, כַּאֲשֶׁר הוּא בְּאֹר, הִנֵּה נִתְחַבְּרֵנוּ
יַחַד וְדַם-יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בְּנוֹ יִטְהַרְנוּ מִכָּל-חַטָּא
(איגרת יוחנן הראשונה א 7).

זאת ועוד, אלוהים אמר שאין כל דרך אחרת להשגת מחילה על חטאינו, מפני ש... "אֵין כְּפָרָה כְּלִי-שְׂפִיכַת דָּם" (אל העברים ט 22).

כוחו המעניק חיים של הדם

תפקוד נוסף של הדם הוא להעביר את המים ואת החומרים המזינים לכל חלקי הגוף כדי לקיים את החיים. כאשר הדם אינו מגיע לתאים ולרקמות הגוף, מערכות הגוף גוועות. וכך, הגוף מת כאשר הדם חדל לזרום בו. מובן שהחיים מצויים בדם.

בהבינו זאת, אנו נזכרים בדבריו של האדון ישוע, אשר חריוו כל כך את תלמידיו, כאשר הוא דיבר אודות דמו שלו. ישוע אמר בתוקף:

אִם-לֹא תֹאכְלוּ אֶת-בֶּשֶׂר בֶּן-הָאָדָם וְשָׂתִיתֶם אֶת-דָּמוֹ,

אִיזְלָכֶם חַיִּים בְּקִרְבְּכֶם. הָאֵכֵל אֶת־בְּשָׂרִי וְהִשְׁתָּה אֶת־
דְּמִי יִשְׁלוּ חַיֵּי עוֹלָמִים, וְאֲנִי אֶקְיָמְנִי בַּיּוֹם הָאֲחֵרוֹן. כִּי
בְּשָׂרִי בָּאֵמֶת הוּא מֵאֵכֵל וְדְמִי בָּאֵמֶת הוּא מִשְׁקָה"
(יוחנן ו 53-55).

מכל מקום, ישוע המשיך להבהיר את כוונתו האמיתית. הוא אמר:
"הָאֵכֵל אֶת־בְּשָׂרִי וְהִשְׁתָּה אֶת־דְּמִי הוּא יֵלֵךְ בִּי וְאֲנִי בּוֹ"
(יוחנן ו 56).

כמה נפלא ומשמח להבין את מקור החיים הרוחניים האמיתיים! דמו של ישוע נשפך כדי לגאול את החוטאים מחטאיהם. דמו שנשפך בעדנו מאפשר לנו כעת ליטול חלק בחיים אשר הוא חלק לנו. האדון ישוע מסביר את המשמעות האמיתית הטמונה בשתיית דמו, כאשר הוא אומר: "ואני בו!" נהדר!

מאמינים בישוע אשר חוו באופן אישי את כוח התקומה של נוכחות של המשיח השוכן בקרבם, יכולים להעיד בניצחון כי: "המשיח אשר קם לתחייה – חי בי עכשיו!" אנשים כאלה, הנוטלים חלק בסעודת האדון: אוכלים מן הלחם ושותים מן היין – רואים בטקס זה אקט סמלי פשוט של הודיה ועדות. כמה נפלא!⁵

כוחו המגוון של הדם

הדם האנושי משמש בתפקוד נסי נוסף. לא רק שהדם מטהר את החיים ומעניק חיים, הוא אף מגן על החיים. כאשר אובחנה בהודו מגפת דלקת המפשעה, הדבר עורר פחד רב בכל רחבי העולם. כל מטוס סילון בין־יבשתי אשר יצא מהודו, עבר חיטוי בעשן, ובכמה מקרים הושמו אחדים מן הנוסעים בהסגר זמני לצורך בדיקה רפואית. אמברגו זמני הוטל על כל הטיסות הבאות היוצאות מהודו, מחשש שמא תתפשט מחלה קטלנית זו לארצות אחרות.

---

5. לצערנו, מיליוני אנשים עדיין מאמינים כי הלחם והיין המוגשים ב"סעודת אדון" מסוימות, עוברים שינוי של ממש והופכים להיות דמו וגופו הפיזיים של המשיח. הדבר שאותו ייעד האדון כסמל לחייו השוכנים בקרבנו – הובן באורח טרגי ומוטעה כעובדה גשמית, פשוטה כמשמעה.

אפילו ללא האיום של מגפת המפשעה, תמיד קיימת מתקפה קבועה על הגוף האנושי מצד חיידקים זרים, המאיימים לקטול את החיים. אך לדם יש מכניזם מופלא לביצוע התקפת נגד. הדם נושא בזרם הדם המגן על החיים, חומרים מנטרלי רעל וחומרים מיוחדים אחרים אשר מגנים על המערכת מפני פלישה בקטריאלית. כאשר מתרחשת פלישה כזאת, תאי הדם הלבנים, (הקיימים שם בעיקר למטרות הגנה) גדלים במספרם באורח משמעותי ועוברים לעמדת הגנה.

כמה נפלא לדעת שדמו של האדון ישוע המשיח, בדומה במידת־מה לכוח המופלא של הדם האנושי, משמש בשירות להגנת חיים. דמו של ישוע המשיח מגן על המאמין מפני הפצצות תמידיות מצד כוחות שטניים. בנבואה אודות מלחמת אחרית הימים שתתרחש בין השטן לבין אנשי אלוהים, אנו קוראים: "וְהָיָה נִצְחָהּוּ לְמַעַן דָּם־הַיֵּשׁוּעַ וְלְמַעַן דְּבַר עֲדוּתָם, וְלֹא־אָהָבוּ אֶת־נַפְשָׁם עַד לְמוֹת" (התגלות יב 11). גם אתה תוכל לעצור את התקדמות השטן ולגבור עליו באמצעות כוחו המגונן של דמו היקר של ישוע.

ניצחון זה על השטן נובא מייד לאחר שהשטן פיתה את אדם וחוה. אלוהים הבטיח אז שזרעה של האישה הוא שיגרום למפלתו של השטן: "וְאִיכָּה אֲשִׁית ... בֵּין זֶרְעֶךָ וּבֵין זֶרְעָהּ, הוּא יִשׁוּפֶךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תִּשׁוּפֶנּוּ עֵקֶב" (בראשית ג 15). זרע האישה עתיד למחוץ את ראשו של השטן, אך דבר זה לא יקרה לפני שהנחש ישוף את עקב המשיח. אכן, היה זה האדון ישוע המשיח עצמו, צאצא של האישה, אשר שפך את דמו היקר:

... לְמַעַן אֲשֶׁר יִבְטַל עַל־יְדֵי הַמּוֹת אֶת אֲשֶׁר־לוֹ
מִמְשַׁלַּת הַמּוֹת - הוּא הַשָּׂטָן (אל העברים ב 14).

שלא כמו הסטודנטים רודפי האשליות שפגשנו בתחנת הרכבת "סן לזאר" בפריז, רבים אחרים גילו את מקור החיים האמיתיים. לפני זמן־מה, פגשנו דורותי ואני מאה אנשים מאוגנדה אשר חשו בטוחים בחיים האמיתיים שמצאו. בדמו היקר של האדון ישוע המשיח, הם מצאו עוצמה המטהרת את הלב, מעניקה חיים

ועומדת בפני השטן. הם יכלו להעיד באמת, שמבחינתם, הדברים הישנים חלפו ואינם עוד, ושכל הדברים התחדשו.

למרות שפעלנו בניגוד לעצת פקידי השגרירות בקניה, אשר הזהירו אותנו מפני סכנה ממשמשת ובאה, עשינו, אישתי ואני, את דרכנו לאוגנדה, בהשראת רוח אלוהים אשר דחקה בנו. אלוהים הוא שתכנן את תזמונו של הסמינר הממושך שערכנו בחברת ראשי הקהילות האוגנדיים ונשותיהם. כפי שגילינו מאוחר יותר, אלוהים אף תכנן מראש את טיסתנו חזרה לארצנו. (מסתבר שהטיסה שלנו הייתה הטיסה האחרונה שעזבה את אנטבה לפני ההפיכה הצבאית הנוספת הבאה.)

מיד לאחר נחיתתנו בשדה התעופה, יכולנו לחוש באווירה של מתח ופחד. קשה לתאר את הבלבול ואת הזוהמה שקידמו את פנינו. אחת המכוניות הבודדות באזור אורגנה למעננו, וכך נסענו משדה התעופה על דרך הנקובה בבורות של פצצות. לאחר מרחק קצר, עצרה אותנו קבוצת חיילים פרועים באיומי אקדח. לא ידענו אם הם היו חיילים מטעם הממשלה, חיילים שמתנגדים לממשלה, או סתם בריונים לבושים במדים. מן הראוי לציין, שתוך זמן קצר הם זיהו שהנהג אשר הסיע אותנו שייך לשבט שלהם, וכך הם הניחו לנו בחוסר רצון מופגן להמשיך בדרכנו, מבלי לשדוד אותנו או לפגוע בנו בדרך כלשהי.

עם הגיענו למחוז חפצנו, גילינו, אישתי ואני, שמקום המפגש שיועד לסמינר שלנו, הוא מבנה אפל ומזוהם השוכן במרכזה של קהילה שהייתה שרויה בפחד. מכל מקום, כאשר ראשי הקהילות ונשותיהם הגיעו למפגש, שכחנו במהרה את מקום הימצאנו. היה זה האדון עצמו אשר אפף אותנו בחסדו בתחושה מהממת של שכירתו ותהילתו. אותן פגישות באוגנדה ייחרטו לעד בזיכרוננו כהתנסות במפגש על ראש הר עם האל החי.

ראשי הקהילות ונשותיהם ישבו על הספסלים הלא נוחים במשך שמונה שעות מדי יום, והקשיבו בתשומת לב רבה, לאמת מדבר אלוהים שדורותי ואני חלקנו איתם. בשעה שלימדתי, רשמה דורותי את ראשי הפרקים על הלוח הישן, כדי לסייע למאזינים שרשמו את הערותיהם על פיסות הנייר היקרות שלהם. לפתע, נשמעה תגרה

שהתרחשה בסמוך לדלת. גבר שיכור שנשא רובה נעצר בפתח, אך שותפו שהיה אף הוא שיכור, הצליח לפלס את דרכו דרך הקהל, מנופף ברובהו לכל עבר, ומכוון אותו לבסוף לעבר ליבה של דורותי.

"הבה נישא כולנו תפילה בעד האיש הזה ונבקש שהוא יכיר את ישוע." אמרה דורותי בשקט.

לאחר דקות אחדות, אשר נראו לי כמו נצח, פנה אלי המתרגם בפליאה מוחלטת ואמר: "אני לא מאמין למשמע אוזני, השיכור הזה פשוט אמר עכשיו, 'אני רוצה להכיר את האלוהים של האישה הזאת.'"

בשעה שהמתרגם דיבר אלי, חזיתי במראה שלא אשכח לעולם. בלא הבדל מה הייתה הסיבה לכך – בין אם היה זה מלאך שאילץ את הפולש לכרוע על ברכיו, בין אם הייתה זו אווירה מעוררת יראה של קדושתו ושכינתו של אלוהים אשר שררה במפגשינו וגברה על החייל השיכור, או בין אם היה זה אקט רצוני של ענווה שהאיץ בו לבטא בגלוי את צורכו העמוק ביותר – איני יודע מה גרם לזה. הדבר שאני כן יודע הוא, שברגע המדויק הזה החליק קנה הרובה באיטיות כלפי מטה וכלי הנשק שיועד להרס צנח לקרקע, בשעה שהחייל נפל על ברכיו.

זה לא היה הרגע המתאים להענקת הדרכה רוחנית מתוכננת היטב, ודורותי הבינה את זה. "תתפלל אחרי" היא אמרה. ואז, צעד אחר צעד היא הדריכה את הנפש התועה, העלובה והנזקקת הזו אל מרגלות הצלב – אל המושיע הגואל את החוטאים – שם הוא מצא את מקור החיים האמיתיים באמצעות דמו של ישוע.

מדוע אני מחלק אתך את החוויה הזאת עכשיו? פשוט בשל הדבר הבא שאירע באותו מפגש בלתי נשכח.

באסיפתנו נכחו גברים רבים, שהייתה להם אולי כל סיבה שבעולם לפחד ואפילו לשנוא את הפולש שפרץ למפגשנו בצורה כה אלימה. היו בינינו אנשים שזה עתה קיבלו איזמים על חייהם. אחד מרועי הקהילה הנוכחים איבד את אצבעותיו במהלך ניסיון כושל של חייל שניסה להרוג אותו. אך מכיוון שהם הכירו את האדון ישוע באופן

אישי ואהבו אותי, התאספו הגברים הללו סביב החייל השיכור כדי לחבקו ולהתפלל עבור אחיהם החדש במשיח.

ואז, ללא שום ליווי מוזיקלי, אך בהרמוניה אפריקנית מופלאה, הם פרצו בשירה. ליבי נמלא יראת כבוד בעודי הוגה במילים שהם שרו:

הו, הדם של ישוע,
הו, הדם של ישוע,
הו הדם של ישוע,
המטהרני מן החטא.

אילו רק נכחו עימנו באותו יום מנהיגי העולם! אין ספק שאף הם היו עדים לפתרון היחיד של אלוהים לקונפליקט הבין-שבטי, בין-גזעי ובין-לאומי:

... לְרִצּוֹת אֶל-עַצְמוֹ אֶת-הַכֹּל עַל-יְדוֹ, בַּעֲשׂוֹתוֹ שְׁלוֹם
בְּדַם-צִלְבוֹ ... וְגַם-אַתֶּם אֲשֶׁר הֵייתֶם מִלְּפָנִים מוֹזְרִים
וְאֵיבִים בְּנִמּוֹת לְבַבְכֶם אַחֲרֵי הַמַּעֲשִׂים הָרָעִים, עֲתָה
רְצֵה אֶתְכֶם ... (אל הקולוסים א 20-22).

אכן, רק אלה אשר נכנסים למערכת יחסים נכונה עם אלוהים לאחר שנצדקו בדם המשיח, יינצלו מחרון אפו של אלוהים:

וְעֲתָה, אֲשֶׁר נִצְדַקְנוּ בְּדַמּוֹ, מִדֶּמְאֵד נֹשָׁע בּוֹ מִן-הַקְּצָף.
כִּי אִם-נִרְצִינוּ לְאֱלֹהִים בְּנִמּוֹת בְּנוֹ בְּהוֹיֵתְנוּ אֵיבִים,
אֵף כִּי-נֹשָׁע עֲתָה בְּחַיּוֹ אַחֲרֵי אֲשֶׁר נִרְצִינוּ
(אל הרומיים ה 9-10).

אתנותה למחשבה

1. האם אתה באמת משתוקק ל"חיים" בה' הידיעה? אלה הם החיים שתיאר האדון ישוע באומרו: "אֲנִי בָאתִי לְבַעֲבוֹר הַבָּיָא לָהֶם חַיִּים וְיִמְלֵא סִפְקָם" (יוחנן י 10)
2. היכן נמצאים החיים בגוף האנושי, על פי כתבי הקודש? (קרא בספר ויקרא יז 11).
3. מהי משמעותו הנצחית של דמו היקר של האדון ישוע?
האם אתה בוטח בכוחו המטהר?
האם אתה בוטח בכוחו המעניק חיים?
האם אתה בוטח בכוחו המגונן?
האדון ישוע אמר:
"אֲנִי הִתְקוּמָה וְהַחַיִּים;
הַמָּאֲמִין בִּי יַחֲיֶה גַם פְּרִימֹת;
וְכָל־הַחַי אֲשֶׁר יֵאֱמֹן בִּי
לֹא־יָמוּת לְעוֹלָם"
(יוחנן יא 25-26).

כליל השלמות של ציורו של אמן,
זיו הפנים האנושיות, ההוד וההדר של הנוף –
אין ספק שלא ניתן לתאר במידה מספקת
אף אחד מן הדברים הללו באמצעות צליל.

במקרים האלה נחוצה ראייה.

פ ר ק ת ש י ע י

כיצד אוכל להצטרף למשפחת אלוהים?

במהלך שנות הארבעים המוקדמות, התקדם מדע הרפואה באורח ניכר בתחום ניתוחי העיניים. למעשה, ההתקדמות הייתה כה גדולה, עד שהתאפשר להסיר קרניות בריאות מעיניו של אדם שזה עתה נפטר, ולהשתילן בעיניו של עיוור. ד"ר סאנג'סטר סיפר לנו על תוצאות השתלת הקרנית הראשונה המוצלחת שנכח בה.

זמן רב לפני הזריחה ליווה ד"ר סאנג'סטר שני אנשים לרמות המרעה היפיכיים בסארי שבאנגליה. אחת מהם הייתה אישה אשר נולדה עיוורת; האדם השני היה מנתח העיניים שלה. שכבות של תחבושות הגנו על עיני המטופלת מפני האור, בימים שבאו אחרי הניתוח. התחבושות הוסרו בהדרגה. היא הפכה מודעת לרגישות חדשה לאור והייתה נרגשת מאוד. עכשיו, לפני הזריחה, הוסרה התחבושת האחרונה מעיניה של האישה הזאת שלא ראתה מימיה. באותו יום, הזריחה לא הייתה יכולה להיות מרהיבה יותר, בשעה שהשמש הציצה מעבר לאופק. הצללים הלכו והתקצרו והעלים הירוקים שרטטו את יופיים העדין בצלליות, על רקע זוהרו של הבוקר. ציפורים טרודות ניתרו על כר הדשא הרטוב מטל, בחיפוש בלתי נלאה אחר ארוחת הבוקר שלהם. התמונה כולה הציגה מחזה יפהפה ונפלא, בפני אישה שזכתה לראות לראשונה בחייה.

כשדמעות זלגו על לחייה, היא צעקה: "הו, ניסית לתאר את זה לעצמי, אבל אף פעם לא תיארתי לעצמי שמשהו יכול להיות כל כך נפלא!" ואז היא התיישבה ביראת כבוד דוממת לפני פאר בריאתו של אלוהים.

כיצד תוכל לנסות לתאר צבע אדום בפני אדם שלא ראה מעודו? האם תצליח לתאר את דרמת השקיעה בפני אדם שעניו לא הגיבו מעולם לאור? אין ספק שזה יהיה בלתי אפשרי. מילים המתארות יופי חזותי יקבלו משמעות קלושה, כאשר יתוארו באזני אדם שלא ראה מימיו. כליל השלמות של ציורו של אמן, זיו הפנים האנושיות, ההוד וההדר של הנוף – אין ספק שלא ניתן לתאר במידה מספקת אף אחד מן הדברים הללו באמצעות צליל. במקרים האלה נחוצה ראייה.

כאשר אדם מאמין מנסה לתאר יופי רוחני בפני אדם שאינו מאמין, הוא נתקל בקושי דומה. פעם, כששוחחתי עם סטודנט בפקולטה לרפואה, שלמד לקראת המבחנים הסופיים בבית החולים גאי שבלונדון, ניסיתי להסביר לו את פלא אהבתו של אלוהים. "אני פשוט לא יכול לראות את זה", הוא אמר. אף שהבנתי אותו, המשכתי בשיחה וניסיתי להתקדם הלאה: "לא, אני לא מניח שאתה יכול, מפני שאתה דומה לאדם שחי בחדר חשוך. אני יודע איך זה; חייתי בעצמי באפלה רוחנית, אבל עכשיו אני נמצא בחוץ, במקום בו זורחת שמש האהבה של אלוהים. "דויד", אמרתי, "כדי להבין את אהבתו של אלוהים, עליך לפסוע החוצה מן החדר החשוך אל תוך אורו הזורח של אלוהים." באותו יום, כרע דויד על ברכיו וביקש מן האדון ישוע לסלוח על חטאיו ולהיכנס אל חיוו. לעולם לא אשכח את הדברים שהוא אמר לי, כאשר קם על רגליו: "אף פעם לא חשבתי שזה יכול להיות כל כך נפלא!"

ממש כשם שכושר ראייה פיזי מעביר את יופייה של בריאת אלוהים לעיני האדם המתבונן, כושר הראייה הרוחני מוסר באופן דומה את מציאות נוכחותו, אהבתו ועוצמתו של אלוהים לנפש האנושית. לאחר שהאדון ישוע עלה השמימה, הוא דיבר באמצעות יוחנן השליח ומסר אבחון מזעזע, הנוגע למצבם הרוחני של אנשי העיר לאודיקאה. וכך הוא אמר להם:

”וְלֹא יִדְעֶתָּ כִּי ... אֵתָּה ... עֵינִי” (התגלות ג 17).

האם אתם יכולים לתאר לעצמכם אדם עיוור שאינו מודע למצבו המצער? לאחר שהאדון ישוע איבחן את עיוורונם הרוחני של אנשים אלה, הוא המשיך לתאר את התרופה למצבם: ”אֲנִי אֵינְעִידְךָ ... לְמִשְׁחַ עֵינֶיךָ קַלּוּרִית, לְמַעַן תִּרְאֶה” (התגלות ג 18). כמה חשוב המרשם הזה! עיוורון רוחני דורש ניתוח עיניים רוחני, אשר מתבצע על ידי פעולת רוח הקודש.

בפעם הראשונה שבה נולדת, הייתה זו לידה פיזית. אך הלידה הפיזית לא העניקה לך כושר ראייה רוחני והבנה רוחנית. כדי להיחלץ מן האפלה הרוחנית ולעבור אל אור דַּעַת פְּבוֹד הָאֱלֹהִים (השנייה אל הקורינתים ד 6), עליך להיוולד בשנית. ישוע אמר לנקדימון:

”הַנּוֹלֵד מִן־הַבֶּשֶׂר בְּשָׂר הוּא; וְהַנּוֹלֵד מִן־הָרוּחַ רוּחַ הוּא. אֶל־הַתֵּמָה עַל־אִמְרֵי לְךָ, כִּי עָלֶיכֶם לְהוֹלֵד מִלְּמַעְלָה (יוחנן ג 7-6) ... אִם־לֹא יוֹלֵד אִישׁ מִלְּמַעְלָה, לֹא־יִכָּבֵל לְרִאיוֹת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים” (יוחנן ג 3).

וכך, כדי לראות את מלכות האלוהים, עליך להיוולד בשנית. כמו כל אדם, אף אתה נולדת עם ואקום רוחני הדורש להתמלא. ריקנות רוחנית זו יכולה להגיע אל סיפוקה, אך ורק באמצעות נוכחות המשיח שקם לתחייה אשר יבוא וישכון בקרבך. כאשר תקדם בברכה את המשיח הנכנס אל חיך כמושיעך, תכלית ונחיצות מותו יישאו פרי בחיך. ישוע לא מת רק כדי למחול על חטאיך; ישוע מת כדי שלבך יהפוך למקום נקי וטהור רוחנית, בו הוא יוכל לשכון. אתה חייב לזכות במחילה על חטאיך, לפני שהוא יבוא וישכון בלבך. בשעה ששוחחתי עם מאמין אפריקני צעיר, קלטתי את תשוקתו העזה לבשר את הבשורות הטובות אודות המשיח בקרב צעירי ארצו. בשבוע שלאחר מכן, עמדתי להעביר שיעורים בכתבי הקודש בפני כמאתיים רועי קהילות, וכך הזמנתי אותו להצטרף אלינו. למרות שעדיין היינו רחוקים כמה עשרות ק"מ מן המקום שבו אמורים היו רועי הקהילות להתאסף, הצעתי לו לנסוע באוטובוס

בדרך החתחתים הארוכה הזאת כדי לפגוש אותנו. וייליאם הגיע עייף ורצוף, אך מאושר ושמח מאוד ללמוד עוד אודות אלוהים ודברו. וייליאם לא נסע באוטובוס הצפוף האפריקני הזה רק בשביל הכיף! הנסיעה באוטובוס הייתה הדרך שלו להגיע למפגש. המטרה האמיתית שעמדה לנגד עיניו, הייתה הדבר שציפה לו בסוף מסעו. באופן דומה, האדון ישוע ידע שהדרך היחידה שבאמצעותה יוכל להיכנס לחייו כדי להתחבר אתך בחברותא, תהיה על ידי הענקת דרך אשר תטהר את לבך מן החטא. אף על פי שמחילת החטאים שלך נחוצה, חייו החדשים במשיח ויכולתך להתחבר בחברותא עם אלוהים, הם תשוקתו הסופית של המשיח בעבורך. האם תוכל להיות מרוצה ולהסתפק בפחות מזה? אחרי הכל, הקשר האישי הזה עם המשיח הוא התכלית עצמה שלמענה נבראת. לדעת שהמשיח שוכן בלבך, משמעו לדעת שחיי הנצח כבר החלו כאן ועכשיו. נוכחות המשיח השוכנת בך מחדירה את חייו לחייו.

וְזֹאת הִיא הָעֵדוּת, כִּי חַיֵּי עוֹלָמִים נָתַן לָנוּ הָאֱלֹהִים,
וְהַחַיִּים הָאֵלֶּה בָּבְנוֹ הֵמָּה. אֲשֶׁר יִשְׁלֹוּ הַבֵּן
יִשְׁלֹוּ הַחַיִּים; וְאֲשֶׁר אֵינְלוֹ בֶּן־הָאֱלֹהִים אֵין לוֹ הַחַיִּים
(איגרת יוחנן הראשונה ה' 11-12).

וכך, אין זה מפתיע שאחרי שדויד, ידידי, ביקש מאלוהים לסלוח לחטאיו ולהיכנס אל חייו, הוא הכריז: "אף פעם לא חשבתי שזה יכול להיות כל כך נפלא!"

אך מה עלי לעשות?

כאשר אנשים שמעו את פטרוס מטיף אודות חייו, מותו ותקומתו של ישוע המשיח, אלוהים העניק להם תשוקה להכיר את המושיע. רוח הקודש עשתה למענם את אותה הפעולה שהיא עושה למענך כיום. הם הקשיבו לפטרוס אשר אמר להם כי ישוע היה האדון (אדוני – יהוה) ומשיח אלוהים. ההבנה החדשה הזאת אודות זהות המשיח, יצרה בהם הכרה פנימית עמוקה ביותר הנוגעת להיותם חוטאים, ולהזדקקותם במושיע. בשעה שהגו בדחייתם את הצלוב – את המושיע עצמו – או באדישותם כלפיו, הכתובים מספרים

לנו שהם התעצבו אל ליבם ושאלו ברצינות: "מָה עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת?" (מעשי השליחים ב 37).

תשובתו הראשונה של פטרוס הייתה הפצרה שהם יחזרו בתשובה. ללא חרטה כנה על החטא, האמונה אינה אמונה אמיתית; היא רק 'פנטזיה' או 'העמדת פנים'. אמונה מושיעה כוללת גישה של אמון ואף כרוכה בשינוי בגישה.

כאשר תודה בפני ישוע בהבעת אמון פשוטה, עבור הדברים שהוא עשה למענך במותו על הצלב, גישתך כלפי אלוהים וכלפי החטא תעבור שינוי דרמטי. רק אז תבצע בך רוח הקודש את ניתוח העיניים הרחחניות, והמוח שלך יתחיל לראות דברים מזווית ראייה שונה לגמרי. למעשה, משמעות המילה 'חרטה' היא 'שינוי דעת'. לפיכך, חוויה אמיתית של לידה מחדש כרוכה בשינוי בסיסי המתחולל במוח בנוגע לאלוהים ולחטא.

בנוגע לאלוהים:

החרטה (שינוי הדעת) שוללת ודוחה כל מושג כוזב אודות אלוהים. באפריקה, ראיתי אנשים אשר לאחר שנאבקו קשות במשיכתם אל דרכיהם הישנות ומנהגי האלילות שלהם, שרפו בפומבי את אליליהם לאחר שפנו לישוע. יש לי ידידים שהפגינו התנגדות מול לחצים חברתיים עזים שהופעלו עליהם, ואפילו עמדו בפני איומים וסכנות, כאשר הם זנחו את השיטות הדתיות או החברתיות הכוזבות שדגלו בהן, ופנו לאלוהי כתבי הקודש. אמונה מושיעה חייבת להיות מעוגנת בשכנוע פנימי איתן, כי ישוע הוא יהוה – האל המושיע האחד והיחיד.

בנוגע לחטא:

כאשר תחווה באמצעות האמונה את התנסותך ישועתך, אתה תכיר בהיותך חוטא ותודה בעובדה זו בצער ובבושה. משמעות התחרטותך (שינוי דעתך) הנוגעת לחטא תתבטא בכך שאתה תחדל לתרץ את חטאיך; ותפסיק לקוות שצדקתך תושיע אותך. צדקתו של האדם היא "כְּבִגְד עֲדִים" (ישעיהו סד 5) בנוכחותו של

אלוהים קדוש. אך אם תפנה אל ישוע, תתמלא בתשוקה לעזוב את כל אותם דברים בחיך אשר אינם רצויים בעיניו.

חשוב על הדוגמה הבאה. רב טוראי בצבא הנמצא בחופשה מקבל באחד הימים שני מכתבים. האחד מידיד; השני ממפקדו. במכתב הראשון מצורפת הזמנה לחתונת ידידו, אך המכתב השני מכיל פקודה מן המפקד שלו, המצווה עליו להתייצב בבסיס. אין ספק שקיים הבדל בין הזמנה לבין פקודה. להזמנה ניתן לסרב בנימוס, אך לפקודה ניתן להגיב רק בציות או בחוסר ציות.

מכיוון שאלוהים אוהב אותך, ומשום שהוא יודע שהחטא יהרוס את חיך, הוא אינו מזמין אותך להתחרט על חטאיך; הוא מצווה עליך לעשות זאת. כאשר שאל שיים להציג את הבשורה בפני הפילוסופים וקהל הצופים בבירת האוניברסיטאות של יוון, הוא אמר: "עֲתָה ... מְצִיָּה הוּא (אלוהים) אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם בְּכָל־אֶפְסֵי־אָרֶץ כִּי שׁוֹב יֵשׁוּבוּ" (מעשי השליחים יז 30). שים לב, המילה "כל" כוללת אותך!

הנס הוא, שכאשר אתה נוטש את המושגים המוטעים אודות אלוהים שבהם אתה מחזיק; ובאופן דומה, כאשר אתה נוטש את חטאיך, ופונה באמונה אל ישוע כדי להכתירו כאדונך וכמושיעך, רוח הקודש תפעל בלבך "גַּם־לְחַפֵּיךָ, גַּם־לְפַעֲלֵךָ" (אל הפיליפיים ב 13), ולעשות את הדברים הרצויים בעיני אלוהים. וכך, אלוהים מבטיח להעניק למי שמוכן לחזור בתשובה, את התשוקה לעשות את רצון אלוהים ואף את הכוח לבצע זאת. רק אז חיך ישתנו ויגשימו את הפוטנציאל שאלוהים ייעד בעבורך.

כידידך, אני מפציר בך לקבל את האדון ישוע המשיח ללא דיחוי. מצא פינה שקטה שבה תוכל להשתחוות בתפילה לפני אלוהים. מובן שאם רק תחזור כמו תוכי אחרי מילות התפילה, לא תשיג דבר. הדבר החשוב הוא, שתפנה באמונה אל ישוע, אשר אמר:

"אֲנֹכִי הֵנְנִי הַדֶּרֶךְ וְהָאֵמֶת וְהַחַיִּים; לֹא־יֵבֵא אִישׁ אֶל־הָאָב כִּי־אִם־עַל־יָדִי" (יוחנן יד 6).

יתכן כי תחפוץ עתה לעצום את עיניך ולהתפלל תפילה ספונטנית מלבך, או להיעזר בתפילה המוצעת הבאה:

היענותי בתפילה:

הו אלוהים,

עד כה, לא הכרתי אותך ולא אהבתי אותך.

אך אני מודה לך שאתה הכרת אותי ואהבת אותי.

אני חוטא ואינני יכול לעשות מאומה כדי להרוויח את ישועתי.

אדון ישוע, אני פונה עתה אליך באמונה ומבקש את סליחתך!

אני מודה כי אני חוטא ואני מתחרט על חטאי.

תודה לך, אדון ישוע, על שמתת עבורי ועל שהצעת לי את

כוחו המטהר והמעניק חיים של דמך היקר. אני מכקיד עתה

את חיי באמונה תחת כוחו המגונן של הדם היקר הזה.

אדון ישוע, אנא, היכנס אל לבי ומשול בחיי.

תודה לך אדון ישוע, על כך שנולדתי מחדש באמצעות רוח

קודשך.

כל כך נפלא לדעת כי על ידי כוח תקומתך הפכתי לילד של

אלוהים, וכי אחיה איתך לנצח!

הִנְנִי יֹסֵד בְּצִיּוֹן אֶבֶן פֶּנֶה אֶבֶן בְּחֵן וַיִּקְרָה,

וְהַמְּאֲמִין בָּהּ (באבן הפינה) — הלא היא ישוע המשיח —

בוטח בה ומסתמך עליה) לֹא יִבוֹשׁ.

(איגרת פטרוס הראשונה ב 6; ישעיהו כח 16)

עכשיו, ספר לאדם אחר על הדבר שעשית זה עתה. זכור כי ישוע חי
בך, וכי יש בו את כל הכוח שתזדקק לו, כדי לדבר ולחיות למענו:

כִּי אִם־תִּזְכֶּה בְּפִיךָ אֲשֶׁר יֵשׁוּעַ הוּא הָאֲדוֹן וְתֵאֱמִין

בְּלִבְבְּךָ אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים הִעִירוּ מִן־הַמֵּתִים, אִז תִּוְשַׁע.

כִּי בְלִבְבוֹ יֵאֱמִין הָאָדָם וְהִיתָה לוֹ לְצַדִּיקָה; וּבְפִיהוּ יוֹדֶה

וְהִיתָה־לוֹ לְיִשׁוּעָה (אל הרומיים י 9-10).

אתנחתא למחשבה

1. כיצד תוכל להביע בצורה הטובה ביותר את הכרת התודה שלך על קבלת מתנה כה נדיבה?

האם תאמר: "אנא תן לי אותה"?
או: "תודה לך"?

2. האם ביטחונך בהיותך ילד של אלוהים, נובע מן האמונה או מן הרגש שלך?

בְּחֶסֶד נִשְׁעַתֶּם עַל־יְדֵי הָאֱמוּנָה;
וְלֹא מִיַּדְכֶם הִיְתָה זֹאת, כִּי־מִתַּת
אֱלֹהִים הִיא (אל האפסיים ב 8).

3. האם אמונתך באדון ישוע כוללת:
— יסוד של חזרה בתשובה?
— יסוד של הבעת תודה?
— גישה של תלות מוחלטת בו?

4. האם אתה מוכן להודות כעת לאלוהים על ישועתך ולהלל את האדון ישוע, לא רק בזכות הדברים שהוא עשה למענך, אך גם בזכות מי שהוא?

דבר לא יוכל לגעת בי
— שום נסיכות, שום צרות, שום ניסיונות —
לפני שיחלוף בראש וראשונה על פני אלוהים ועל פני המשיח,
ורק אז יגיע אלי.
אם מי מן הדברים הללו נגע בי, אזי יש לו מטרה נכבדה,
אשר יתכן כי היא נבצרת מבינתי ברגע זה.
כאשר אתנסה בקשיים ובניסיונות, אסרב להיבהל על נקלה,
או אז אשא עיני אליו,
ואקבל את הדברים כאילו הם באים מכס האלוהים
ולשם תכלית כבירה, למען אתברך.
שום צער לא יצערני, שום ניסיונות קשים לא יפרקוני מנשקי,
שום נסיכות לא ידאיגוני —
מפני שאמצא שלוה ואעלוץ במהותו של אדוני!
זהו ניצחון האמונה!

אלן רדפאט

פ ר ק ע ש י ר ז

ומה עוד?

הישועה היא מתת חינם! לא תוכל לעשות דבר כדי להשיג אותה.
האדון ישוע עושה את הכל.

בשעה שהתפללת בכנות את התפילה שהצענו (או תפילה דומה),
אמונתך במשיח הפכה אותך לילד אמיתי של אלוהים.

וְהַמְקַבְּלִים אֹתוֹ, נִתְּנָעוּ לְמוֹ לְהִיּוֹת בְּנֵי לְאֱלֹהִים,
הַמְּאֱמִינִים בְּשֵׁמוֹ (יוחנן א 12)

חוב הסיכויים שתשאל עכשיו: "מה עוד מצפה לי?" ממש לפני
שישוע עזב את תלמידיו לשם ביצוע משימת ניצחונו על המוות
ועלייתו לשמיים, הוא אמר: "עֲמַדוּבִי, וְאֲנִי בְכֶם" (יוחנן טו 4).
במילים אלה הסביר ישוע את תמצית החיים המשיחיים. מנקודת

מבטו של אלוהים, המאמין עומד בבנו – ושם הוא יישמר מוגן עד הגעתו לשמיים. מכל מקום, מנקודת המבט האנושית, מכיוון שהאדון אשר קם לתחייה שוכן במאמינים האמיתיים, בני משפחתם, ידידיהם ועמיתיהם לעבודה יתוודעו לאיכות חיים, הניתנת להסבר אך ורק במונחים המדברים על המשיח השוכן בקרבם של המאמינים.

נניח שאתה מביט במחתת-גחלים המוטלת בתוך אש. כאשר תסתכל עליה, תוכל לומר: "המחתה נמצאת בתוך האש", אך כאשר תתבונן בה מקרוב, תבחין כי המחתה בוהקת באדום-לוהט, ואז יהיה אף נכון למדי לומר: "האש נמצאת במחתה." באופן דומה, דמיון כוס המוטלת בדלי מים. הכוס נמצאת במים, אך המים אף נמצאים בכוס!

כאשר אתה נולד מחדש, רוח הקודש מטבילה (משקיעה) אותך, הלכה למעשה, לתוך גוף המשיח.

עתה, כתבי הקודש מבטיחים לך כי: "חַיִּיכֶם צְפוּנִים עִם־הַמְּשִׁיחַ בְּאַלְהֵים" (אל הקולוסים ג 3). אכן, מכיוון שנולדת מחדש, אתה נמצא כעת במשיח! כמה נפלא! כמו כן, כאשר נולדת מחדש, חיי התקומה של המשיח השוכנים בקרבך, הפכו למציאות מזהירה ואישית בחיך באמצעות גבורת רוח הקודש. אתה יכול לשמוח עכשיו כי: "הוא הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר בְּכֶם, אֲשֶׁר הוּא תִקְנֵת הַכְּבוֹד (אל הקולוסים א 27). אכן, מכיוון שנולדת מחדש, המשיח אשר קם לתחייה חי כעת **בְּקִרְבְּךָ**. נהדר!

עתה, הבה נבחן לעומק את הדברים שכתבי הקודש אומרים אודות ההשפעה המשחררת הטמונה באמת הכפולה הזאת – אני במשיח והמשיח בי.

אני במשיח

כִּי בְּרוּחַ אֶחָד נִמְבָּלְנוּ כְּלָנוּ לְגוֹף אֶחָד (הראשונה אל הקורинתיים יב 13)

או הַיִּינְכֶם יָדְעִים, כִּי כְּלָנוּ הִנְמַבְּלִים לְמִשִּׁיחַ יֵשׁוּעַ לְמוֹתוֹ נִמְבָּלְנוּ? לָכֵן נִקְבְּרָנוּ אִתּוֹ בְּטַבִּיִּלָּה לְמוֹת, לְמַעַן

בְּאִשֶּׁר יַעֲזֹר הַמְּשִׁיחַ מִן־הַמֵּתִים בְּכִבּוֹד הָאֵב, בֵּן נְתִיחֵלֶד
גַּם־אֲנַחְנוּ בְּחַיִּים מִחֻדְשֵׁים (אל הרומיים 1 ו 4-3).

בְּיַמָּתָם וְחַיֵּיכֶם צְפוּנִים עִם־הַמְּשִׁיחַ בְּאֵלֵהֶם
(אל הקולוסים 1 ג 3).

לפני שנים אחדות הכרתי ילד חולה בסרטן הדם. באותה תקופה הוא היה רק בן שבע, אך היה עליו להגיע אחת לשלושה חודשים אל הרופא כדי לקבל זריקה בעמוד השדרה. באחד מביקוריו, ביקש הרופא לדעת מדוע דריל לא בכה כמו כל הילדים והילדות אשר בוכים בשעה שהמחט חודרת לעמוד השדרה שלהם. הרופא שאל אותו: "זה לא כואב לך?" "כן, בטח שזה כואב," השיב דריל, "אבל דוקטור, אתה לא מביין; המחט צריכה לחדור קודם דרך ידו של ישוע לפני שהיא נוגעת בי." נפלא לדעת שמכיוון שאתה נמצא עכשיו במשיח, הוא מספיק כדי לטפל בכל דבר ובכל ניסיון העובר עליך! זוהי אמונה!

ממש כשם שקיבלת את האדון ישוע באמונה, כך תוכל על פי עקרון זהה של אמונה, להקצות לעצמך את יכולתו המספקת של האדון ישוע המשיח, כדי לספק את כל דרישות החיים. במילים אחרות, צעד האמונה הראשוני שלך פתח בפניך את הדלת כדי לאמץ גישה מתמשכת של אמונה: לָכֵן בְּאִשֶּׁר קִבַּלְתֶּם אֶת־הַמְּשִׁיחַ, אֵת יֵשׁוּעַ אֲדִינְנוּ, בֵּן גַּם־הִתְהַלְכּוּ בּוֹ (אל הקולוסים 2 ב 6).

אף על פי שנולדת מחדש, אלוהים אינו מצפה ממך לחקות את חייו של ישוע. מיליוני משיחיים אשר ניסו לעשות זאת – ותמיד ללא הצלחה – הפכו מתוסכלים לגמרי. אך אלוהים מספר לנו אודות האספקה הנפלאה שהוא מעניק לחיינו המשיחיים. כיוון שמתנו עם המשיח, כמתים במשיח אנו מתים לכל דרישותיה והרשעותיה של התורה. לפיכך, כפי שהיה בעבר, כך אף עתה ובעתיד, אנו מתים לכל תקווה שהיא, המאמינה כי נוכל לספק את דרישות התורה בכוחות עצמנו. אכן, אנו מתים לכל שריד של בטחון עצמי שעשוי לסייע לנו לחיות את החיים הרוחניים. אך, תודה לאל, אנו חיים ונעזרים באופן נפלא בכל היכולת המספקת, המאפשרת והמגוננת של האדון ישוע המשיח אשר קם לתחייה!

כאשר אנו מנסים לטפל בכוחות עצמנו בלחצים ובניסיונות הצצים בחיים, מתעוררת בעיה. המאמין החדש יגלה כי לא יעלה בידו לחיות את החיים המשיחיים בכוחות עצמו, ממש כפי שלא עלה בידו בעבר, טרם נולד מחדש. ישוע המשיח אשר הזהיר אותנו מפני הנטייה הזו, אמר בבהירות: "בְּלִעְדֵי לֹא תוּכְלוּן עֲשׂוֹת מְאוּמָה" (יוחנן טו 5).

למעשה, בדברו אודות סכלות המאמץ העצמי, דיבר שאול השליח באופן בוטה אל המאמינים באזור גלטייה. בניסיון להחזירם אל העיקרון האלוהי הדוגל בחיים באמצעות אמונה בלבד, שאול העלה בפניהם שאלה רטורית שהייתה אמורה להוביל לתשובה מובנת מאליה:

זֹאת לְבַד חֲפִצְתִי לְלַמֵּד מִכֶּם, הֲאִם מִמַּעֲשֵׂי הַתּוֹרָה
קִבַּלְתֶּם אֶת־הַרוּחַ, אוּ מִשְׁמוּעַת הָאֱמוּנָה? הֲאִתֶּם
סְכָלִים כָּל־כָּךְ? אֲשֶׁר הַחֲלוּתֶם בְּרוּחַ, וְעַתָּה תִּכְבְּלוּ
בְּבִשָּׁר? (אל הגלטים ג 2-3).

מובן שהם התחילו את חייהם במשיח, ממש כשם שאתה עשית זאת, על ידי צעד של אמונה. רק על ידי אותה אמונה המסתמכת על אלוהים, הם יכלו לקוות כי ... "יִמְלְכוּ בַחַיִּים עַל־יְדֵי הָאֶחָד, יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ. (אל הרומיים ה 17).

באופן מצער, חיוניותה של האמונה המסתמכת על אלוהים, הוחלפה בקרב מאמיני גלטייה במאמץ העצמי העקר והגליסטי. אך, תודה לאל, אם תמשיך לחיות את חייך מתוך תלות באדון החדש אשר מצאת, מצב העניינים המצער אשר שרר בגלטייה, לא יהיה לעולם מנת חלקך.

המשיח חי בקרבי

עִם־הַמְּשִׁיחַ נִצְלַבְתִּי וְאֵין־עוֹד אֲנִכִּי הַחַי,
כִּי אִם־הַמְּשִׁיחַ הוּא חַי בְּקִרְבִּי (אל הגלטים ב 20).

וְאִם-הַמְּשִׁיחַ בְּקִרְבְּכֶם, אִזּוּ הַגּוֹף מֵת הוּא בְּדַבַּר
 הַחַמָּא; וְהָרוּחַ חַיִּים הוּא בְּדַבַּר הַצְּדָקָה. וְאִם-יִשְׁכַּן
 בְּקִרְבְּכֶם רוּחַ הַמַּעִיר אֶת-יְשׁוּעַ מִן-הַמַּתִּים,
 הוּא אֲשֶׁר הָעִיר אֶת-הַמְּשִׁיחַ מִן-הַמַּתִּים גַּם
 אֶת-גּוֹיֹתֵיכֶם הַמַּתוֹת יִחְיֶה עַל-יְדֵי רוּחוֹ הַשָּׂכֵן
 בְּקִרְבְּכֶם (אל הרומיים ח 10-11).

אֲשֶׁר-רָצָה הָאֱלֹהִים לְהוֹדִיעַם אִיזָה הוּא עֶשֶׂר כְּבוֹד
 הַסּוּד הַהוּא בְּגוֹיִם; וְהוּא הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר בְּכֶם, אֲשֶׁר
 הוּא תְּקִנַת הַכְּבוֹד (אל הקולוסים א 27).

... שְׁיִשְׁכַּן הַמְּשִׁיחַ בְּלִבְכֶם בְּאִמּוֹנָה
 (אל האפסיים ג 17).

תוכל לבטא את אמונתך המסתמכת על חיי המשיח אשר בקרבך,
 בכך שתאמר: "תודה לך, אדון ישוע, אתה כל הדברים שאני אינני.
 אני נותן לך רשות להיות מי שאתה בתוכי ודרכי." המציאות
 המדהימה של חייך המשיחיים היא, שאלוהים הטיל את האחריות
 להצלחתך על מישהו אחר – האדון ישוע המשיח! ישוע הוא
 היחיד המסוגל להתמודד עם הפיתויים וההזדמנויות אשר יצו
 בחיך. אתה יכול להיות 'תיאולוג' בלי המשיח, אתה יכול להיות
 'מטיף' בלי המשיח, אתה יכול להיות 'מבשר' בלי המשיח, אך לא
 תוכל להיות מאמין משיחי, אם המשיח לא יחיה בלבך.

ישוע הוא האישיות היחידה אשר יכולה לחיות את החיים המשיחיים
 במלואם. עתה, ישוע השתכן בלבך באורח נסי באמצעות רוח
 קודשו. כעת הוא יכול לפעול דרכך ולמענך, ולעשות את אותן
 פעולות שלא הצלחת לעשות מעולם למען עצמך. הוא, האחד
 הטהור, מהווה את טוהרך בעולם נטול מוסריות; הוא, המנצח,
 מהווה את ניצחונך בעולם גדוש פיתויים; הוא, המגלם את האהבה,
 מהווה את אהבתך בעולם אנוכי. אכן, האחד אשר הוא התקומה
 והחיים מהווה כעת את הוויית חייך המשיחיים.

כאשר תקדיש בענווה את חייך ותהפוך אותם זמינים בפני האדון

ישוע, אשר בא "לְבַקֵּשׁ וּלְהוֹשִׁיעַ אֶת־הָאָבָד" (לוקס יט 10), תוכל עתה אף לבטוח בו ולדעת כי הוא יחפש ויושיע נשמות אבודות דרכך! כאשר המאמינים המשיחיים מגלים כי הם משמשים ערוץ להעברת חיי ישוע אל הזולת – חייהם נעשים מרגשים מאוד.

זכור – אף שישוע שב לשמיים – אין ספק שהוא לא הסתלק ממך. כאשר ישוע עזב את תלמידיו בעולם, הוא אמר להם:

עוֹד מְעַט וְהָעוֹלָם לֹא יוֹסִיף לִרְאוֹת אֹתִי, וְאַתֶּם תִּרְאוּנִי,
כִּי חַי אֲנִי וְגַם־אַתֶּם חַיִּים תִּהְיוּ. וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יָדוּעַ
תִּדְרְעוּ כִּי־אֲנִי בְּאֶבְרֵי וְאַתֶּם בְּי וְאֲנִי בְכֶם
(יוחנן יד 19-20).

יתכן כי תשאל כעת, "כיצד יהפכו כל המקורות שאלוהים העניק לי במשיח, לממשיים ולמעשיים בחיי?" שאלה טובה! שאלה זו מכירה בפער הרחב שבין אמונה שכלית לבין אמונה אשר מתבטאת בניסיון אישי. היא אף רומזת על תשוקתך הכנה להשיג אמונה מתפקדת. התשובה הפשוטה היא, שחיי הניצחון של המשיח באים לידי ביטוי באמצעות המאמין, בתגובה להבעת תודה. אמונה אמיתית אומרת תמיד: "תודה לך."

לדוגמה, הדרך הטובה ביותר שבה תוכל להביע את אמונתך בישועת המשיח, היא בכך שתודה לו על סליחת חטאיך. עתה, תוכל אף להודות לו על העובדה שהוא יהפוך להיות בעבורך המענה המדויק אשר יספק את צורךך ברגע הזדקקותך.

בְּלִי אֱמוּנָה לֹא־יִוָּכַל אִישׁ לְהִיוֹת רְצוֹי אֱלֹהֵי־אֱלֹהִים
(אל העברים יא 6).

בתשוקתך לרצות את המשיח, עליך לחיות את חיי אמונתך בהבעת תודה קבועה לאדון ישוע, אשר יספק את צרכיך בכל התחומים.

כאשר פטרוס כתב למאמינים אשר סבלו רדיפות בשל נאמנותם לאדון ישוע המשיח, הוא דרש מהם: "אֲתִיְהוּה אֱלֹהִים, אַתּוּ תִקְדְּשׁוּ (תייחדו, תרוממו, תעניקו לו את מלוא חופש הפעולה) בְּלִבְבְּכֶם" (איגרת פטרוס הראשונה ג 15). כאן מובע סודו הגלוי

של אלוהים, המראה לנו כיצד להתמודד בשעת רדיפה בשל אמונתנו. עליך להיות בטוח כי ישוע הוא אדון חייו.

כאשר האדון ישוע יהיה אדון חייו, אתה תיהנה מהתחברות מתמדת אתו. רק אז תהיה חופשי באמת לשים בו את מבטחך, בכל הנוגע לדרישות היומיומיות ולהזדמנויות הצצות בחייו. כפי שכתב מחבר המזמורים, ג'ורג' מאטסון:

אדון, עשני שבוי,
אז אהיה חופשי;
אלצני למסור את חרבי,
אז אהיה מנצח.

בניגוד לרעיון הפופולרי אודות חופש, חופש אמיתי אינו מתבטא בהיותי זכאי לעשות ככל העולה על רוחי. חופש אמיתי נמצא בכוח שניתן לי כדי לעשות את הדברים שעלי לעשות! זכור את דבריו של שאול השליח אשר אמר: "כָּל־זֹאת אוֹכֵל בְּעֶזְרַת הַמְּשִׁיחַ הַנּוֹתֵן בְּחַ בְּקַרְבִּי" (אל הפיליפיים ד 13).

במהלך ההתעוררות הדתית בצפון אירלנד בשנת 1859, אלפי בני אדם קיבלו את האמונה במשיח. אנשים אלה שהפכו מאמינים, הביעו את מחויבותם האישית והרצינית כלפי ישוע, על ידי חתימה על "הצהרת אמונה". באותה עת, אנשים כה רבים חוו את המשיח הקם לתחייה, באופן כה עז ומחולל שינוי, עד אשר האווירה המוסרית במדינה השתנתה לגמרי.

אף על פי שאין שום דבר ראוי לשבח בחתימה על מסמך כזה, יתכן כי בשלב הנוכחי בחייו, צעד זה יסייע לך לתת תוקף להיענותך לאלוהים, באמצעות חתימה על המסמך המופיע בדפים הבאים.

יְאֱלֹהֵי הַשָּׁלוֹם, אֲשֶׁר בָּדַם בְּרִית עוֹלָם הַעֲלָה מִן־הַמַּתִּים
אֶת־רֵעָה הַצָּאֵן הַגָּדוֹל, אֶת־יֵשׁוּעַ אֲדֹנָי, הוּא יִשְׁלִימְכֶם
בְּכָל־מַעֲשֵׂה טוֹב לַעֲשׂוֹת רְצוֹנִי, בְּפַעֲלוֹ בְּכֶם אֶת־הָרְצוֹי
לְפָנָיו בִּי־יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ, אֲשֶׁר־לוֹ הַכְּבוֹד לְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים. אָמֵן (אל העברים יג 20-21)

כדי לחבר את
הצהרת האמונה שלך,
היעזר בפסוקים מכתבי הקודש
המופיעים בעמודים 106-107

הצהרת האמונה שלי

אני מאמין באלוהים האב כאלוהי

פְּנִיתֶם מִעְבוֹדַת אֱלִילִים וְשִׁבַּתֶם לְאֱלֹהִים לְעַבְד אֶת־אֵל חַי.
(הראשונה אל התסלוניקים א 9)

אני מאמין בישוע המשיח כאדוני ומושיעי

אֶת־זֶה (את ישוע) נִשְׂאָהָּ אֱלֹהִים בְּיָמֵינוּ לְשֵׁר וּלְמוֹשִׁיעַ
לְתַת תְּשׁוּבָה לְיִשְׂרָאֵל וּסְלִיחַת הַחַטָּאִים.
(מעשי השליחים ה 31)

אני מאמין ברוח הקודש אשר ממלאת אותי באהבת אלוהים

כִּי הוֹצֵק בְּלִבֵּנוּ אֶהְבֵּת אֵל עַל־יְדֵי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הַנָּתַן לָנוּ.
(אל הרומיים ה 5)

אני מקבל על עצמי את דבר אלוהים כחוק לחיי

כִּי כָל־הַכָּתוּב נִכְתָּב בְּרוּחַ אֱלֹהִים,
נִמְצָאוּ עֵיל לְהוֹרֹת וּלְהוֹכִיחַ וּלְיִשָּׁר וּלְיִסֵּר בְּצַדֵּק,
לְמַעַן אֲשַׁר־יְהִי אִישׁ הָאֱלֹהִים תָּמִיד וּמְהִיר לְכָל־מַעֲשֵׂה טוֹב.
(איגרת טימותיאוס השנייה ג 16-17)

אני מקדיש את כל כולי לאלוהים

כִּי אֵין־אִישׁ מֵאֲתָנוּ אֲשֶׁר יִחְיֶה לְנַפְשׁוֹ וְאֵין אִישׁ אֲשֶׁר יָמוּת לְנַפְשׁוֹ.
כִּי כָּאֲשֶׁר נְחִיָּה, נְחִיָּה לְאֲדוֹן; וְכַאֲשֶׁר נָמוּת, נָמוּת לְאֲדוֹן.
לְכֵן אִם־נְחִיָּה וְאִם־נָמוּת, לְאֲדוֹן הַנְּנוּ.
(אל הרומיים יד 8-7)

אני עושה זאת בכוונה תחילה
בחרו לכם היום את מי תעבדון ...
ואנכי וביתי נעבד את־יהוה.
(יהושע כד 15)

בכנות וברצינות
בתם וישר אלהים התהלכנו בעולם, וביותר אתכם,
ולא־בִּחְכַּמַת הַבֶּשֶׂר, כִּי אִם־בְּחֶסֶד אֱלֹהִים.
(השנייה אל הקורינתים א 12)

באופן חוכשי ומרצוני
עמד נדבתי ביום חילקי.
(תהילים קי 3)

ולתמיד
מי יפרידנו מאהבת המשיח?
הצרה, או מצוקה, או משטמה, או רעב,
אם־ערה, או סכנה, או־חרב?
(אל הרומיים ח 35)

על החתום:

תאריך:

מכתב מעיראק

"גולתי בבית מוסלמי. משפחתי לימדה אותי להתפלל ולצום כמוסלמית. התלבשתי כמו כל הנשים המוסלמיות וכיסיתי את פני ברעלה, כדי שאף גבר אשר יביט בי לא יחטא.

בגלל כל הדברים האלה, היה לי הרבה זמן פנוי ומעט מאוד עיסוקים. לכן, ניצלתי את זמני הפנוי כדי להאזין לתוכניות רדיו רבות, וכך הקשבתי למסרים רבים מכתבי הקודש. באחד הימים ראיתי את גיסתתי מחזיקה סטיקרים יפים וצבעוניים. אז כתבתי את מכתבי הראשון, והשתמשתי בכתובת של גיסתתי. הספר *החיפוש הרוחני* צורף אל מכתב התשובה שלך.

ניסיתי להבין את משמעות החיפוש אחר אלוהים... בפרק השביעי בספר מוצגת שאלה: 'האם אלוהים אוהב אותי באמת?' התעכבתי במיוחד על קטע האומר: 'אלוהים הפגין את אהבתו עבורך באמצעות פעולה שבאה לידי ביטוי במותו של ישוע על הצלב. כאשר תבין את משמעות הצלב, לא תזדקק לשום הסבר אחר, כדי להבין שאלוהים באמת אוהב אותך.'

קראתי את הפרק הזה יותר ממאה פעמים. אז התחלתי להבין, ללא כל ספק, שהצלב הוא הדרך היחידה בעבורי."

מכתב מהונגריה

"אני מודה לכם מקרב לב על ששלחתם אלי עותק מכתבי הקודש, יחד עם ספרו של ריצ'רד בנט: *החיפוש הרוחני*. סיימתי לקרוא את הספר תוך קריאת כל האזכורים מכתבי הקודש. *החיפוש הרוחני* עזר לי מאוד להבהיר לעצמי **במה** עלי להאמין **ומדוע**. עכשיו אני מאמינה במשיח, ובעזרת הספר הזה התחייבתי לאמונה זו לכל ימי חיי."

קורא יקר,

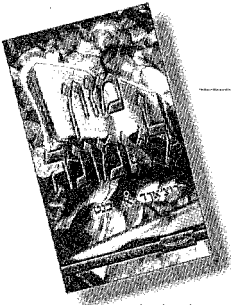
בנספח זה אנו מציעים לך ספרות משיחית נוספת. תוכל לבחור עד **ארבעה** ספרים מתוך הרשימה ללא תשלום וללא התחייבות מצדך.

אם קריאת הספרים תעורר בך שאלות או תגובות כלשהן, תמיד נשמח לשמוע ממך, ונשתדל להשיב כמיטב יכולתנו. – להזמנת הספרים, אנא סמן את הכותרים המבוקשים, תלוש את הספח ושלח אותו אלינו.

אנו מאחלים לך קריאה מהנה.

ואלה הם הספרים שבמבצע:

1. ספר התנ"ך והברית החדשה

2. מזון לאמונה

מאת ריצ'רד איי. בנט

זהו ספר ההמשך לכרך שבידך. – ממש כפי שאדם עשוי להיות מוקסם מן המתכונים המופיעים בספר בישול, ועם זאת למות מרעב, כך עשוי אדם להיות מוקסם מן ה"מתכונים" להצלחה המופיעים בכתבי הקודש, ועם זאת לסבול מתת תזונה רוחנית!

"מזון לאמונה" הוא מדריך לכתבי הקודש שנכתב כדי לסייע לך לקלוט את דבר אלוהים – מן הספר המזנח בידך אל שכלך – ומשכלך אל לבך.

3. ספר הברית החדשה

מהדורה מיוחדת. כל המובאות מן התנ"ך מצוינות בצבע שונה ומצורפים אליהן: מראי מקום; טבלה עם הקבלות בין הטקסטים של ארבע הבשורות; מבחר נבואות מהתנ"ך והתגשמותן בברית החדשה; מפות של מסעות ישוע, מסעות שאול השליח ומפות של אזורנו בתקופת בית שני (בצבע מלא).

ראה המשך הרשימה מעבר לדף

וטופס הזמנת ספרים בעמוד האחרון

4. המשיח בתנ"ך לאור ספרי חז"ל מאת ריסטו סנטלה

המחבר פונה לספרות הרבנית כדי למצוא את שורשיה האמיתיים של האמונה המשיחית. הוא בודק באופן שיטתי את הרמזים הרבים לאישיות ולשירותו של המשיח, כפי שהם מופיעים בחומש, בנביאים ובתהילים, ואת פירושם במקורות היהודיים הקדומים.

5. המשיח בברית החדשה לאור ספרי חז"ל מאת ריסטו סנטלה

בספרו הראשון, "המשיח בתנ"ך לאור ספרי חז"ל", ביצע המחבר מעין קפיצה נחשנית אל תוך ים סוף של הספרות הרבנית, במטרה לגלות את שורשי האמונה המשיחית בתנ"ך. בספרו השני, עושה המחבר צעד נוסף – מים סוף עד חוף המבטחים – המקום שבו, על פי הברית החדשה, מתגשמות ההבטחות בחייו ובאישיותו של ישוע המשיח. בברית החדשה יש לראות מעין מדרש על הופעתו של המשיח המיוחל. הקורא יופתע לגלות את השורשים המשותפים בארבע הבשורות ובספרות חז"ל.

6. מלך היהודים מאת פאול טיינה

המחבר, יהודי משיחי ניצול שואה, נותן תשובות ברורות למספר שאלות נפוצות ביחס לאמונה המשיחית, ובכלל זה: אלוהותו של המשיח, תפקידיו השונים, השילוש ומשמעות הסבל האנושי. הדגש העיקרי הוא על עובדה חשובה: ישוע המשיח לא בא לעולם כמייסד של דת חדשה אלא כמלך היהודים, כפי שהוא עצמו אמר: "לא נשלחתי אלא אל הצאן האובדות אשר לבית ישראל" (בשורת מתי 10: 24).

7. הרז דשלושא מאת הרב צבי נשיא

מטרתו של ספרון זה היא להוכיח שחכמינו ז"ל, אשר פעלו בתקופה שקדמה לביאת ישוע, גרסו שהאלוהות הופיעה בצורת רבים. דיעה זו רווחה עד כמאה שנים לאחר חורבן בית שני, וכפי שילמד הקורא מהציטוטים שבספר, היא נכללה בכתבי הקודש ובאה לידי ביטוי במרבית הכתבים העתיקים. לקטעים שנכתבו במקור בארמית נוסף תרגום עברי.

8. תורת המוסר של היהדות מאת הרב י' ג' בן-אברהם

הבקיאים בתורת המוסר של היהדות, כפי שנמסרה לנו בהמשנה, בתלמודים (הבבלי והירושלמי), בכתבי הרמב"ם, במדרשי רבה ובספרים יקרים נוספים, נדהמים לא אחת כאשר אינם מגלים בדפי הברית החדשה תורה נוכרית אלא ניסוח כמעט זהה של אותם עקרונות מרכזיים שהיו מקובלים על כלל ישראל בכל הזמנים. כיצד נוצרו ההקבלות בין שתי תורות, הנתפסות כיום כמוגזרות לחלוטין? המחבר מציע פתרון לסוגייה חשובה זו, תוך שהוא מצביע על המקורות שמהם שאבו חכמי המשנה והתלמוד.

9. מהות התאולוגיה של היהדות, כרכים א-ב מאת הרב י' ג' בן-אברהם

הכרך הראשון מוקדש ברובו לנושא המשיח. המחבר מסתמך על כתיבי התנ"ך והספרות הרבנית ודן בשאלות כגון: האם האמונה בה' פירושה 'אחדות מוחלטת' או 'אחדות מורכבת'? האם המשיח הוא אחד מפניו של ה' בהתאנשותו, או לא? האם גם 'רוח אלוהים' או 'רוח הקודש' היא אחת מהתגלמיות ה'? מהי תקופת הופעתו של המשיח? האם לידת המשיח צריכה להיות טבעית או על־טבעית ונסית? כמה משיחים צריכים להופיע: אחד או שניים? מהו תפקידו של המשיח? האם האמונה התנ"כית שוללת מתווך בין אדם לה' או מחייבת אותו? – מן הנושאים שבכרך השני נציין כאן: חכמי התלמוד והאמונה המשיחית; החטא ועונשו; היהדות התלמודית והתנ"ך; ישראל עם סגולה – בכל הזמנים ובכל התנאים, או רק בתנאי מסוים? איך להינצל משואה? רופאי אליל ותרופות אליליות; תכנית אלוהים ותכניות בני אדם.

10. האיגרת אל העברים מאת ד"ר רפאל הירש ביזנטל

פירוש לאגרת אל העברים – אחת האיגרות שבספר הברית החדשה – המסתמך על המקורות הבאים: התנ"ך, תרגום יונתן בן עוזיאל, המשנה, התלמודים (הבבלי והירושלמי), הזוהר, מדרשי רבה, הספרים החיצוניים, הרמב"ם, ילקוט וספרים יקרים נוספים.

11. הבשורה על פי לוקס מאת עמנואל פרומן ורפאל הירש ביזנטל

השלישית מבין ארבע הבשורות שבברית החדשה – מפורשת בהסתמך על התנ"ך, תרגום יונתן בן עוזיאל, המשנה, התלמודים (הבבלי והירושלמי), הזוהר, מדרשי רבה, הספרים החיצוניים, הרמב"ם, ילקוט ועוד ספרים יקרים.

12. מקבילות מן המשנה לברית החדשה עריכה: מרדכי חן

ספר זה נועד לסייע לאלה הרוצים להעמיק את לימודם בברית החדשה, באמצעות אוסף הלכות מן התורה שבעל־פה ועריכת השוואות בין הברית החדשה להלכות המשנה. הספר אינו טוען להתאמה מלאה בין הרעיונות המופיעים בברית החדשה לבין אלו המופיעים במשנה, ומטרתו להציג זוויות ראייה נוספות לאותם רעיונות, כדי להרחיבם, להעמיקם ולהוסיף להם רקע.

13. סוגיות נבחרות בספר הברית החדשה

מאת יחיאל צבי ליכטנשטיין

הרב ליכטנשטיין מפרש ומבאר בכרך זה קטעים נבחרים לאורך כל ספר הברית החדשה. בפירושו הוא מסתמך על המקורות הבאים: התנ"ך, תרגום יונתן בן עוזיאל, המשנה, התלמודים (הבבלי והירושלמי), הזוהר, מדרשי רבה, הספרים החיצוניים, הרמב"ם, ילקוט וספרים יקרים נוספים.

14. הלקח והפתרון (ישעיהו פרק נג)

מאת אלכסנדר מקקול

בכל פעם אשר ננסה לבקר את הלקח על־אודות המשיח, אם בעזרת כתבי הקודש או התלמוד או שאר כתבי הרבנים, הלקח על־אודות כפרה בכלל, ובפרט כאשר הוא מכולכל בפרשה נג בישעיה הנביא, בהכרח הוא נאלץ על רוח התבוננותנו. בבחינת הלקח הכללי, סופרי היהודים הקדמונים והמשיחיים, אך מעט נפלגים המה; שניהם מאמינים בצורך הכפרה והכרחותה, ושניהם פותרים את הפרשה הנדרשה היא על המשיח. מתוכחי היהודים בני זמננו שאינם מאמינים בישוע מכחישים בשתי אלה, גם מחליטים מלבד זה כי יעוד הנבואה של ישעיה לא יוכל להמשך אל ישוע.

15. לבסוף שלום מאת בילי גראהם

"השלום" הוא נושא שכיח בימינו, אך למרות שמתקיימים דיונים רבים בנושא, אנו רואים מעט מאוד שלום. השלום אינו מאפיין את היחסים במישור המדיני והעסקי, את חיי החברה ואפילו את חיי המשפחה. בילי גראהם מבקש להראות את הדרך לשלום אמיתי ויציב בכל תחומי חיינו.

16. האמונה המשיחית – אמת או שקר?

מאת ק' ס' לואיס

מיהו משיח? לא כל אדם הנושא כינוי זה או מזדהה עם התנועה המשיחית הוא אכן משיח. משיחי הוא מי שהמליך את המשיח למלך בחייו. ומהי התנהגות משיחית? לא העמדת פנים וניסיון להצדיק את עצמנו באמצעות מעשים טובים, כי אם ויתור על הרצון העצמי ועל ה"אגו", וציות לרצון המשיח. הספר עוסק בהבנה הכוללת של האמונה המשיחית.

17. כתבי הקודש העתיקים ליהודי בימינו מאת דוד בָּרוֹן

הספר נועד למי שמבקש לחקור ברצינות את טענת היהודים המשיחיים, לפיה כל עיקר באמונה בישוע כמשיח ישראל מבוסס על כתבי התנ"ך. דוד בָּרוֹן מקפיד שלא להאריך בדבריו ומסתמך בכל טענה ובכל אמירה על "הכתוב". וכך מתחילה להתגלות בתוך דפי התנ"ך הרבה מעבר להיסטוריה – תוכנית אלוהית נצחית עבור עמו ישראל ועבור העולם, לימינו אלו ולעתיד. הקורא

חש מעט מגדולת הכתובים ומשלמותם, כאשר מאות לאות וממילה למילה – מספר בראשית ועד אחרון הנביאים ודברי הימים – נבנית תמונה אחת שהיא מעין פסיפס עצום. תקוותנו שבאמצעות ספר זה יוכל הקורא להתבונן בנושא המרכזי של אותה תמונה נפלאה: **דמותו של המשיח.**

18. סכנת הכשפים ותוצאותיהם מאת אמיל קרמר

הספר דן בתחבולות השטן, המנסה בכל דרך להבטיח לעצמו דריסת רגל בחיי האדם. רק מי שמשליך את יהבו על דבר האלוהים בשלמותו ומוצא מקלט בישוע כמושיע, יוכל אל הגאולה, מחוז חפצו, בדרך האמונה.

19. מותו של גורו מאת רבינדרנת ר' מהרג'

המחבר הוא נצר לשושלת ארוכה של כוהנים ברהמינים, ובעל הכשרה כיוג'י. רבינדרנת מהרג' עסק במדיטציה עוד בילדותו, שעות רבות מדי יום. כבר בנעוריו הפך למנהיג הינדי נערץ. סיפור חייו מתאר בנאמנות ובכנות את החיים ואת המנהגים ההינדיים. דיווח מרתק זה מתאר תהליך מפרך של חיפוש אחר משמעות, מההתפכחות ההדרגתית והמכאיבה ועד להסקת המסקנה הבלתי נמנעת, על כל המשתמע ממנה – העדפת האמונה באל האחד ובמשיחו על פני ההינדואיזם. זהו תיאור יחיד במינו של מאבקיו הפנימיים של איש דת הינדי, עד שגילה את הניצחון הסופי על המוות.

20. דע מדוע להאמין מאת פול ליטל

אנו חיים בעולם שבו התחכום, הידע וההשכלה גדלים והולכים. בעולם זה, כבר אין די בידיעה במה אנו מאמינים; עלינו לדעת **מדוע** אנו מאמינים, מאחר שעצם האמונה בדבר זה או אחר אינו הופך את מושא האמונה לאמת. ספר זה בוחן שאלות מהותיות, כגון: האם אלוהים קיים? האם הניסים אפשריים? האם קיימת סתירה בין המדע למקרא? האם האמונה המשיחית היא הגיונית? מדוע "מרשה" אלוהים את הסבל ואת הרע? ועוד. הספר מסייע לקורא לבחון את העובדות היוצרות קרקע מוצקה לעמדה המשיחית.

21. עידן חדש בחיי

עדותם של עשרה יהודים משיחיים בני זמננו, המספרים על מפגשם האישי עם ישוע, משיח ישראל.

22. לא סתם נגר מאת ג'וש מקדואל

מה עושה את ישוע לשונה כל כך? יתכן שהיה אדם טוב, ואפילו מורה דגול, אך מה לו ולחינו כיום? המחבר ראה במאמינים במשיח אנשים שיצאו מדעתם. הוא זילזל בהם ויצא נגד אמונתם, אך לבסוף גילה בעצמו את האמת אודות ישוע המשיח, וההתנסות בכוחו שינתה את חייו. בספר זה עונה המחבר על

שאלותיהם של ספקנים, כמו שהוא היה בעבר, ונותן תשובות באשר לישוע, לאלוהותו ולתקומתו.

23. גיבור הקטקומבות

סיפור סבלם של חסידי ישוע המשיח תחת רדיפותיהם האכזריות של קיסרי רומא העתיקה יעודד ויחזק את רוחם ואת נפשם של הקוראים. עלילות אלה מלמדות על הקרבתם של המאמינים הראשונים ברומא, ועל הרושם הכביר שהם הזתירו על בני דורם.

24. לאן אתה רץ? מאת ניקי קרוז

זהו סיפור חייו של ניקי קרוז, מנהיג כנופיות רחוב בשכונות מצוקה בניו־יורק. בפרקים הראשונים הוא מתאר את עצמו כמצוי במנוסה מתמדת – רץ מעצמו, רץ ממשפחתו ומהחיים הממוסדים, רץ מהפחדים הנסתרים, רץ מבוראו. חוסר מנוחה ושנאה תהומית מניעים אותו הלאה והלאה אל תוך מערבולת קטלנית של פשע, סמים ו אלימות. ואז בא המפנה – כוח על־טבעי שם קץ למנוסתו של ניקי. הוא אומנם ממשיך לרוץ, אך לכיוון חדש ולקראת מטרה ברורה. מעתה הוא נחלץ לעזרת אותם נערי כנופיות, שאת ריקנותם ואת חיפושם אחר משמעות הכיר מבפנים.

25. המשיח בשתי הבריתות מאת ד"ר פ' ג'ון מלדאו

האם ניסית פעם למצוא בתנ"ך נבואות המתייחסות למשיח? ספר זה מצביע על עשרות נבואות, מן הברורות ביותר, ומרכז אותן בצורה מסודרת ושיטתית. לצד כל נבואה מביא המחבר הסברים והשוואות לנבואות אחרות הנוגעות לנושא, כולל השוואות בין נבואות התנ"ך לבין התגשמותן בברית החדשה. הספר נועד למגלים התעניינות אמיתית בטענות המשיחיות ולמבקשים לחקור את כתבי הקודש, כדי "...לדעת אם כן הוא הדבר" (מעשי השליחים יז 11).

26. אספקלריא יהודית מאת הרב יצחק ליכטנשטיין (חוברת)

תרגום עברי של ה־Judenspiegel. קריאתו של הרב ליכטנשטיין לעם ישראל לגלות את האמת ולהכיר במשיח ישוע, מלך היהודים.

27. הפרק האסור מאת שלמה אוסטרובסקי (חוברת)

כלי עזר מועיל ללימוד מעמיק של פרק נ"ג בספר הנביא ישעיהו. היהודים המשיחיים מפרשים פרק זה כמתייחס למשיח. הפרק אינו נכלל בהפטרות.

28. האיש מנצרת מאת שלמה אוסטרובסקי (חוברת)

אדם טוב, מורה גדול, נביא – או יותר מזה? מדוע הוא בא לעולם?
מה אני מחליט? – לדחות אותו או לעשותו למלך בחיי?

29. משה על דוכן העדים מאת שלמה אוסטרובסקי

המחבר מביא בפנינו מאורעות שהתרחשו מאז ימי בראשית ועד ימי משה, וכן דברי הסבר על החגים. הוא מדגיש כי ההיסטוריה חוזרת על עצמה, וכך גם מצבו הרוחני של העם – הוא זקוק תמיד לתוכן חדש ולמשמעות חדשה לחיים.

30. המחבוא מאת קורי טיבום

זהו סיפור אמיתי שהתרחש בהולנד בתקופת הכיבוש הנאצי. המחברת מתארת כיצד פעלו היא ובני משפחתה להצלת יהודים, מה שהביא עליהם מוות במחנות ריכוז. כולם ניספו מלבד קורי, המספרת את אשר אירע.

31. לזאת יקרא אישה מאת חן קרסן

בספר מופיעים סיפוריהן של 24 נשים מתוך התנ"ך והברית החדשה. המחברת נותנת הנחיות ללימוד אישי וקבוצתי של הלקחים שניתן להפיק מחייהן של אותן נשים, שדבר ה' מוצא לנכון להנציח את זכרן.

32. בסיס לביולוגיה חדשה מאת ד"ר ארנסט ויילדר סמית

האם האדם והעולם כולו הם תוצאה של התפתחות מקרית נטולת היגיון או שמא מעשה בריאה מכוון? האם האמונה בבורא עולם סותרת את המדע? מדען בקיא מציע בספר זה תשובות משכנעות.

33. ראשית חכמה

עדויות אישיות של רבנים אשר מצאו את משיח ישראל.

34. הלוך ונסוע מאת ארתור כץ

ארתור כץ, יהודי משיחי, מספר את מסכת נדודיו בחיפוש אחר הסיבות לקיומו. הוא ניסה למלא את הריקנות שבנשמתו באמצעות תורות שונות, אך לא הצליח להגיע להבנה מעמיקה של עצמיותו ושל זהותו. בשלב מסוים בחייו חש את נוכחותו הממשית של אלוהים חיים.

35. ג'וני מאת ג'וני אירקסון

מאבקה של נערה צעירה בשיתוק מוחלט, אשר פגעה באביב חייה. כנערה משיחית, חייה תלויים לחלוטין במשיח ישוע, והוא משמש לה מקור מהימן של עידוד ותקווה, תהיינה הנסיבות אשר תהיינה.

36. כד קטן בארץ הקודש מאת ריסטו סנטלה

סיפור דרכו הארוכה של ילד בן שבע, שבסופה הוא הוטמן ככד קטן בארץ הקודש. מחלתו הממושכת גרמה להוריו לנדוד מעמק הבכא למעיינות שלווים. הכותב – אביו של הילד – מספר על ניסיונו, שעזר לו ולא לפי קוראיו להבין שאנחנו רק חומר ביד היוצר.

37. במלכות הסמים מאת דוד וילקרוסון

סיפורו האמיתי של הסופר, אשר קרא בכתב העת "לייף" על מקרה רצח שביצעה בדם קר כנופיית צעירים ניויורקית. הוא מגיע לעיר הגדולה מתוך דחף מוסרי לחוש לעזרת הנאשמים. קשיים עצומים עומדים בפניו בדרך להגשמת המשימה, והקשה מכולם – רכישת אמונם של נערי הכנופיות. בעזרת האמונה מוצא הוא את הדרך אל ליבותיהם, ובכוח האמונה מוצאים אותם נערים, שבעי יאוש, תסכול ואכזבות, חיים חדשים מלאי תקווה ואור. בדרך מקורית הצליח דוד וילקרוסון לחלץ רבים ממלכות הסמים.

38. הקיים באמת מאת ד"ר פרנסיס שיפר

בספר זה מבהיר המחבר שהאמת המקראית, והיא בלבד, מסוגלת לפתור את המבוכה שאליה נקלעה האנושות. ד"ר שיפר מעטר את התיזה שלו בדוגמאות הלקוחות מפילוסופים, אמנים, סופרים ומוסיקאים מודרניים. יתכן שהפתרונות שהוא מציע אינם עולים בקנה אחד עם ציפיותיו ועם רצונותיו של האדם המודרני, אך אי אפשר להתעלם מהם.

39. בנתיב המפותל מאת לידיה בוקסבאזן

זהו סיפורה של משפחה יהודית משיחית, שטולטלה בידי סערות לאומיות ואישיות שונות, ובכל זאת תמיד הצליחה לעלות ולצוף על פני כל גל מאיים.

40. אהבה ללא גבול מאת פסטו קיוונגרה

אם הינך מרגיש כרגע אהוב, מקובל ומלא שמחת חיים – ספר זה אולי אינו נחוץ לך. הספר נועד לעידוד העצובים, הנדכאים ואלה שחשים שהם אינם אהובים – והלא כולנו חשים כך לפעמים. המחבר – בישופ אפריקני אשר סבל רדיפות רבות בגלל אמונתו – פותח בפני הקורא את אוצר כתבי הקודש. הוא מביא קטעים המוכיחים שאהבת האלוהים חובקת אותנו גם בנסיבות ובזמנים הקשים ביותר.

41. פונטיוס פילטוס מאת פאול ל' מאיר

המשפט המפורסם שבו שפט פונטיוס פילטוס, הנציב הרומי ביהודה, היווה נקודת מפנה אשר שינתה את פני העולם. האם הדין שחרץ היה תוצאה של פחד, תועלת אישית או כורח? מאין הוא בא ומה עלה בגורלו של האיש

אשר, בלא שהתכוון לכך, גרם לשינוי כביר בכיוון ההיסטוריה האנושית? נובלה היסטורית זו מהווה ניסיון למציאת פשרה בין הכנת ביוגרפיה על בסיס ממצאים אמיתיים לבין דמיון ספרותי. הספר מנסה לספר את מה שארע בארץ ישראל בשליש הראשון של המאה הראשונה לספירה, ועושה זאת בדרך מקורית ונדירה: לא מנקודת ראות יהודית או נוצרית, אך מן הצד הרומי. הספר כולל תיעוד מפורט של החומר ההיסטורי ששימש את המחבר בעת כתיבתו.

42. גדול כוחה של התפילה מאת ג'יל בריסקו

שבו לשיחה עם ג'יל בריסקו, וגלו בדרך חדשה את כוחה הגדול של התפילה. קריאת ספר זה, הכתוב בסגנונה האישי והחודר של המחברת, כמוה כניהול שיחה כנה עם חברה טובה. המחברת מנתחת ומסבירה עקרונות שונים בנוגע לתפילה, ואין ספק שתפיסות מקראיות אלה ידרבנו את הקורא להתפלל ביתר שאת. את הלקחים החשובים שהיא מפיקה מחיי אליהו ואלישע תוכל ללמוד וליישם במהרה באופן אישי: * הפסק להיות טרוד כל הזמן; * למד להתפלל בעיצומם של קשיים; * עדיף לסבול מחוסר שינה מאשר מריחוק מאלהים; * עבור את נקודת המשבר; * בעיות יכולות להיות מקפצה לקידום חיי התפילה שלנו; * כשהמילים והתפילות "נגמרות"; ועוד. – בסוף כל פרק יש תפילות מעומק ליבה של המחברת, וכן שאלות, הנחיות ומטלות שנועדו לסייע לקורא לפתח את חיי התפילה שלו. אם נלאית אי פעם מלהתפלל והתפתית לחדול מכך, אם רצית אי פעם שמישהו ינחה אותך כיצד להתפלל – ספר זה נועד לך!

43. בחירות לחיים מאת סטוארט בריסקו

חיינו מלאים באפשרויות שעלינו לבחור ביניהן. סטוארט בריסקו מנהל את חיינו לאור ערכים המבוססים על דבר אלוהים. הדברים שהוא מציג והדיונים הממוקדים שהוא מביא חוקרים לעומק את ההנחות המוסריות של כל אחד מאיתנו. "בחירות לחיים" מסייע לקורא לקבוע את סדרי העדיפויות של אותם ערכים, ולהתמקד באפשרויות החשובות ביותר. ספר נפלא זה עשוי לסייע ולעודד כל אדם החפץ לעשות את רצונו של אלוהים.

44. יש תקווה מאת דוד בריקנר

כותרת משנית: "מבט יהודי משיחי על סוף העולם". – מי שחש בלבול או מבוכה בכל מה שנוגע לנבואות אחרית הימים, יחוש הקלה רבה כשיקרא את ההסברים המקיפים והמרתקים שספר זה מספק על הנושא. דוד בריקנר מספר באומץ רב על אירועים שיתרחשו בעתיד. עמדתו מבוססת היטב על המסורת היהודית, על התנ"ך ועל הברית החדשה. ספר זה מציג במיומנות את התקווה והביטחון, שכתבי הקודש יכולים לנסוך בכל מי שיבין את המטרות שאלוהים שואף להגשים בחיי עם ישראל ושאר אומות העולם.

חסד – היא מילה שכולנו אוהבים לשמוע. אבל האם אנחנו יודעים מה משמעותה באמת? בלי חסד היו חיינו יבשים ומעלים אבק. החסד הופך את חיינו למשהו עשיר ויפה. צ'אק סמית מתאר בספר זה את סוד החסד, וחושף בפנינו את האמת המפתיעה: לעולם לא נוכל לזכות בחסד בזכות מאמצינו אנו. חסד אמיתי מקורו בליבו של אבינו שבשמיים, והוא ניתן לנו בזכות אהבת המשיח. הידיעה שאלוהים עומד לצידך ואוהב אותך, היא המקור הגדול ביותר של ביטחון. זו תמצית החסד – וזה מה שהופך את החיים לכאלה שכדאי לחיות אותם. בספר זה עוסק צ'אק סמית בשנים עשר נושאים חשובים הקשורים לחסדו המופלא והאין סופי של אלוהים. הוא מסביר מדוע . . .

- איננו קשורים לאלוהים בכוחה של רשימה ארוכה של "עשה" ו"אל תעשה";
- הטעויות שלנו לעולם לא ירחיקו אותנו מאלוהים;
- יש דבר אחד בלבד שאנחנו יכולים לעשות כדי לשאת חן בעיני אלוהים;
- מערכת היחסים שלנו עם אלוהים אינה תלויה במאמצים שלנו, אלא באהבתו ובאופיו הבלתי משתנה.

מזון לאמונה

ר'יצ'ארד א' בנט

מזון לאמונה · ר'יצ'ארד א' בנט

קרן אחוה משיחית

קרן אחוה משיחית
ת.ד. 10382
ירושלים 91103